

Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus e.a.
Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven (België)

[Aantekenen met ontvangstbevestiging](#)
en per e-mail: federaal.parket@just.fgov.be

Aan: federaal procureur Frédéric Van Leeuw
Federaal Parket
Wolstraat 66 bus 1, 1000 Brussel,

Ons kenmerk:

- EKC/18102014/strafklacht

Betreft: Strafklacht tegen:

- **E. STEYLS**, substituut-procureur des Konings van Limburg, afdeling Hasselt, Parklaan 25, 3500 Hasselt;
- **B. DE SMET**, substituut-procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen, Waalsekaai 35A, 2000 Antwerpen;

Bevat 72 blz. met de producties 1 t/m 21 (381blz.), totaal: 453 blz.

Zonhoven: 18 oktober 2014

Geachte federaal procureur Frédéric Van Leeuw,

Hierbij laten de volgende vijf rechtspersonen:

1. **Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus**, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
2. **Het Ecologisch Kennis Centrum B.V.**, met ondernemingsnummer: 16090111, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als directeur A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
3. **Erik Verbeek**, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac;
4. **No Cancer Foundation vzw**, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt;
5. **VERIMMOBAN NV**, gevestigd in België, Dikke Linde 10, 3640 Ophoven;

tegen:

1. **E. STEYLS**, substituut-procureur des Konings van Limburg, afdeling Hasselt, Parklaan 25, 3500 Hasselt;
2. **B. DE SMET**, substituut-procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen, Waalsekaai 35A, 2000 Antwerpen;

Wegens het plegen van de volgende misdrijven:

- **Valsheid in authentieke en openbare geschriften**: art. 194, 195, 196 en 197 Strafwetboek;
- **Deelname aan een criminele organisatie**: art. 324bis en 324ter Strafwetboek;
- **Diefstal zonder geweld of bedreiging**: art. 463, 464, 465, 466 en 467 Strafwetboek;
- **Domiciliefraude**: art. 66 t/m 69 Strafwetboek;

Over de periode vanaf d.d. 5 juni 2012 tot op heden (18 oktober 2014) en derhalve vanaf het moment bovengenoemde 5-tal rechtspersonen een strafklacht hebben ingediend bij uw voorganger Johan Delmulle, welke door magistraat Lieve Pellens onder referte FD30.99.15-12 in behandeling is genomen

en bij brief d.d. 24 juli 2012 aan het Ecologisch Kennis Centrum B.V. schriftelijk is bevestigd. U zult het niet geloven nadien is de misdaad jegens bovengenoemde vijf rechtspersonen pas echt begonnen om de echte misdadigers af te schermen, waarvan wij u de bewijzen daarover hieronder in onze strafklacht tegen de heren E. STEYLS en B. De SMET zullen overleggen.

Hieronder vindt u de feiten vanaf 21 april 2010 tot op heden

21 april 2010: Uit angst om door de voormalige burens Mies en Robert van den Biggelaar vermoord te worden, daar twee eerdere pogingen daartoe wonderlijk niet tot de dood van A.M.L. van Rooij hebben geleid en welke in Nederland om partijpolitieke redenen nooit strafrechtelijk worden onderzocht, heeft A.M.L. van Rooij op 21 april 2010 naar België moeten vluchten en na in België ACHT MAANDEN ondergedoken te hebben geleefd, is A.M.L. van Rooij vanaf 1 januari 2011 samen met zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen gaan wonen op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520, Zonhoven (België). Voor deze poging tot doodslag plegende misdrijven op A.M.L. van Rooij zijn Mies en Robert van den Biggelaar (indirect) met miljoenen euro's beloond door de gemeente Sint-Oedenrode.

1 januari 2011: Na ruim 8 maanden onafgebroken verblijf in België hebben A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 1 januari 2011 hun hoofdverblijfplaats op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven met een rechtsgeldige geregistreerde huurovereenkomst. Als wettelijk bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd het met Davy Drillieux (verhuurder) overeenkomstig de Belgische Huurwet op 31 januari 2011 door inspecteur P. Broux, op het registratiekantoor van de gemeente Zonhoven, Vredelaan 20, 3530 Houthalen-Helchteren geregistreerde huurcontract ([Productie 1](#)).

In de Belgische Huurwet staat letterlijk het volgende geschreven ([Productie 2](#)):

1. **Artikel 1** *“de Huurwet is van toepassing op de huurovereenkomsten betreffende de woning die de huurder tot zijn hoofdverblijfplaats bestemt met toestemming van de verhuurder --- het gaat om een feitelijke toestand”.*
2. **Artikel. 215 § 2 Burgerlijk Wetboek** *“De huurovereenkomst betreffende de woning die bestemd is tot hoofdverblijfplaats van een gehuwd paar wordt altijd verondersteld gesloten te zijn geweest door beide echtgenoten, zelfs indien het contract slechts gesloten werd door een van de echtgenoten. De huurovereenkomst is dus altijd ‘het eigendom’ van beide echtgenoten.”*

Op de website van de federale overheid financiën (<http://minfin.fgov.be>) staat over een geregistreerd huurcontract met hoofdverblijfplaats letterlijk het volgende geschreven:

Wat houdt de registratie van een huurcontract in en waarvoor dient zij?

De registratie van een huurcontract houdt in dat het bevoegde registratiekantoor de belangrijkste gegevens van het schriftelijke huurcontract **inschrijft in een register**. Die inschrijving wordt bevestigd met een stempel die op het huurcontract wordt geplaatst.

Door deze registratie krijgt het huurcontract een zogenaamde ‘**vaste datum**’. Bovendien wordt dat contract ‘**bindend voor derde partijen**’. Dat is belangrijk voor huurder en verhuurder.

Indien het huurcontract voor huisvesting bestemd is en de woning **als hoofdverblijfplaats** wordt gebruikt, is bij een verkoop van het verhuurde onroerend goed **de huurder vanaf de ‘vaste datum’ wettelijk beschermd tegen uitzetting** door de nieuwe eigenaar-verhuurder gezien deze laatste gebonden is door dit contract.

A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen hebben overeenkomstig hun op 31 januari 2011 geregistreerde huurcontract vanaf 1 januari 2011 hun hoofdverblijfplaats op het adres Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven (België), wat hen wettelijk beschermt tegen uitzetting, wat bindend is voor derde partijen, waaronder de gemeente Zonhoven.

5 juni 2012: Op 8 juni 2012 dienen het Ecologisch Kennis Centrum B.V., namens deze haar directeur A.M.L. van Rooij, mede namens gemachtigden Verbeek Erik, wonende te KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac; Van Rooij Adrianus, wonende aan de Hazendansweg 36A te 3520 Zonhoven; No Cancer Foundation vzw, gevestigd aan de Paul Bellefroidlaan 16 te 3500 Hasselt en Verimmoban NV, Dikke Linde 10, 3640 te Ophoven een strafklacht in bij federaal procureur des konings Johan Delmulle, Federaal Parket, Wolstraat 66 bus 1, 1000 Brussel ([Productie 3](#)).

Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Zoals u in deze strafklacht kunt lezen is elke pagina mede ondertekend door Verbeek Erik en No Cancer Foundation vzw;

24 juli 2012: Bij brief d.d. 24 juli 2012 (referte FD30.99.15-12) heeft Federaal magistraat Lieve Pellens op bovengenoemde strafklacht van het Ecologisch Kennis Centrum B.V. als gemachtigde van Verbeek Erik, Van Rooij Adrianus, No Cancer Foundation en Verimmoban NV de volgende beslissing genomen: ***"In aansluiting op uw schrijven dd. 5 juni 2012, heb ik de eer u mede te delen dat ik heden, uw klacht heb overgemaakt aan het parket van de procureur des Konings te Hasselt"***.

([Productie 4](#)) Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. De procureur des Konings te Hasselt heeft aan deze strafklacht Not. Nr. HA.45.F1.7961-12 toegekend.

15 oktober 2012: Als gevolg van de grensoverschrijdende misdaad zoals die staat beschreven in onze strafklacht d.d.15 juni 2012 heeft de gemeente Zonhoven A.M.L. van Rooij bewust veel te laat (op 15 oktober 2012) ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister. Als bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd de akte van inschrijving d.d. 15 juni 2012 van A.M.L. van Rooij in het bevolkingsregister van Zonhoven, afgeleverd op 04/03/2013 en ondertekend door gemachtigd ambtenaar Yolande Wouters ([Productie 5](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

21 december 2012: Op 21 december 2012 hebben A.M.L. van Rooij en het Ecologisch Kennis Centrum B.V., mede als gemachtigde van Verbeek Erik, wonende te KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac, No Cancer Foundation vzw, gevestigd aan de Paul Bellefroidlaan 16 te 3500 Hasselt en Verimmoban NV, Dikke Linde 10, 3640 te Ophoven in bijzijn van Verbeek Erik een navolgende strafklacht ingediend op de aanvankelijke strafklacht d.d. 5 juni 2014 bij federaal procureur des konings Johan Delmulle (referte FD30.99.15-12), welke is opgenomen door VERCRUYSE Bruno, gerechtelijk commissaris, officier van Gerechtelijk Politie te Hasselt en waarvan een 10-tal dikke ordners aan bewijsstukken ter staving onlosmakelijk zitten verbonden. Aan deze navolgende strafklacht d.d. 21 december 2012 heeft VERCRUYSE Bruno het PV.nr. 007961/2012 toegekend. Betreffende navolgende strafklacht d.d. 21 december 2012 op de aanvankelijke strafklacht d.d. 5 juni 2014 bij federaal procureur des konings Johan Delmulle (referte FD30.99.15-12) vindt u bijgevoegd ([Productie 6](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

14 januari 2013: Als gevolg van de grensoverschrijdende misdaad zoals die staat beschreven in onze strafklacht d.d.15 juni 2012 heeft de gemeente Zonhoven J.E.M. van Rooij van Nunen , de echtgenote van A.M.L. van Rooij, bewust veel te laat (op 14 januari 2013) ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister. Als bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd de akte van inschrijving d.d. 14 januari 2013 van inschrijving van J.E.M. van Nunen in het bevolkingsregister van Zonhoven, afgeleverd op 04/03/2013 en ondertekend door gemachtigd ambtenaar Yolande Wouters ([Productie 7](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

12 juni 2013. Op 12 juni 2013 hebben het Ecologisch Kennis Centrum B.V en A.M.L. van Rooij vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven en vanaf 15 oktober 2012 ingeschreven op dat adres in Zonhoven inzake de strafklacht d.d. 5 juni 2014 bij federaal procureur des konings Johan Delmulle (referte FD30.99.15-12) en zijn daarop navolgende strafklacht d.d. 21 december 2012 met bijbehorende 10 dikke ordners (PV.nr. 007961/2012), bij het parket te Hasselt gekend onder Not. Nr. HA.45.F1.7961-12, een klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd bij onderzoeksrechter K. Gruyters van de rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt ([Productie 8](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Hieraan heeft subsituut procureur des konings E. STEYLS van Hasselt notitienummer: HA21.99.213-13 toegekend.

29 augustus 2013: Toevalligerwijze zijn wij op 14 januari 2014 via advocaat mr. Carl Schreurs namens OCMW-Zonhoven voor het eerst in het bezit gekomen van een door gemachtigd ambtenaar Yolande Wouters valselijk opgemaakte BEWIJS VAN BEWONING van onze hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven, waarin letterlijk het volgende staat geschreven:

- vanaf 01/01/2011 tot 14/10/2012 ONBEWOOND;
- vanaf 15/10/2012 tot 28/08/2013 bewoond door A.M.L. van Rooij;
- vanaf 14/01/2013 tot 28/08/2013 bewoond door J.E.M. van Rooij van Nunen;
- vanaf 29/08/2013 tot 09/01/2014 ONBEWOOND;

(**Productie 9**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Over het vanaf 29/08/2013 ONBEWOOND zijn van onze woning heeft de gemeente Zonhoven ons nooit aangeschreven en heeft het schepencollege van Zonhoven daarover nooit een besluit genomen. Ook heeft de wijkagent van Zonhoven het ONBEWOOND zijn van onze hoofdverblijfplaats op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven nooit gecontroleerd. Dit met de voorkennis en wetenschap dat A.M.L. van Rooij samen met zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen ook na 29 augustus 2013 tot op heden (18 oktober 2014) onafgebroken hebben gewoond in hun woning op het adres, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven.

20 september 2013: Op 20 september 2013 hebben Verbeek Erik, Banjac Branka, No Cancer Foundation vzw en Verimmoban NV inzake de strafklacht d.d. 5 juni 2014 bij federaal procureur des konings Johan Delmulle (referte FD30.99.15-12) en de daarop navolgende strafklacht d.d. 21 december 2012 met bijbehorende 10 dikke ordners (PV.nr. 007961/2012), bij het parket te Hasselt gekend onder Not. Nr. HA.45.F1.7961-12, een klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd bij onderzoeksrechter K. Gruyters van de rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt (**Productie 10**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

25 februari 2014: Bijgevoegd vindt u de brief d.d. 25 februari 2014 (referte A.R. 213/2757) van procureur des Konings Ann Durwael te Hasselt aan Arbeidsauditeur Mevr. C. Wouters te Hasselt (**Productie 11**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin heeft Ann Durwael letterlijk het volgende geschreven: “**Het dossier HA.45.F1.7961.12 betreft eveneens een omstandige klacht dewelke door dhr. Van Rooij Adrianus en zijn Ecologisch Kennis Centrum BV gedaan werd. Van Rooij Adrianus treedt op als ‘raadgever’ van Verbeek. Omdat er in de klacht sprake was van genocide werd het dossier overgemaakt aan het Federaal Parket**”. Het is hierbij goed te weten dat procureur des konings Ann Durwael daarvan nooit melding heeft gedaan aan het Ecologisch Kennis Centrum B.V. en A.M.L. van Rooij op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven. Dit ondanks de wetenschap bij haar dat A.M.L. van Rooij vanaf 1 januari 2011 zijn hoofdverblijfplaats heeft op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven.

23 april 2014: Omdat ik (A.M.L. van Rooij) maar niets vernam over de voortgang van onze op 12 juni 2013 bij onderzoeksrechter K. Gruyters neergelegde klacht met burgerlijke partijstelling, ben in het bijzijn van mijn echtgenote J.E.M van Rooij van Nunen en Verbeek Erik op 23 april 2014 gaan informeren bij de griffie van de raadkamer van de rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Hasselt, waar wij het dossier konden inzien. Tot onze grote verbazing zat daarin de door substituut procureur des konings E. STEYLS op 26 maart 2014 neergelegde valselijk opgemaakte PRO JUSTITIE vordering tot ontlasting van de onderzoeksrechter burgerlijke partij (notitienummer: HA21.99.213-13) (**Productie 12**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Op pagina 1 van deze PRO JUSTITIE vordering heeft substituut procureur des konings E. STEYLS letterlijk het volgende geschreven: “**1. VANROOIJ Adrianus, Marius, Lambertus, zaakvoerder, geboren te Sint-Oedenrode (Nederland) op 10 maart 1953, thans zonder gekende woonst in het Rijk, Nederlander**”. Substituut procureur des konings E. STEYLS heeft dat geschreven met de wetenschap en voorkennis dat A.M.L. van Rooij vanaf 1 januari 2011 onafgebroken heeft gewoond op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven.

19 mei 2014: Brief d.d. 19 mei 2014 (referte HA45.F1.7961/12) van procureur des Konings Herman Raskin te Hasselt aan A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (**Productie 13**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin heeft Herman Raskin letterlijk het volgende geschreven: “**Verwijzend naar uw schrijven in bijlage kan mijn ambt U mededelen dat het dossier HA45.F1.7961/12 werd overgemaakt aan het Federaal Parket te Brussel. Gelieve U voor verdere inlichtingen omtrent**

deze zaak te wenden tot het Federaal Parket te Brussel.” Hierop zijn wij naar het Federaal parket in Brussel gegaan maar daar lag deze zaak niet, waarmee het bewijs is geleverd dat procureur des Konings Ann Durwael daarover procureur des Konings Herman Raskin onjuist heeft voorgelicht.

22 mei 2014: Bijgevoegd vindt u de bij onderzoeksrechter S. GORRÉ van de rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Hasselt, neergelegde strafklacht met burgerlijke partijstelling van:

1. Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
2. Van Nunen, Johanna Elisabeth Maria, vanaf 1 januari 2011 wonende op haar hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
3. Camping en Pensionstal “Dommeldal” VOF, met vestigingsnummer: 17202675, met de vennoten A.M.L. van Rooij en J.E.M van Rooij van Nunen, gevestigd op het adres 't Achterom 9-9A, 5491XD, Sint-Oedenrode (NL), vanaf 1 januari 2011 beiden wonende op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België), is vanaf 1 januari 2012 onder de naam Camping en Pensionstal “Dommeldal” doorgegaan als eenmanszaak, met vestigings-nummer: 000015269639, met als zaakvoerder A.M.L. van Rooij, wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
4. Het Ecologisch Kennis Centrum B.V. met ondernemersnummer: 16090111, gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als directeur A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
5. Van Rooij Holding B.V. met ondernemingsnummer: 17102683, gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland), met als bestuurder A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
6. Politieke Groepering De Groenen (met haar zetel te Utrecht), afdeling Sint-Oedenrode, gevestigd op het adres 't Achterom 9, 5491 XD te Sint-Oedenrode (Nederland), met als gemachtigd bestuurder A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);

in de zaak gekend onder de nummers:

1. **Not. Nr. HA.25.F1.950-14** van het parket te Hasselt;
2. **Not. Nr. HA.25.F1.951-14** van het parket te Hasselt;

tegen:

1. Mevrouw **Yolande Wouters**, gemachtigd ambtenaar van de gemeente Zonhoven, Kerkplein 1, 3520 Zonhoven;
2. De **Gemeente Zonhoven**, als publiekrechtelijke rechtspersoon, Kerkplein 1, 3520 Zonhoven;

Wegens het plegen van de volgende misdrijven:

- **Valsheid in authentieke en openbare geschriften:** art. 194, 195, 196 en 197 Strafwetboek;
- **Deelname aan een criminele organisatie:** art. 324bis en 324ter Strafwetboek;
- **Diefstal zonder geweld of bedreiging:** art. 463, 464, 465, 466 en 467 Strafwetboek;

Over de periode vanaf 1 januari 2011 tot op heden (22 mei 2014), welke nog steeds voortduurt ([Productie 14](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Deze strafklacht met burgerlijkstelling is door onderzoeksrechter S. GORRE overgedragen aan substituut procureur des Konings E. STEYLS om het vanuit zijn ambt te laten inschrijven om het vervolgens weer terug te krijgen. De heer STEYLS weigert echter al maar liefst vijf maanden lang om betreffende strafklacht met burgerlijke partijstelling in te schrijven en terug over te maken aan onderzoeksrechter S.GORRE.

30 mei 2014: Bijgevoegd vindt u de beslissing d.d. 30 mei 2014 van de raadskamer van de rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Hasselt, inzake regeling rechtspleging op de door substituut procureur des Konings E. STEYLS op 26 maart 2014 neergelegde valselijk opgemaakte PRO JUSTITIE vordering tot ontlasting van de onderzoeksrechter burgerlijke partij (notitienummer: HA21.99.213-13)([Productie 15](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

30 mei 2014: Hoe extreem ver gemachtigd advocaat mr. Dirk VAN COPPENOLLE (Stafhouder balie Hasselt) in opdracht van de "domiciliefraude" plegende gemeente Zonhoven met de hulp van substituut procureur des Konings E. STEYLS gaat kunt u lezen in de hieronder ingelaste brief d.d. 30 mei 2014 die A.M.L. van Rooij van hem op zijn woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven heeft ontvangen ([Productie 16](#)):

VAN COPPENOLLE
ADVOCATEN

DIRK VAN COPPENOLLE
SOFIE REPRIELS

MEDEWERKSTER
BEVERZAKSROEKWEG 97
B-3520 ZONHOVEN
Tel (+32) (0)11/227798
Fax (+32) (0)11/236492
DIRK@VAN-COPPENOLLE.BE

VAN ROOIJ A.M.L.
Hazendansweg 36a
3520 ZONHOVEN

U/REF:

M/REF: 5346/Gemeente Zonhoven/Van Rooij-klacht BP

Zonhoven, 30 mei 2014

Geachte Mijnheer,

U kent de uitgesproken beschikking van de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Hasselt dd. 30/05/2014,

Ter zake treed ik op als raadsman van partijen De RAEVE, TELEN en HULSMANS,

U gelieve de aan mijn cliënten toegekende rechtsplegingsvergoeding ad € 1.320,00 ten titel van berusting te willen storten op mijn derdenrekening BE81 7351 1306 6824 met vermelding van de refertes van het dossier.

Bij gebreke aan vrijwillige regeling zal de deurwaarder worden gelast met invordering.

Met vriendelijke groeten.

Dirk Van Coppenolle

Met de dreiging van het sturen van een gerechtsdeurwaarder aan A.M.L. van Rooij naar zijn woning Hazendansweg 36A, 3520, Zonhoven wil advocaat mr. Dirk VAN COPPENOLLE in opdracht van burgemeester Johnny De RAEVE, gemeentesecretaris Bart TELEN en wnd. gemeentesecretaris Marie-Claire HULSMANS van de gemeente Zonhoven maar liefst **€ 1.320,00 EURO stelen** bij A.M.L. van Rooij, zoals kenbaar gemaakt in zijn bovengenoemde brief d.d. 30 mei 2014 aan A.M.L. van Rooij op zijn woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven. Dit met de wetenschap dat volgens dezelfde advocaat mr. Dirk VAN COPPENOLLE, burgemeester Johnny De RAEVE, gemeentesecretaris Bart TELEN en wnd. gemeentesecretaris Marie-Claire HULSMANS de woning op het adres Hazendansweg 35A, 3520 Zonhoven ONBEWOOND is. **Dit is misdaad ten top.**

Dit des te meer advocaat mr. Dirk VAN COPPENOLLE het stelen van deze € 1.320,00 EURO bij A.M.L. van Rooij heeft gebaseerd op een op 30 mei 2014 uitgesproken **valse beschikking** van de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Hasselt, welke op basis van de door burgemeester Johnny De RAEVE, gemeentesecretaris Bart TELEN en wnd. gemeentesecretaris Marie-Claire HULSMANS **valselijk verstrekte gegevens** aan [substituut procureur des konings E. STEYLS](#) van Hasselt tot stand is gekomen. Als bewijs daarvoor vindt u onze op 22 mei 2014 gedane strafklacht met burgerlijke partijstelling tegen de gemeente Zonhoven en gemachtigd ambtenaar Yolande Wouters bij onderzoeksrechter S. GORRÉ van de rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Hasselt, waarvoor A.M.L. van Rooij onder kwitantienummer: 4440 maar liefst € 400,- heeft

moeten betalen aan de rechtbank, waarvan de behandeling door dezelfde substituut procureur des konings E. STEYLS van Hasselt bewust al maar liefst vijf maanden lang wordt tegengehouden, ten gunste van de sluipmoordende genocide plegende grensoverschrijdende misdaad op 7.000.000.000 wereldbewoners ([Productie 13](#)).

4 juni 2014: Brief d.d. 4 juni 2014 (referte FD.30.99.17-12) van Federale Magistraat Lieve Pellens aan A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven ([Productie 17](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin staat letterlijk het volgende geschreven: "**Ik verwijs naar het schrijven dat u mocht ontvangen van het parket van Hasselt. De informatie die daarin vervat is niet accuraat en louter gevolg van een administratieve onzorgvuldigheid. Uw dossier(s) worden wel degelijk enkel behandeld op het parket van Hasselt, gelet op uw klacht met burgerlijke partijstelling aldaar HA.21.99.213/13. Ook uw klacht HA.45.F1.7961/12 zal niet op het federaal parket maar wel in Hasselt behandeld worden**". Hiermee is het bewijs geleverd dat Ann Durwael betreffende 10 dikke fardes heeft laten verdwijnen.

5 juni 2014: Bijgevoegd vindt u ons beroep d.d. 5 juni 2014 tegen de beschikking d.d. 30 mei 2014 inzake notitienummer: HA21.99.213-13 bij akte opgemaakt door de griffier van de rechtbank eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt ([Productie 18](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

22 september 2014: Omdat ik (A.M.L. van Rooij) maar niets vernam over de voortgang van ons beroep d.d. 5 juni 2014 tegen de beschikking d.d. 30 mei 2014 (notitienummer: HA21.99.213-13), ben in het bijzijn van mijn echtgenote J.E.M van Rooij van Nunen op 22 september 2014 gaan informeren bij de griffie van het Hof van Beroep, Kamer van Inbeschuldigingstelling, te Antwerpen. Tot onze grote verbazing zat daarin de door substituut-procureur-generaal Bart. DE SMET op 24 juli 2014 neergelegde valselijk opgemaakte RECHTSVORDERING aan het Hof van Beroep te Antwerpen, kamer van inbeschuldigingstelling (Nr. PGA 20142192) ([Productie 19](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Op pagina 1 van deze RECHTSVORDERING heeft substituut-procureur-generaal Bart. DE SMET letterlijk het volgende geschreven: "**1. VANROOIJ Adrianus, Marius, Lambertus, zaakvoerder, geboren te Sint-Oedenrode (Nederland) op 10 maart 1953, thans zonder gekende woonst in het Rijk, Nederlander**". Substituut-procureur-generaal Bart. DE SMET heeft dat geschreven met de wetenschap en voorkennis dat A.M.L. van Rooij vanaf 1 januari 2011 onafgebroken heeft gewoond op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven.

18 september 2014: Na kennis te hebben genomen van bovengenoemde feiten hebben wij bij het parket bij het Hof van beroep te Antwerpen t.a.v. onderzoekmagistraat B. de Smet, Waalse Kaai 35A, 2000 Antwerpen in een farde ons 147 pagina's tellende verzoekschrift met een 9-tal bewijstukken ter staving (totaal: 309 blz.) laten toekomen. Tot op heden (2 dagen voor de behandeling ter zitting op 20 oktober 2014) heeft substituut-procureur-generaal Bart DE SMET, ondanks meerdere verzoeken daarom, daarop nooit gereageerd. Pagina 1 t/m 4 en 143 t/m 147 uit ons verzoekschrift d.d. 18 september 2014 aan de heer DESMET vindt u bijgevoegd ([Productie 20](#)). Daarin staat letterlijk het volgende geschreven:

Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus
Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven (België)

Afgegeven met ontvangstbevestiging

Aan: Parket bij het Hof van beroep te Antwerpen
t.a.v. Onderzoekmagistraat **B. de Smet.**
Waalse Kaai 35A, 2000 Antwerpen

Uw dossiernr.:

- 2014/PGA/2192

Dossiernr. Federaal parket te Brussel:

- referte: FD30.99.15-12;

Dossiernr. Parket Limburg, afdeling Hasselt:

- Not. Nr. HA.45.F1.7961-12

Dossiernrs. Onderzoeksrechter K. Gruyters Rechtbank Eerste Aanleg Limburg afdeling Hasselt:

- Not. Nr. HA.21.99.213/13 (klacht met burgerlijke partijstelling van A.M.L. van Rooij en Ecologisch Kennis Centrum B.V.);
- Not Nr. HA.21.99.313/13 (klacht met burgerlijke partijstelling van Erik Verbeek, Banjac Branka, No Cancer Foundation vzw en VERIMMOBAN NV,

Bevat 147 blz. met de stukken 1 t/m 9 (162 blz.), totaal: 309 blz.

Zonhoven: 18 september 2014

Geachte behandelende Onderzoeksmagistraat B. de Smet,

Hierbij laten de volgende vijf rechtspersonen:

1. **Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus**, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
2. **Het Ecologisch Kennis Centrum B.V.**, met ondernemingsnummer: 16090111, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als directeur A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
3. **Erik Verbeek**, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac;
4. **No Cancer Foundation vzw**, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt;
5. **VERIMMOBAN NV**, gevestigd in België, Dikke Linde 10, 3640 Ophoven;

U hierbij in een dikke blauwe farde de volgende nadere stukken toekomen met het klemmende verzoek om:

- het dossier te vervolledigen met de 10 dikke ordners die procureur des konings Ann Durwael te Hasselt heeft laten verdwijnen;
- de zaak met referte: FD30.99.15-12 bij het federaal Parket, die door procureur des konings Ann Durwael te Hasselt voor onderzoeksrechter K. Gruyters is gesplitst in twee zaken, te weten:
 - Not. Nr. HA.21.99.213/13 (klacht met burgerlijke partijstelling van A.M.L. van Rooij en Ecologisch Kennis Centrum B.V.);
 - Not Nr. HA.21.99.313/13 (klacht met burgerlijke partijstelling van Erik Verbeek, Banjac Branka, No Cancer Foundation vzw en VERIMMOBAN NV);

weer samen te voegen en dat als **één geheel** onder dossiernr.: 2014/PGA/2192 te onderzoeken waartoe u wettelijk verplicht bent en **over dat ene gehele dossier** advies uit te brengen aan Kamer van inbeschuldigingstelling bij het Hof van Beroep te Antwerpen.

Bijgevoegd vindt u:

1. (**Stuk 1 achter tab 1**) de door het Ecologisch Kennis Centrum B.V., mede namens gemachtigden Verbeek Erik, wonende te KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac; Van Rooij Adrianus, wonende aan de Hazendansweg 36A te 3520 Zonhoven; No Cancer Foundation vzw, gevestigd aan de Paul Bellefroidlaan 16 te 3500 Hasselt en Verimmoban NV, Dikke Linde 10, 3640 te Ophoven gedane strafklacht d.d. 5 juni 2012 aan federaal procureur des konings Johan Delmulle, Federaal Parket, Wolstraat 66 bus 1, 1000 Brussel (**74 blz.**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Zoals u in deze strafklacht kunt lezen is elke pagina mede ondertekend door Verbeek Erik en No Cancer Foundation vzw;

2. ([Stuk 2 achter tab 2](#)) de brief d.d. 24 juli 2012 (referte FD30.99.15-12) van Federaal magistraat Lieve Pellens als beslissing op bovengenoemde strafklacht van het Ecologisch Kennis Centrum B.V. als gemachtigde van Verbeek Erik, Van Rooij Adrianus, No Cancer Foundation en Verimmoban NV ([1 blz.](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin heeft federaal Magistraat Lieve Pellens letterlijk het volgende geschreven: **"In aansluiting op uw schrijven dd. 5 juni 2012, heb ik de eer u mede te delen dat ik heden, uw klacht heb overgemaakt aan het parket van de procureur des Konings te Hasselt"**.
3. ([Stuk 3 achter tab 3](#)) de klacht met burgerlijke partijstelling d.d. 12 juni 2013 (Not. Nr. HA.21.99.213/13) van A.M.L. van Rooij en Ecologisch Kennis Centrum B.V. neergelegd bij onderzoeksrechter K. Gruyters met Not. Nr. HA.45.F1.7961-12 bij het parket Limburg, afdeling Hasselt ([49 blz.](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Op blz. 24 van deze klacht met burgerlijke partijstelling staat letterlijk het volgende geschreven: **"Productie 28: navolgende PV. nr. 007961/2012 d.d. 6 december 2012 van Van Rooij Adrianus, Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven (21 blz.) met bijbehorend 10-tal ordners aan feitelijke en wettelijke onderbouw, welke al vanaf 6 mei 2012 in het bezit zijn van de procureur des konings Marc Rubens te Hasselt"**. Daarna is de tekst van deze PV.nr. 007961/2012 integraal overgenomen in de klacht met burgerlijke partijstelling aan onderzoeksrechter Kris Gruyters.
4. ([Stuk 4 achter tab 4](#)) verhoorblad van de navolgende klacht PV.nr. 007961/2012 opgemaakt op 6 december 2012 door VERCRUYSE Bruno, gerechtelijk commissaris, officier van Gerechtelijk Politie te Hasselt, waaraan de later verdwenen bijbehorende 10-tal ordners aan feitelijke en wettelijke onderbouw, in het bijzijn van Erik Verbeek zijn overhandigd ([21 blz.](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.
5. ([Stuk 5 achter tab 5](#)) de klacht met burgerlijke partijstelling d.d. 20 september 2013 (Not. Nr. HA.21.99.313/13) van Verbeek Erik, Banjac Branka, No Cancer Foundation vzw en Verimmoban NV neergelegd bij onderzoeksrechter K. Gruyters met Not. Nr. HA.45.F1.7961-12 bij het parket Limburg, afdeling Hasselt ([2 blz.](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.
6. ([Stuk 6 achter tab 6](#)) Brief d.d. 25 februari 2014 (referte A.R. 213/2757) van procureur des Konings Ann Durwael te Hasselt aan Arbeidsauditeur Mevr. C. Wouters te Hasselt ([1 blz.](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin heeft Ann Durwael letterlijk het volgende geschreven: **"Het dossier HA.45.F1.7961.12 betreft eveneens een omstandige klacht dewelke door dhr. Van Rooij Adrianus en zijn Ecologisch Kennis Centrum BV gedaan werd. Van Rooij Adrianus treedt op als 'raadgever' van Verbeek. Omdat er in de klacht sprake was van genocide werd het dossier overgemaakt aan het Federaal Parket"**. Het is hierbij goed te weten dat procureur des konings Ann Durwael daarvan nooit melding heeft gedaan aan A.M.L. van Rooij en het Ecologisch Kennis Centrum B.V.
7. ([Stuk 7 achter tab 7](#)) Brief d.d. 19 mei 2014 (referte HA45.F1.7961/12) van procureur des Konings Herman Raskin te Hasselt aan A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven ([1 blz.](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin heeft Herman Raskin letterlijk het volgende geschreven: **"Verwijzend naar uw schrijven in bijlage kan mijn ambt U mededelen dat het dossier HA45.F1.7961/12 werd overgemaakt aan het Federaal Parket te Brussel. Gelieve U voor verdere inlichtingen omtrent deze zaak te wenden tot het Federaal Parket te Brussel."** Hierop zijn wij naar het Federaal parket in Brussel gegaan maar daar lag deze zaak niet, waarmee het bewijs is geleverd dat procureur des Konings Ann Durwael daarover procureur des Konings Herman Raskin onjuist heeft voorgelicht.
8. ([Stuk 8 achter tab 8](#)) Brief d.d. 4 juni 2014 (referte FD.30.99.17-12) van Federale Magistraat Lieve Pellens aan A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven ([1 blz.](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin staat letterlijk het volgende geschreven: **"Ik verwijs naar het schrijven dat u mocht ontvangen van het parket van Hasselt. De informatie die daarin vervat is niet accuraat en louter gevolg van een administratieve onzorgvuldigheid. Uw dossier(s) worden wel degelijk enkel behandeld op het parket van Hasselt, gelet op uw klacht met burgerlijke partijstelling aldaar HA.21.99.213/13. Ook uw klacht HA.45.F1.7961/12 zal niet op het federaal parket maar wel in Hasselt behandeld worden"**. Hiermee is het bewijs geleverd dat Ann Durwael betreffende 10 dikke fardes heeft laten verdwijnen.

9. ([Stuk 9 achter tab 9](#)) Navolgend proces-verbaal 007871/2013 d.d. 20/11/2013 opgemaakt door MORTIER Hilde, gerechtelijk commissaris, Officier van Gerechtelijke Politie te Hasselt, gericht aan procureur des Konings E. STEYLS te Hasselt ([12 blz.](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Dit navolgende proces-verbaal 007871/2013 hebben wij voor het eerst gezien bij het inzien van het dossier 2014/PGA/2192 bij de griffie van de kamer van inbeschuldigingstelling (KI) bij het parket van het Hof van Beroep te Antwerpen. Met de inhoud van dat navolgende proces-verbaal 007871/2013 is onmiskenbaar feitelijk komen vast te staan dat betreffend navolgend proces-verbaal door gerechtelijk commissaris Mortier Hilde is opgemaakt na betreffende 10 dikke fardes te hebben gelezen. Dit proces-verbaal heeft eerder niet ter inzage gelegen bij het parket te Hasselt waarmee feitelijk is komen vast te staan dat procureur des Konings E. STEYLS weet heeft van het laten verdwijnen van betreffende 10 dikke fardes die dienen als feitelijke en wettelijke onderbouw.

Wat procureur des Konings Ann DURWAEL samen met procureur des konings E. STEYLS met het laten verdwijnen van betreffende 10 dikke fardes en het splitsen van een strafklacht bij het federaal Parket (referte: FD30.99.15-12) in twee strafklachten met burgerlijke partijstelling bij onderzoeksrechter K. Gruyters (Not. Nr. HA.21.99.213/13 en Not. Nr. HA.21.99.313/13) allemaal op hun geweten hebben kunt u lezen in het hieronder ingelaste aangetekend schrijven d.d. 17 september 2014 (kenmerk: EV/NCF/17092014/Wraking) van Erik Verbeek en No Cancer Foundation vzw aan het Belgische Grondwettelijk Hof t.a.v. de voorzitters J. Spreutels en A. Alen.

Van:

- **Erik Verbeek, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac**
- **No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt**

Aangetekende verstuurd

Aan: Het Grondwettelijk Hof
t.a.v. de Voorzitters [J. Spreutels](#) en [A. Alen](#)
Koningsplein 7, B-1000 - Brussel (België)

Bestaat uit 143 pagina's

Kroatië: 17 september 2014

Ons kenmerk: EV/NCF/17092014/Wraking

Dossiernummer Hof van Beroep te Antwerpen : 2011/PGA/000 993

Geachte voorzitters J. Spreutels en A. Alen van het Belgisch Grondwettelijk Hof,

De volgende (rechts)personen:

1. Erik Verbeek, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac
2. No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt

laten u hieronder ingelast (lees: blz. 2 t/m 143) onze wraking van de raadsheren mr. C. Liesens (Eerste Voorzitter), mr. A De Sloovere (lid) en mr. C. Vandeneeden (lid) toekomen aan de wrakingskamer van het Hof van Beroep te Antwerpen. Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Wij willen aan de beide voorzitters vragen om er bij de wrakingskamer van het Hof van beroep te Antwerpen op aan te dringen dat zij **binnen 14 dagen na heden** aan het Belgische Grondwettelijke Hof de volgende Prejudiciële vraag moeten voorleggen:

Prejudiciële vraag:

Het Hof van Beroep te Antwerpen richt hierbij aan de voorzitter van het Belgische Grondwettelijke Hof het nadrukkelijke verzoek om alle na de Tweede Wereldoorlog gesloten verdragen alsnog te laten toetsen aan de Belgische Grondwet door het Belgisch Grondwettelijk Hof.

1. Verbeek Erik, geboren te BREE op 28/11/1969, wonende te HR-34550 PAKRAC KROATIE (REPUBLIEK), Seovacki put, 43;
2. No Cancer Foundation vwz, gevestigd in België, Paul Bellefroidlaan16, 3500 te Hasselt;
3. Ecologisch Kennis Centrum B.V., namens deze onze juridisch adviseur A.M.L. van Rooij, wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven.

Hoogachtend,

No Cancer Foundation vzw
Paul Bellefroidlaan16, 3500 te Hasselt:

- Verbeek Erik, wonende in Kroatië, Seovacki Put 43, 34550 Pakrac;
- Banjac Branka, wonende in België, Paul Bellefroidlaan nr: 16, 3500 te Hasselt;
- No Cancer Foundation vzw, gevestigd in België, Paul Bellefroidlaan16, 3500 te Hasselt;
- VERIMMOBAN NV, gevestigd in België, Dikke Linde 10, 3640 Ophoven;

Het is deze grensoverschrijdende criminele organisatie die mijn procesdossier (nummer: 2011/PGA/000 993) bij het Hof van beroep te Antwerpen heeft vervalst, wat ik samen met mijn juridisch adviseur A.M.L. van Rooij bij het inzien van het dossier op vrijdag 12 september 2014 heb geconstateerd. Het betreffen ondermeer de volgende vervalsingen:

- de eerder bij de rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt ter inzage liggende meest essentiële stukken vanaf medio 2009 tot 24 mei 2010 zijn uit het dossier verwijderd;
- de eerder bij de rechtbank Eerste Aanleg te Hasselt ter inzage liggende meest essentiële vanaf na 1 november 2012 tot heden zijn uit het dossier verwijderd;
- er zijn stukken toegevoegd aan het dossier, welke eerder niet bij de rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt ter inzage hebben gelegen.

Dat er heel veel mis is met dit procesdossier blijkt ook uit het feit dat No Cancer Foundation vzw aan de Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt op 16 september 2014 omstreeks 14.00 uur ineens onverwacht bezoek kreeg van de federale politie te Hasselt, waarbij ondermeer twee dikke zwarte fardes met daarin o.a. de op 7 april 2010 gestolen boekhoudstukken van No Cancer Foundation vzw zijn teruggebracht. Hierbij dient te worden opgemerkt dat niet alle op 7 april 2010 gestolen bezittingen zijn teruggebracht. Ik zal daarvan dan ook opnieuw een strafklacht indienen. Het behoeft geen uitleg dat op grond van een vals dossier een vals arrest wordt uitgesproken door het Hof van Beroep te Antwerpen en daarmee het Hof niet bevoegd is om deze zaak op 18 september 2014 te behandelen.

Op 11 en 12 september 2014 heb ik zowel aan het Parket bij het Hof van beroep te Antwerpen als ook het Hof van beroep te Antwerpen in twee dikke blauwe fardes de volgende stukken laten toekomen:

1. **(In blauwe farde 1)(Stuk 1 achter tab 1)** De door Advocaat-generaal Holsters Luc op 23 april 2014 aan Verbeek Erik, geboren te BREE op 28/11/1969, wonende te HR-34550 PAKRAC KROATIE (REPUBLIEK), Seovacki put, 43 betekende PRO JUSTITIE-DAGVAARDING **(3 blz.)**.
2. **(In blauwe farde 1)(Stuk 2 achter tab 2)** De door Gerechtsdeurwaarder Jan BEELEN te Hasselt op 16 mei 2014 aan No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt betekende PRO JUSTITIE-DAGVAARDING **(7 blz.)**.
3. **(In blauwe farde 1)(Stuk 3 achter tab 3)** De uitnodigingsbrief van de ARBEIDSRECHTBANK HASSELT d.d. 21/03/2014 aan Verbeek Erik om op 18/09/2014 te verschijnen voor de 1e Kamer in de zaak van VERBEEK ERIK tegen Nationaal Verbond van Socialistische Mutualiteiten met als nummer: 13/2757/A **(1 blz.)**.

waarmee ik heb kenbaar gemaakt dat het voor mij onmogelijk is om op 18 september 2014 voor het Hof te verschijnen. Dit des te meer de zaak voor de Arbeidsrechtbank te Hasselt, vanwege het niet meer kunnen betalen van de eerste levensbehoeften (voeding), niet langer meer kan worden uitgesteld en ik het Arbeidsrechtbank te Hasselt dan ook het volgende heb verzocht:

Met inachtneming van bovengenoemde feiten verzoek ik de arbeidsrechtbank van Hasselt te beslissen:

1. dat de door Tony Coonen van De Voorzorg te Hasselt op 6 augustus 2013 namens het Nationaal Verbond van Socialistische Mutualiteiten te Brussel genomen beslissing wordt vernietigd;
2. dat De Voorzorg te Hasselt de vanaf 1 maart 2010 onrechtmatig ingehouden achterstallige invaliditeitsuitkering vanaf 1 maart 2010, met daarbovenop de wettelijke rente, alsnog zal moeten betalen aan Verbeek Erik;
3. dat De Voorzorg te Hasselt alle door Verbeek Erik gemaakte kosten van juridische bijstand van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., namens deze haar directeur A.M.L. van Rooij, wonende Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven, zal moeten vergoeden;
4. dat De Voorzorg te Hasselt alle door Verbeek Erik, Banjac Branka, No Cancer Foundation vzw en Verimmoban NV aangerichte materiele, immateriële, financiële en vermogensschade zal moeten vergoeden, waarvan de hoogte van die schade moet worden bepaald door een door de Arbeidsrechtbank te Hasselt aan te wijzen erkende deskundige;

Op 11 en 12 september 2014 heb ik zowel aan het Parket bij het Hof van beroep te Antwerpen als ook het Hof van beroep te Antwerpen in twee dikke blauwe fardes de volgende stukken laten toekomen:

4. **(In blauwe farde 1)(Stuk 4 achter tab 4)** De door advocaat Christophe BIELEN van ZETA legal associates te Hasselt aan No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt verstuurde brief d.d. 2 mei 2014 **(1 blz.)**.
5. **(In blauwe farde 1)(Stuk 5 achter tab 5)** en **(In blauwe farde 2)** De op 29 augustus 2014 door Erik Verbeek bij onderzoeksrechter K. Gruyters van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt neergelegde strafklacht met burgerlijke partijstelling tegen:
 1. Thierry Bielen, Guffenslaan 11, 3500 Hasselt;
 2. Tony Coonen, federaal secretaris De Voorzorg, Capucienenstraat 10 3500 Hasselt;
 3. Hilde Claes, voorzitter van het politiecollege politiezone HAZODI, Thonissenlaan 15. 3500 Hasselt;
 4. Luykx Laurens, rechercheur, politiezone HAZODI, Thonissenlaan 15. 3500 Hasselt;
 5. Grosemans Roger, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;
 6. Kelleners Luc, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;
 7. Vercruysse Bruno, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;

wegens het plegen van de volgende misdrijven:

1. **Valsheid in authentieke en openbare geschriften**: art. 194, 195, 196 en 197 Strafwetboek;
1. **Deelname aan een criminele organisatie**: art. 324bis en 324ter Strafwetboek;
2. **Diefstal zonder geweld of bedreiging**: art. 463, 464, 465, 466 en 467 Strafwetboek;
3. **Knevelarij (afpersen geld e.d.)**: art. 243 Strafwetboek;

jegens Erik Verbeek, waarmee vanaf 1 januari 2000 een gigantisch grote schade (financieel, materieel en immaterieel) is aangericht bij de volgende (rechts)personen:

- **Verbeek Erik**, wonende in Kroatië, Seovacki Put 43, 34550 Pakrac;
- **Banjac Branka**, wonende in België, Paul Bellefroidlaan nr: 16, 3500 te Hasselt;
- **No Cancer Foundation vwz**, gevestigd in België, Paul Bellefroidlaan16, 3500 te Hasselt;
- **VERIMMOBAN NV**, gevestigd in België, Dikke Linde 10, 3640 Ophoven;

Deze strafklacht met burgerlijke partijstelling is op 29 augustus 2014 door onderzoeksrechter K. Gruyters van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, in behandeling genomen waarvoor ik 400 EURO heb moeten betalen en deels vanwege armoede moeten lenen. Bij brief d.d. 2 september 2014 heeft de procureur des konings E. Steyls van Limburg, afdeling Hasselt, daarover letterlijk de volgende brief verstuurd aan de heer Verbeek Erik, Seovacki Put 43, 34550 Pakrac (Kroatië):

Aan: de heer Verbeek Erik
Seovacki Put 43, 34550 Pakrac (Kroatië):

Betreft: Klacht met BP stelling

Geachte

De klacht met burgerlijke partijstelling die ingediend werd bij de onderzoeksrechter werd door mijn ambt ingeschreven onder notitienummer HA25.99.687-14

Het dossier werd terug overgemaakt aan onderzoeksrechter Gruyters en is aldaar gekend onder referte: 14/580. Het dossier is momenteel nog in gerechtelijk onderzoek.

Gelieve de eventuele navolgende briefwisseling naar een van deze refertes te willen verwijzen

Met achting
De Procureur des konings
E.Steyls

Lopende dit onderzoek is het Hof van beroep te Antwerpen niet bevoegd om kennis te nemen van het valselijk verkregen procesdossier (nummer: 2011/PGA/000 993) daar de resultaten van het onderzoek van onderzoeksrechter K. Gruyters, als ook de beslissing daarop van de Raadkamer van Limburg, moeten worden toegevoegd aan dit procesdossier alvorens daarop mag en kan worden uitgesproken.

Ondanks mijn hierboven gemotiveerde verzoeken d.d. 11 en 12 september 2014 aan zowel het Parket bij het Hof van beroep te Antwerpen als ook het Hof van beroep te Antwerpen om daarop de behandeling ter zitting op 18 september 2014 voor onbepaalde tijd op te schorten en dat **vóór uiterlijk 16 september 2014** schriftelijk te hebben bevestigd aan:

1. Verbeek Erik, geboren te BREE op 28/11/1969, wonende te HR-34550 PAKRAC KROATIE (REPUBLIEK), Seovacki put, 43;
2. No Cancer Foundation vwz, gevestigd in België, Paul Bellefroidlaan16, 3500 te Hasselt;

Dit is voor mij tevens de bevestiging dat deze raadsheren mr. C. Liesens (Eerste Voorzitter), mr. A. De Sloovere (lid) en mr. C. Vandeneeden (lid), zijn gegijzeld als gevolg van het feit dat de Belgische opvolgende regeringen van na de Tweede Wereldoorlog geen uitvoering hebben gegeven aan het politieke testament d.d. 25 februari 1944 van koning Leopold III van België. Ik richt aan de wrakingskamer van het Hof van beroep te Antwerpen dan ook het nadrukkelijke verzoek om de Belgische Grondwet te respecteren en voorafgaande aan het in behandeling nemen van dit wrakingsverzoek aan het Belgische Grondwettelijke hof de volgende prejudiciële vraag voor te leggen:

Het Hof van Beroep te Antwerpen richt hierbij aan de voorzitter van het Belgische Grondwettelijke Hof het nadrukkelijke verzoek om alle na de Tweede Wereldoorlog gesloten verdragen alsnog te laten toetsen aan de Belgische Grondwet door het Belgisch Grondwettelijk Hof.

Wij richten aan de wrakingskamer van Hof van Beroep te Antwerpen dan ook het nadrukkelijk verzoek om bovengenoemde “Prejudiciële vraag” voor te leggen aan de voorzitter van het Belgische Grondwettelijke Hof en dat **binnen 14 dagen na heden** schriftelijk te vestigen aan:

- Hoogachtend,

No Cancer Foundation vzw
Paul Bellefroidlaan16. 3500 te Hasselt:

Op grond van bovengenoemde feiten richten de volgende vijf rechtspersonen:

1. **Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus**, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
2. **Het Ecologisch Kennis Centrum B.V.**, met ondernemingsnummer: 16090111, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als directeur A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
3. **Erik Verbeek**, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac;
4. **No Cancer Foundation vzw**, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt;
5. **VERIMMOBAN NV**, gevestigd in België, Dikke Linde 10, 3640 Ophoven;

met als gemachtigde het Ecologisch Kennis Centrum B.V. aan **onderzoekmagistraat B. de Smet** van het Parket bij het Hof van beroep te Antwerpen het klemmende verzoek om:

- het dossier te vervolledigen met de 10 dikke ordners die procureur des konings Ann Durwael te Hasselt heeft laten verdwijnen;
- de zaak met referte: FD30.99.15-12 bij het federaal Parket, die door procureur des konings Ann Durwael te Hasselt voor onderzoeksrechter K. Gruyters is gesplitst in twee zaken, te weten:
 - Not. Nr. HA.21.99.213/13 (klacht met burgerlijke partijstelling van A.M.L. van Rooij en Ecologisch Kennis Centrum B.V.);
 - Not Nr. HA.21.99.313/13 (klacht met burgerlijke partijstelling van Erik Verbeek, Banjac Branka, No Cancer Foundation vzw en VERIMMOBAN NV);

weer samen te voegen en dat als **één geheel** onder dossiernr.: 2014/PGA/2192 te onderzoeken waartoe u wettelijk verplicht bent en over **dat ene gehele dossier** advies uit te brengen aan Kamer van inbeschuldigingstelling bij het Hof van Beroep te Antwerpen.

Na ruim 1,5 jaar lang speurwerk zijn dank zij BAKULA Ervin, rechercheur, Officier van Gerechtelijke politie te Hasselt de verdwenen dikke 10 fardes boven water. Deze 10 fardes zijn namelijk **onder nummer: 12/6299** op 12 december 2012 neergelegd bij de griffie correctioneel te Hasselt, voorzien van een griffiestempel. Uit telefonische navraag bij de dienst overtuigingsstukken bij de griffie correctioneel is ons mondeling kenbaar gemaakt dat betreffende 10 fardes daar in de kelder lagen opgeslagen.

Om te voorkomen dat er wereldwijd nog miljoenen nieuwe vergiftigingsslachtoffers bijkomen als gevolg van deze vanuit Nederland gepleegde sluipmoordende chemische genocide, richten wij **aan onderzoekmagistraat B. de Smet** het nadrukkelijke verzoek om zo spoedig mogelijk aan het Ecologisch Kennis Centrum B.V. namens deze haar directeur A.M.L. van Rooij op zijn domicilieadres en hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven, bij aangetekende brief te berichten **vanaf welk tijdstip**:

- de gevonden 10 dikke fardes als ook;
- het nog bij onderzoeksrechter Kris Gruyters liggende dossier Not Nr. HA.21.99.313/13 (klacht met burgerlijke partijstelling van Erik Verbeek, Banjac Branka, No Cancer Foundation vzw en VERIMMOBAN NV);

aan het dossier met dossiernummer: 2014/PGA/2192 van de Kamer van Inbeschuldigingstelling bij het Hof van Beroep wordt toegevoegd, waarna wij het dossier weer kunnen komen inzien om te controleren of alles nog compleet is.

In afwachting van uw zo spoedig mogelijk bericht hierop, verblijven wij;

Hoogachtend,

Ecologisch Kennis Centrum B.V.
A.M.L. Van Rooij
Hazendansweg, 36A, 3520 Zonhoven.

Ons gehele verzoekschrift d.d. 18 september 2014 aan substituut-procureur-generaal Bart. DE SMET kunt u lezen in de volgende links met deeplinks aan feitelijk onderbouwende bewijsstukken.

<http://www.mstsnl.net/ekc/pdf/18-september-2014-verzoekschrift-aan-bart-de-smet-om-10-fardes-toe-te-voegen-aan-dossier-hof-van-beroep-te-antwerpen.pdf>

<https://sites.google.com/site/degroenenbelgie/verzoek-het-dossier-te-vervolledigen-met-de-10-dikke-ordners>

Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud als herhaald en ingelast te beschouwen.

Hoe groot deze grensoverschrijdende misdaad is en waar de oorzaak zit, kunt u lezen in de hieronder ingelaste aanvraag tot herziening (art. 443 t/m 447 Wetboek van Strafvordering) van het op 30 september 2014 door het Hof van Cassatie België uitgesproken arrest nr. P.14.1445 N inzake verzoekers:

1. Erik Verbeek, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac
2. No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt

De daarbij behorende stukken A t/m G vindt u bijgevoegd ([Productie 21](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

In betreffende aanvraag om herziening d.d. 17 oktober 2014 aan het Hof van Cassatie België staat letterlijk het volgende geschreven:

Van:

- Erik Verbeek, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac
- No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt

Aangetekende verstuurd

Aan: Het Hof van Cassatie t.a.v.

- **Luc Van Hoogenbemt** (voorzitter);
- Alain Bloch (raadsheer);
- Peter Hoet (raadsheer);
- Antoine Lievens (raadsheer);
- Erwin Francis (raadsheer);
- Veronique Kosynsky (griffier);

Poelaertplein 1, 1000, Brussel

Betreft:

Aanvraag tot herziening (art. 443 t/m 447 Wetboek van Strafvordering) van het op 30 september 2014 door het Hof van Cassatie België uitgesproken arrest nr. P.14.1445 N inzake verzoekers:

1. Erik Verbeek, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac
2. No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt

Bevat 55 blz. met de Stukken A t/m G (120 blz.), totaal: 175 blz.

Kroatien: 17 oktober 2014

Ons kenmerk: EV/NCF/17102014/Herzienting
Uw Arrest Nr. P.14.1445.N.

Geachte voorzitter Luc Van Hoogenbemt en opgemelde raadsheren van het Hof van Cassatie,

De volgende (rechts)personen:

1. Erik Verbeek, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac
2. No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt

laten u hierbij hun aanvraag tot herziening (art. 443 t/m 447 Wetboek van Strafvordering) van het op 30 september 2014 door het Hof van Cassatie België uitgesproken arrest nr. P.14.1445 N toekomen Betreffend arrest d.d. 30 september 2014 vindt u bijgevoegd ([Stuk A](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

In dit arrest d.d. 30 september 2014 hebben Luc Van Hoogenbemt (voorzitter), Alain Bloch (raadsheer), Peter Hoet (raadsheer), Antoine Lievens (raadsheer), Erwin Francis (raadsheer) en , Veronique Kosynsky (griffier) in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Alain Winants letterlijk het volgende beslist:

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr P.14.1445.N

1. Erik Chris Mathieu VERBEEK, geboren te Bree op 28 november 1969, (wonende te 34550 Pakrac (Kroatië), Seovacki, Put 43), verblijvende te 3500 Plasselt, Paul Bellefroidlaan 16,
 2. NO CANCER FOUNDATION vzw, met zetel te 3500 Hasselt, Paul Bellefroidlaan 16,
- verzoekers tot wraking.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het verzoek tot wraking beoogt de wraking van C. Liesens, kamervoorzitter van het hof van beroep te Antwerpen, A. De Sloovere en C. Vandeneeden (lees: J.P. Vanden Eede), raadsheren in het hof van beroep te Antwerpen, in het kader van de behandeling door dat hof van de zaak 2011/PGA7000 993.

Op 18 september 2014 hebben kamervoorzitter Canaille Liesens en de raadsheren Audrey De Sloovere en Jean Pierre Vanden Eede de bij artikel 836, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven verklaring neergelegd, waarbij zij weigeren zich van de zaak te onthouden.

Raadsheer Antoine Lievens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal met opdracht Alain Winants heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

1. Artikel 835 Gerechtelijk Wetboek bepaalt: *“Op straffe van nietigheid wordt de vordering tot wraking ingeleid bij een ter griffie neergelegde akte die de middelen bevat en ondertekend wordt door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven”*
2. Het verzoekschrift dat is neergelegd op de griffie van het hof van beroep te Antwerpen op 17 september 2014, is niet ondertekend door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven.

Het verzoek is niet ontvankelijk.

Prejudiciële vraag

3. De eisers vorderen alvorens recht te doen over het wrakingsverzoek dat een prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof.

4. De voorgestelde vraag houdt geen verband met de ontvankelijkheid van het verzoek en dient niet te worden gesteld.

Dictum .

Het Hof,

Verwerpt het verzoek tot wraking.

Veroordeelt de verzoekers tot de kosten.

Bepaalt de kosten tot op heden 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter Luc Van Hoogenbemt, als voorzitter, de raadsheren Alain Bloch, Peter Hoet, Antoine Lievens en Erwin Francis, en op de openbare rechtszitting van 30 september 2014 uitgesproken door afdelingsvoorzitter Luc Van Hoogenbemt, in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Alain Winants, met bijstand van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

V. Kosynsky

E. Francis

A. Lievens

P. Hoet

A. Bloch

L. Van Hoogenbemt

Dit arrest is in strijd met de waarheid buiten “*verzoekers tot wraking*” om op grond van een valselijk aangeleverd proces-verbaal, opgemaakt door de vanaf 17 september 2014 gewraakte rechters raadsheren mr. C. Liesens (Eerste Voorzitter), mr. A De Sloovere (lid) en mr. C. Vanden Eede (lid) van het Hof van Beroep te Antwerpen, op 18 september 2014 in gewraakte toestand op basis van een valselijk voor hen neergelegd dossier. .

Dit heeft tot gevolg gehad dat het op 30 september 2014 valselijk uitgesproken arrest nr. P.14.1445 N door Luc Van Hoogenbemt (voorzitter), Alain Bloch (raadsheer), Peter Hoet (raadsheer), Antoine Lievens (raadsheer), Erwin Francis (raadsheer) en , Veronique Kosynsky (griffier) in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Alain Winants is gewezen.

Ingeval “*verzoekers tot wraking*” door het Hof van Cassatie van België in de gelegenheid waren gesteld om voorafgaande aan de behandeling ter zitting te reageren op dit door de gewraakte rechters raadsheren mr. C. Liesens (Eerste Voorzitter), mr. A De Sloovere (lid) en mr. C. Vanden Eede (lid) van het Hof van Beroep te Antwerpen in gewraakte toestand op 18 september 2014 valselijk opgemaakte Proces-verbaal dan had dit een andere beslissing van het Hof van Cassatie tot gevolg gehad.

Omdat wij (verzoekers tot wraking) dit wrakingsverzoek niet hebben neergelegd bij het Hof van Cassatie, maar dit is gedaan door de gewraakte raadsheren mr. C. Liesens (Eerste Voorzitter), mr. A De Sloovere (lid) en mr. C. Vanden Eede (lid) van het Hof van Beroep te Antwerpen, zijn wij door het Hof van Cassatie niet uitgenodigd voor de behandeling ter zitting op 30 september 2014 en hebben wij ons ook niet kunnen verweren tegenover de handelende Raadsheren Luc Van Hoogenbemt (voorzitter), Alain Bloch, Peter Hoet, Antoine Lievens, Erwin Francis en Veronique Kosynsky (griffier) in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Alain Winants.

Dit heeft de volgende valsheden in geschrift in het op 30 september 2014 gewezen arrest nr. P.14.1445 N van het Hof van Beroep België tot gevolg gehad.

1^e valsheid in geschrift.

In het op 30 september 2014 gewezen arrest nr. P.14.1445 N hebben de handelende Raadsheren Luc Van Hoogenbemt (voorzitter), Alain Bloch, Peter Hoet, Antoine Lievens, Erwin Francis en Veronique Kosynsky (griffier) letterlijk het volgende beslist:

Nr P.14.1445.N

1. **Erik Chris Mathieu VERBEEK**, geboren te Bree op 28 november 1969, (wonende te 34550 Pakxac (Kroatië), Seovacki, Put 43), verblijvende te 3500 Plasselt, Paul Bellefroidlaan 16,
2. **NO CANCER FOUNDATION vzw**, met zetel te 3500 Hasselt, Paul Bellefroidlaan 16, **verzoekers tot wraking.**

Deze tekst in het op 30 september 2014 gewezen arrest nr. P.14.1445 N kan nooit in stand blijven. Wij hebben namelijk nooit een verzoek tot wraking neergelegd bij het Hof van Cassatie België. Dat hebben de gewraakte raadsheren mr. C. Liesens (Eerste Voorzitter), mr. A De Sloovere (lid) en mr. C. Vanden Eede (lid) van het Hof van Beroep te Antwerpen gedaan in gewraakte toestand met de wetenschap dat zij in gewraakte toestand dat nooit hadden mogen doen. Wij hebben ons wrakingsverzoek d.d. 17 september 2014 (dossiernummer: 2011/PGA/000 993) gericht aan de wrakingskamer van het Hof van Beroep te Antwerpen, Waalsekaai 35A, 2000 te Antwerpen. Als bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd blz. 1,2 en 139 t/m 142 uit ons wrakingsverzoek van 17 september 2014 ([Stuk B](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

2e valsheid in geschrift.

In het op 30 september 2014 gewezen arrest nr. P.14.1445 N hebben de behandelende Raadsheren Luc Van Hoogenbemt (voorzitter), Alain Bloch, Peter Hoet, Antoine Lievens, Erwin Francis en Veronique Kosynsky (griffier) letterlijk het volgende beslist:

Nr P.14.1445.N

1. **Erik Chris Mathieu VERBEEK**, geboren te Bree op 28 november 1969, (wonende te 34550 Pakxac (Kroatië), Seovacki, Put 43), **verblijvende te 3500 Hasselt, Paul Bellefroidlaan 16.**
2. NO CANCER FOUNDATION vzw, met zetel te 3500 Hasselt, Paul Bellefroidlaan 16, verzoekers tot wraking.

In tegenstelling met wat het Hof van Cassatie België op 30 september 2014 in arrest nr. P.14.1445 N heeft gewezen heeft Erik Verbeek nooit gewoond en ook nooit zijn verblijf gehad op het adres Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt. Als hij daar was dan was hij daar op bezoek of werkzaam voor No Cancer Foundation vzw, welke in de woning op dat adres is gevestigd. Dat hier zware grensoverschrijdende misdaad achter zit, waarvan Banjac Branka, Mathieu Verbeek, Verimmoban NV, Erik Verbeek en No Cancer Foundation vzw al vanaf 2000 het slachtoffer zijn, kunt u lezen in bijgevoegd navolgend proces-verbaal d.d. 15/10/2014 aan PV nr.: TG.45.L1.004311/2014 bij PZ TONGEREN-HERSTAPPE, opgesteld door STASSEN Davy, Inspecteur van de politie Lokale Politie Tongeren-Herstappe met bijbehorende stukken 1 t/m 9 ([Stuk C](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In betreffend navolgende PV staat letterlijk het volgende geschreven:

PZ TONGEREN-HERSTAPPE - 5380
Maastrichterstraat 10, 3700 TONGEREN
(T) 012/800300 - (F) 012/231166

**Bijlage—aan PV nr.: TG.45.L1.004311/2014
d.d. 15/10/2014**

Categorie I: getuigen en slachtoffers.

Verhoorblad.

Op 15 oktober 2014 om 11:50 uur:

Wij, Opsteller STASSEN Davy, Inspecteur van de politie Lokale Politie Tongeren-Herstappe, verhoren te politiebureau lokale politie Tongeren/ Herstappe :

Naam, Voornaam : **VERBEEK Erik,Chris,Mathieu**

Geboren te Bree op 28/11/1969

Nationaliteit: België

laatst gekend ingeschreven te 3500 HASSELT, Torenplein nr I bus 6 thans wonende en verblijvende in het buitenland op 17/10/2005 te Kroatië dipl post: Zagreb Seovacki put 43 te 34550 Pakrac sedert 05/07/2006.

die verklaart:

-"Ik wens mij uit te drukken in de Nederlands taal en wens het Nederlands te gebruiken in de rechtspleging.

Ik neem kennis van de beknopte mededeling van de feiten waarover ik zal verhoord worden, **meer bepaald** als slachtoffer van het achterhouden van bewijsstukken.

Ik neem kennis dat:

- a) ik kan vragen dat alle vragen die mij worden gesteld en alle antwoorden die ik geef, worden genoteerd in de gebruikte bewoordingen;
- b) ik kan vragen dat een bepaalde opsporingshandeling wordt verricht of een bepaald verhoor wordt afgenomen;
- c) mijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt;
- d) ik niet kan verplicht worden mezelf te beschuldigen.

Heden ben ik bij u ten burele gekomen om een navolgend proces verbaal te laten opstellen aan het aanvankelijk proces verbaal met nummer TG.2511.002036/2014 dd 13/05/2014. Ik leg dit verhoor af in bijzijn van mijn vertrouwenspersoon en tevens mijn juridisch adviseur VAN ROOIJ Adrianus. Naar aanleiding van het aanvankelijk proces verbaal is er destijds een strafklacht geweest. Het onderzoek is nu in behandeling bij onderzoeksrechter GRUYTERS onder refertenummer 14/580 en met notitienummer HA.25.99.687-14. Ik heb al het bewijs tegen KELLENS Luc, gerechtelijk commissaris FGP Hasselt, Guffenslaan 18 te Hasselt en SWERTS Luc gerechtelijke commissaris? FGP Hasselt, omvat in een zwarte farde met toelichtend schrijven van 4 pagina's met 17 stukken als bewijs ter staving en in totaal 451 pagina's. Wij wensen dat de volledige farde wordt neergelegd bij onderzoeksrechter GRUYTERS.

Op mijn vraag, hebt u mijn verklaring voorgelezen.

Ik wens er niets aan toe te voegen ofte verbeteren.

Ik bevestig dat ik geïnformeerd werd over de mogelijkheid om mij benadeelde persoon te verklaren en over de daarbij behorende rechten:

Ik verklaar mij benadeelde persoon.

Ik neem er kennis van dat ik kosteloos een kopie van de tekst van mijn verhoor kan verkrijgen.

Ik antwoord hierop(positief) en u overhandigt mij nu een kopie.

Het verhoor wordt beëindigd op 15/10/2014 om 12:11 uur."

Na lezing volhardt en tekent samen met ons.

Naam: Verbeek Erik Chris Mathieu,

Geboren te: Bree/ België op 28/11/1969;

Op 17 oktober 2005 afgeschreven naar het buitenland/Kroatië en vanaf 31 oktober 2006 ingeschreven en wonende op zijn hoofdverblijfplaats Seovacki Put 43, 34550 Pakrac in Kroatië.

Navolgend proces verbaal op PV nr.: TG.25.L1.002036/2014, welke bij onderzoeksrechter K. GRUYTERS in klacht met burgerlijke partijstelling in behandeling is onder **referentie 14/580**.

Op 13 mei 2014 om 18:25 uur heeft Verbeek Erik Chris Mathieu aangifte gedaan bij PZ Tongeren-Herstappe. Betreffende strafaangifte d.d. 13 mei 2014 is onder PV nr.: TG.25.L1.002036/2014 opgenomen door VANDEPUT Bert, SWENNEN John beiden inspecteur van de politie Lokale Politie Tongeren-Herstappe en vindt u zonder bijbehorende 52-producties bijgevoegd (**Stuk 1**).

Op 29 augustus 2014 heeft Verbeek Erik Chris Mathieu inzake PV nr.: TG.25.L1.002036/2014 een strafklacht met burgerlijke partijstelling neergelegd bij onderzoeksrechter K. GRUYTERS van de rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Hasselt tegen de personen (**Stuk 2**):

- **Thierry Bielen**, Guffenslaan 11, 3500 Hasselt;
- **Tony Coonen**, federaal secretaris De Voorzorg, Capucienenstraat 10 3500 Hasselt;
- **Hilde Claes**, voorzitter van het politiecollege politiezone HAZODI, Thonissenlaan 15. 3500 Hasselt;
- **Luykx Laurens**, rechercheur, politiezone HAZODI, Thonissenlaan 15. 3500 Hasselt;
- **Grosemans Roger**, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;
- **Kelleners Luc**, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;
- **Vercruysse Bruno**, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;

Op 2 september 2014: Bij brief d.d. 2 september 2014 heeft substituut Procureur des Konings E. STEYLS van Limburg, afdeling Hasselt, aan Verbeek Erik, Seovacki Put 43, 34550 Pakrac (Kroatië) kenbaar gemaakt dat de klacht door zijn ambt is ingeschreven onder notitienummer HA25.99.687-14 en dat het dossier terug is overgemaakt aan onderzoeksrechter Gruyters en aldaar is gekend onder referentie 14/580 (**Stuk 3**):

In deze klacht met burgerlijke partijstelling welke vanaf 2 september 2014 weer terug is bij onderzoeksrechter Gruyters staat onder meer letterlijk het volgende (**Stuk 1**):

Op 27 februari 2014 heeft rechter mevr. A. Trekels van de Correctionele Rechtbank van Hasselt onder **parketnr.: HA60.L1.19356-09** uitgesproken:

- dat Verbeek Erik zich schuldig heeft bevonden aan ten laste gelegde feiten en dat hij op grond daarvan is veroordeeld:
 - tot zes maanden gevangenisstraf;
 - tot het betalen van 150,00 EURO aan het bijzonder fonds van slachtoffers;
 - tot het betalen van 8.676,16 EURO aan publieke vordering;
 - tot het betalen van 51,20 EURO van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 EURO;
 - dat No Cancer Foundation vzw zich schuldig heeft bevonden aan ten laste gelegde feiten en dienvolgens tot ontbinding is bevolen:
 - tot het betalen van 150,00 EURO aan het bijzonder fonds van slachtoffers;
 - tot het betalen van 8.722,16 EURO aan publieke vordering;
 - tot het betalen van 51,20 EURO van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 EURO;
 - tot het verbeurd verklaren van de overtuigingsstukken ingeschreven onder de nummers 100356 en 111873;
 - tot het verbeurd verklaren van de vermogensvoordelen ten bedrage van 27.279,00 EURO;
- en houdt op "Burgerlijk Gebied" aan de burgerlijke belangen wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen. Voor de inhoud van het gehele vonnis (zie productie 50). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud, die inhoud als herhaald en ingelast te beschouwen.

In dit vonnis staat niet geschreven dat behandelend rechter Mevr. A. Trekels betreffend vonnis in gegijzelde toestand als zodanig op valse gronden heeft moeten uitspreken.

Tegen dit **op 27.02.2014** onder **parketnr.: HA60.L1.19356-09** uitgesproken **VONNIS** hebben Verbeek Erik en No Cancer Foundation vzw op 5 maart 2014 resp. 7 maart 2014 onder **griffiennr.: 332/14** tijdig beroep aangetekend bij de griffie van de rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt (**Stuk 4 en 5**).

In dit beroep met **parketnr.: HA60.L1.19356-09** heeft de Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen Erik Verbeek bij aangetekende brief d.d. 23 april 2014 uitgenodigd voor de behandeling te zitting op **18 september 2014** onder **dossiernummer: 2011/PGA/000 993**. (**Stuk 6**).

Op 12 september 2014 werd de woning van Banjac Branka (huurder) in eigendom van (Verimmoban) zonder enige vooraankondiging bezocht door:

- **Luc Kelleners** gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;
- **Luc Swerts**, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;

Banjac Branka (huurder) was toen niet in die woning aanwezig. Verbeek Erik was op dat moment ter plaatse voor No Cancer Foundation vzw aan het werk, welke in de woning van Banjac Branka is gevestigd.

De heren **Luc Kelleners** en **Luc Swerts** kwamen zonder enige vooraankondiging een gedeelte van de op 7 april 2011 uit de woning van Banjac Branka (huurder) meegenomen documenten, zonder haar daarover ook maar ooit te hebben verhoord, terugbrengen. Verbeek Erik (niet de huurder en ook niet de eigenaar van die woning) heeft voor de ontvangst daarvan moeten tekenen en heeft van datgene wat hij moest tekenen geen kopie gekregen. Nadien bedacht Verbeek Erik zich dat hij die gestolen documenten nooit had mogen aannemen omdat betreffende zaak met **parketnr.: HA60.L1.19356-09** op **18 september 2014** wordt behandeld voor het Hof van Beroep te Antwerpen onder **dossiernummer: 2011/PGA/000 993** en betreffende documenten op 7 april 2011 zijn meegenomen uit de woning van Banjac Branka (huurder), waaronder de boekhouding en bankafschriften van Verimmoban met Verbeek Mathieu als bestuurder (eigenaar woning). Luc Kellenaars en Luc Swerts hebben hiermee het dossier vervalst voor de behandeling ter zitting op 18 september 2014 voor de raadsheren mr. C. Liesens (Eerste Voorzitter), mr. A De Sloovere (lid) en mr. C. Vandeneeden (lid) van het Hof van beroep te Antwerpen.

Het zijn **Luc Swerts** en **Joseph op de Locht** met nog een **derde politiebeambte** geweest die op 7 april 2011 betreffende documenten uit de woning van Banjac Branka (huurder) en Verbeek Mathieu (eigenaar) hebben meegenomen zonder hen daarover te hebben gehoord met vastlegging in een proces-verbaal. Enkel Verbeek Erik is daarover gehoord en enkel van hem is daarover op 7 april 2011 een proces-verbaal opgemaakt. Dit met de voorkennis en wetenschap dat Erik Verbeek in die woning nooit heeft gewoond en ook niet verblijft en er voor No Cancer Foundation vzw aan het werk was, een onderneming die in die woning is gevestigd en waarvan Banjac Branka (huurder) de voorzitter is.

Waarom is Banjac Branka niet verhoord door Luc Swerts en Joseph op de Locht en een nog derde politiebeambte toen zij **op 7 april 2011** betreffende documenten uit haar woning hebben meegenomen?

Waarom is Banjac Branka niet verhoord door Luc Swerts en Joseph op de Locht en een nog derde politiebeambte toen zij **op 7 april 2011** spullen van **No Cancer Foundation vzw** uit haar woning hebben meegenomen, **waarvan zij de voorzitter is?**

Waarom is Mathieu Verbeek niet verhoord door Luc Swerts en Joseph op de Locht en een nog derde politiebeambte toen **op 7 april 2011** zijn boekhouding en bankafschriften van **Verimmoban NV** uit de woning van Banjac Branka (huurder) zijn meegenomen, **waarvan hij de eigenaar is?**

Waarom moesten buiten Banjac Branka (huurder) en Mathieu Verbeek (eigenaar) om op 12 september 2014 de op 7 april 2011 meegenomen boekhouding (waaruit een groot deel is verdwenen) en bankafschriften van Verimmoban NV door Luc Kelleners en Luc Swerts worden teruggebracht in hun woning en waarom moest Erik Verbeek (die nooit in die woning heeft gewoond) voor de ontvangst daarvan tekenen?

Dit alles behoort tot in de bodem te worden uitgezocht. Dit omdat deze al maar liefst 3,5 jaar lang voortdurende misdaad Banjac Branka, Mathieu Verbeek en Erik Verbeek tot aan de rand van de afgrond heeft gebracht.

Wat Luc Swerts, Joseph op de Locht en de derde politiebeambte op 7 april 2011 uit de woning van Banjac Branka hebben meegenomen, zonder haar daarover ook maar ooit te hebben verhoord, kunt u lezen in de navolgende PV 002702/2011 in de zaak met parketnr.: HA60.L1.19356-09 PV, welke u vindt bijgevoegd (Stuk 7). In die navolgende PV 002702/2011 staat onder meer het volgende opgenomen:

Tijdens de huiszoeking treft u de navolgende zaken aan en deze neemt u mee voor verder onderzoek:

- 1 classeur Erik Croatië met documenten
- 1 groene map met documenten van Verimmoban
- 1 witte omslag met documenten van Verimmoban
- 1 classeur met boekoudstukken van VZW No Cancer Foundation
- bankuittreksel Verimmoban van Record Bank
- bankuittreksels van Verimmoban KBC bank

Het moge u duidelijk zijn dat deze bewijsstukken ter zitting op 18 september 2014 onder dossiernummer: 2011/PGA/000 993 voor het Hof van Beroep nooit boven water mochten komen, want dat zou tot vrijspraak van Verbeek Erik en No Cancer Foundation vzw hebben geleid en dat mocht niet. Verbeek Erik, No Cancer Foundation vzw als ook Banjac Branka, Mathieu Verbeek en Verimmoban NV moesten immers kost wat kost op valse gronden ter afdekking van een binnen de politie geïnfiltrerde grensoverschrijdende criminele organisatie op 18 september 2014 worden veroordeeld door het Hof van Beroep van Antwerpen. Dit des te meer tegen met name Kelleners Luc vanaf 2 september 2014 bij onderzoeksrechter Gruyters (onder referentie 14/580) een strafrechtelijk onderzoek loopt met burgerlijke partijstelling (Stuk 3):

Op 17 september 2014 heb ik op grond van bovengenoemde feiten en nog meer daarmee samenhangende feiten de behandelend raadsheren mr. C. Liesens (Eerste Voorzitter), mr. A De Sloovere (lid) en mr. C. Vandeneeden (lid) van het Hof van Beroep te Antwerpen noodgedwongen moeten wraken. Pagina 1, 2, 139 t/m 142 uit mijn wrakingsverzoek d.d. 17 september 2014 aan de wrakingskamer van het Hof van Beroep te Antwerpen vindt u bijgevoegd (Stuk 8). Mijn gehele wrakingsverzoek d.d. 17 september 2014 kunt u lezen in de volgende links met deeplinks aan feitelijk onderbouwende bewijsstukken.

<http://www.mstsnl.net/ekc/pdf/17-september-2014-wraking-hof-van-beroep-te-antwerpen-prejudiciële-vraag.pdf>

<https://sites.google.com/site/degroenenbelgie/de-wrakingskamer-van-hof-van-beroep-te-antwerpen>

Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud als herhaald en ingelast te beschouwen.

Tot op heden heeft de wrakingskamer van het Hof van Beroep te Antwerpen mijn bovengenoemd wrakingsverzoek d.d. 17 september 2014 nog niet in behandeling genomen.

Wat op 12 september 2014 door:

- Kelleners Luc, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;
- Luc Swerts, gerechtelijk commissaris, Fgp Hasselt, Guffenslaan 18, 3500 Hasselt;

is teruggebracht in de woning van Banjac Branka buiten haar om en zonder haar toestemming kunt u zien op bijgevoegde foto (Stuk 9). Omdat er meer stukken in de fardes zaten (die op 7 april 2011 uit de woning van Banjac Branka zijn meegenomen als er op 12 september 2014 zijn teruggebracht in haar woning, hebben wij een kopie van alle teruggebrachte stukken bijgevoegd in deze navolgende proces-verbaal. Het betreffende de volgende stukken:

- De stukken in zwarte farde 1 (Stuk 10);
- De stukken in zwarte farde 2 (Stuk 11);
- De stukken in groene map 3 (Stuk 12);
- Bankuittreksel Verimmoban van Record Bank (Stuk 13);

- Bankuittreksels van Verimmoban KBC bank (**Stuk 14**);
- Stukken in witte enveloppe met opschrift "Beldique-België, P.P.-P,B. B-374" (**Stuk 15**);
- Stuk in witte enveloppe met opschrift "orion dhr. Kuipers 03-08-60" (**Stuk 16**);
- Dichtgevouwen brief d.d. 19-08-2009 van casemanager F. van der Horst aan mw. MJ van Zantvoort, gemeente Eindhoven (**Stuk 17**); Deze brief kan nooit in het dossier van Verbeek Erik hebben gezeten en komt uit een ander dossier. Dit is tevens een bewijs hoe onzorgvuldig met dossiers wordt omgegaan door Kelleners Luc en Luc Swerts.

Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud als herhaald en ingelast te beschouwen.

Ik ben samen met mijn juridisch adviseur A.M.L. van Rooij, wonende op zijn hoofdverblijfplaats, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven, tot driemaal toe bij de gerechtelijke politie Guffenslaan 18, 3500 Hasselt, geweest. Ik heb daar met meerdere personen gesproken, waaronder de heer Schreurs. De heer Luc Swerts die in het bijzijn van Luc Kelleners mij heeft laten tekenen voor de afgifte van de doos met bovengenoemde papieren (**Stuk 10 t/m 17**) was nooit aanwezig of was met verlof. Ook de vele telefoongesprekken welke ik hierover heb gevoerd gaven niet het gewenste resultaat, te weten:

- **een kopie van het papier dat ik op 12 september van Luc Swerts heb moeten tekenen bij de afgifte van betreffende doos in de woning van Banjac Branka.**

Op 14 oktober 2014 ben ik samen met A.M.L. van Rooij tot tweemaal toe hierover bij het Parket van de procureur des konings te Hasselt geweest en hebben vanuit die locatie hierover gebeld met onder meer Lisette Dreessen en Sophie Van Aken van de federale politie, na eerder die dag daarover gesproken te hebben met mevrouw Miet Knut van het Parket. Tegenover het parket is door betreffende persoon van de federale politie telefonisch verklaard dat door Luc Swerts en Luc Kelleners van het op 12 september 2014 terugbrengen van een gedeelte van de op 7 april 2011 uit de woning van Banjac Branka meegenomen papieren geen Proces-Verbaal is opgemaakt en dat dit ook niet staat geregistreerd in de computer. Daarmee is het door hen gepleegde misdrijf feitelijk bewezen.

BIJBEHORENDE STUKKEN

Stuk 1 (26 blz.)	Stuk 6 (3 blz.)	Stuk 11 (124 blz.)	Stuk 16 (1 blz.)
Stuk 2 (5 blz.)	Stuk 7 (2 blz.)	Stuk 12 (82 blz.)	Stuk 17 (1 blz.)
Stuk 3 (1 blz.)	Stuk 8 (6 blz.)	Stuk 13 (54 blz.)	
Stuk 4 (3 blz.)	Stuk 9 (1 blz.)	Stuk 14 (27 blz.)	
Stuk 5 (3 blz.)	Stuk 10 (102 blz.)	Stuk 15 (6 blz.)	

Erik Verbeek staat er op dat dit navolgende proces-verbaal direct wordt overgemaakt aan onderzoeksrechter K. GRUYTERS die deze strafklacht PV nr.: TG.25.L1.002036/2014 met burgerlijke partijstelling onder referentie 14/580 in behandeling heeft.

Met de inhoud van deze navolgende PV is feitelijk komen vast te staan dat onderzoeksrechter GRUYTERS bij de rechtbank Eerste Aanleg Limburg, Afdeling Hasselt, onder refertenummer 14/580 en met notitienummer HA.25.99.687-14, betreffende grensoverschrijdende misdaad in een strafklacht met burgerlijke partijstelling in onderzoek heeft.

Het Hof van Cassatie België is niet bevoegd om lopende dit strafrechtelijk onderzoek met burgerlijke partijstelling ten gunste van deze grensoverschrijdende misdaad op 30 september 2014 een valselijk arrest te wijzen onder nr. P.14.1445 N.

3e valsheid in geschrift.

In het op 30 september 2014 gewezen arrest nr. P.14.1445 N hebben de behandelende raadsheren Luc Van Hoogenbemt (voorzitter), Alain Bloch, Peter Hoet, Antoine Lievens, Erwin Francis en Veronique Kosynsky (griffier) letterlijk het volgende beslist:

Advocaat-generaal met opdracht Alain Winants heeft geconcludeerd.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

1. Artikel 835 Gerechtelijk Wetboek bepaalt: **“Op straffe van nietigheid wordt de vordering tot wraking ingeleid bij een ter griffie neergelegde akte die de middelen bevat en ondertekend wordt door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven”**
2. Het verzoekschrift dat is neergelegd op de griffie van het hof van beroep te Antwerpen op 17 september 2014, is niet ondertekend door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven.

Het verzoek is niet ontvankelijk.

Prejudiciële vraag

3. **De eisers vorderen alvorens recht te doen over het wrakingsverzoek dat een prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof.**
4. De voorgestelde vraag houdt geen verband met de ontvankelijkheid van het verzoek en dient niet te worden gesteld.

In tegenstelling met wat het Hof van Cassatie België hierboven heeft beslist is het Hof van Beroep te Antwerpen wel degelijk verplicht om hierover een prejudiciële vraag neer te leggen bij het Belgisch Grondwettelijk Hof. Dit omdat het Belgisch Grondwettelijk Hof betreffende prejudiciële vraag van:

1. Erik Verbeek, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac
2. No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt

hierover naar aanleiding van ons wrakingsverzoek d.d. 17 september 2014 van C. Liesens, kamervoorzitter van het Hof van beroep te Antwerpen, A. De Sloovere en C. Vanden Eede, raadsheren in het Hof van beroep te Antwerpen heeft ingeschreven onder rolnummer: 6038. Deze inschrijving op de rol onder rolnummer: 6038 heeft het Grondwettelijk Hof bij brieven d.d. 22 september 2014 aan Erik Verbeek en No Cancer Foundation vzw schriftelijk bevestigd ([Stuk D](#) en [Stuk E](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

In tegenstelling met wat het Hof van Cassatie België hierboven heeft beslist is artikel 835 Gerechtelijk Wetboek hier niet van toepassing en behoeft een vordering op wraking “op straffe nietigheid” niet te worden ingeleid bij een ter griffie neergelegde akte die de middelen bevat en ondertekend wordt door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven. Dit vanwege het simpele feit dat het Gerechtelijk Wetboek als ook betreffend artikel 835 uit het Gerechtelijk wetboek nooit is bekrachtigd door de Belgische Koning, waarvan u de feitelijke en wettelijke onderbouw hieronder kunt lezen:

De Belgische Grondwet van 7 februari 1831 met de wijzigingen van 7 september 1893, 15 november 1920, 7 februari, 24 augustus en 15 oktober 1921, welke tot 1970 van kracht was (en Grondwettelijke nog steeds van kracht is) vindt u bijgevoegd ([Stuk F](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin staan ondermeer de volgende artikelen:

EERSTE ARTIKEL. - [België is verdeeld in provinciën. Deze provinciën zijn: Antwerpen, Brabant, Henegouwen, Limburg, Luik, Luxemburg, Namen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen. De wet kan, zo daartoe reden bestaat, het grondgebied verdelen in een groter aantal provinciën.]

Z. artt. 31 en 108.

Voor de koloniën, overzeese bezittingen of beschermde gebieden die België kan verkrijgen, gelden bijzondere wetten. De Belgische troepen, tot hun verdediging bestemd, kunnen alleen bij vrijwillige dienstneming worden aangeworven.

Gewijzigd op 7 september 1893; het oorspronkelijk artikel bestond uit de eerste twee alinea's van het tegenwoordig artikel met toevoeging, aan het slot van de eerste alinea, van de woorden: 'behoudens de betrekkingen van Luxemburg met de Duitse Bond'.

ART. 2. - De onderverdelingen van de provinciën kunnen alleen bij de wet worden bepaald.

ART. 3. - De grenzen van het Rijk, van de provinciën en van de gemeenten kunnen alleen uit kracht van een wet gewijzigd of nader vastgesteld worden.

Titel II. De Belgen en hun rechten.

ART. 4. - De staat van Belg wordt verkregen, behouden en verloren volgens de regelen die bij de burgerlijke wet zijn bepaald.

Deze Grondwet en de overige wetten op de staatsburgerlijke rechten bepalen aan welke vereisten, behalve de staat van Belg, moet worden voldaan om die rechten uit te oefenen.

ART. 5. - Naturalisatie wordt door de wetgevende macht verleend.

Alleen staatsnaturalisatie stelt de vreemdeling met de Belg gelijk ten aanzien van de uitoefening der staatsburgerlijke rechten.

ART. 6. - Er is geen onderscheid van standen in de Staat.

De Belgen zijn gelijk voor de wet; zij alleen kunnen tot de burgerlijke en militaire bedieningen worden toegelaten, behoudens de uitzonderingen die, voor bijzondere gevallen, door een wet kunnen ingevoerd worden.

ART. 7. - De vrijheid van de persoon is gewaarborgd.

Niemand kan worden vervolgd dan alleen in de gevallen voorzien bij de wet, en op de wijze door haar voorgeschreven.

Tenzij hij op heterdaad wordt betrapt, kan niemand worden aangehouden dan uit kracht van een met redenen omkleed bevel van de rechter, dat moet betekend worden bij de aanhouding of uiterlijk binnen vier en twintig uur.

ART. 8. - Niemand kan, tegen zijn wil, worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent.

ART. 9. - Geen straf kan worden ingevoerd of toegepast dan uit kracht van de wet.

ART. 10. - De woning is onschendbaar; geen huiszoeking kan geschieden dan in de gevallen bij de wet voorzien, en op de wijze door haar voorgeschreven.

ART. 11. - Niemand kan van zijn eigendom worden ontzet dan ten algemenen nutte, in de gevallen en op de wijze, bij de wet bepaald, en tegen billijke en voorafgaande schadeloosstelling.

ART. 12. - De straf van de verbeurdverklaring der goederen kan niet worden ingevoerd.

ART. 13. - De burgerlijke dood is afgeschaft; hij kan niet weder ingevoerd worden.

ART. 14. - De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening er van, alsmede de vrijheid om zijn mening op elk gebied te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens de vervolging van de misdrijven begaan ter gelegenheid van het gebruik maken van die vrijheden.

ART. 15. - Niemand kan worden gedwongen op enigerlei wijze deel te nemen aan handelingen en aan plechtigheden van een eredienst of er de rustdagen van te onderhouden.

ART. 16. - De Staat heeft niet het recht in de benoeming of de bevestiging der bedienaren van welke eredienst ook, tussen te komen of hun te verbieden met hun overheden in briefwisseling te staan en de kennisgevingen van deze openbaar te maken, behoudens, in laatstgenoemd geval, de gewone aansprakelijkheid inzake drukpers en bekendmaking.

Het burgerlijk huwelijk moet steeds aan de huwelijksinzegening voorafgaan, behoudens de uitzonderingen, bij de wet te bepalen zo daartoe aanleiding bestaat.

ART. 17. - Het onderwijs is vrij; elke preventieve maatregel is verboden; de bestraffing van de misdrijven wordt alleen bij de wet geregeld.

Het openbaar onderwijs, op 's Lands kosten gegeven, wordt eveneens bij de wet geregeld.

ART. 18. - De drukpers is vrij; de censuur kan nooit ingesteld worden; geen borgstelling kan worden geëist van de schrijvers, uitgevers of drukkers.

Wanneer de schrijver bekend is en zijn woonplaats in België heeft, kan de uitgever, de drukker of de verspreider niet worden vervolgd.

ART. 19. - De Belgen hebben het recht op vreedzame wijze en ongewapend te vergaderen, mits zij zich gedragen naar de wetten die het uitoefenen van dit recht kunnen regelen, zonder dat het nochtans aan een voorafgaand verlof wordt onderworpen.

Deze bepaling is niet van toepassing op de bijeenkomsten in de open lucht, welke ten volle onderworpen blijven aan de politiewetten.

ART. 20. - De Belgen hebben het recht zich te verenigen; dit recht mag niet aan enige preventieve maatregel onderworpen worden.

ART. 21. - Ieder heeft het recht zich met verzoekschriften, door één of meer personen ondertekend, tot de openbare overheden te wenden.

Alleen de gestelde overheden hebben het recht verzoekschriften in gemeenschappelijke naam in te dienen.

ART. 22. - Het briefgeheim is onschendbaar.

De wet bepaalt welke agenten verantwoordelijk zijn voor de schending van het geheim der aan de post toevertrouwde brieven.

ART. 23. - Het gebruik der in België gesproken talen is vrij; het kan slechts bij de wet geregeld worden en alleen voor de handelingen van de openbare overheid en voor de gerechtszaken.

ART. 24. - Geen voorafgaand verlof is nodig om vervolgingen tegen de openbare ambtenaren in te stellen wegens ambtsverrichtingen, behoudens wat ten opzichte van de ministers is bepaald.

Titel III. De machten.

ART. 25. - Alle machten gaan uit van de Natie.

Zij worden uitgeoefend op de bij de Grondwet bepaalde wijze.

ART. 26. - De wetgevende macht wordt gezamenlijk uitgeoefend door de Koning, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat.

Z. artt. 27, 28, 32 en volg.

ART. 27. - [De voordracht behoort aan elk van de drie takken der wetgevende macht.]

Gewijzigd op 15 oktober 1921; in de tekst van 1831 kwam een tweede alinea voor, luidende: 'Echter moet elke wet betreffende de ontvangsten of de uitgaven van de Staat of betreffende het legercontingent eerst door de Kamer van Volksvertegenwoordigers worden aangenomen.'

ART. 28. - Alleen de wetgevende macht kan een bindende uitlegging van de wetten geven.

ART. 29. - De uitvoerende macht, zoals zij door de Grondwet is geregeld, berust bij de Koning.

Z. artt. 64, 67 en 78.

ART. 30. - De rechterlijke macht wordt door de hoven en rechtbanken uitgeoefend. De arresten en vonnissen worden in naam des Konings ten uitvoer gelegd.

Zie artt. 92 en volg.

ART. 31. - De uitsluitend gemeentelijke of provinciale belangen worden door de gemeenteraden of de provinciale raden geregeld volgens de beginselen, in de Grondwet vastgelegd.

Z. art. 108

Hoofdstuk II. - De Koning en de ministers.

Afdeling I. - De Koning.

ART. 60. - [De grondwettelijke macht van de Koning gaat bij erfopvolging over op de natuurlijke en wettige nakomelingschap, in rechte linie, van Z.M. LEOPOLD-JORIS-CHRISTIAAN-FREDERIK VAN SAKSEN-COBURG, van man op man, volgens recht van eerstgeboorte en met altijd durende uitsluiting van de vrouwen en haar nakomelingen.

Van zijn recht op de kroon wordt vervallen verklaard de prins die gehuwd is zonder de toestemming van de Koning of van hen die, bij 's Konings ontstentenis, zijn macht uitoefenen in de bij de Grondwet voorziene gevallen.

Deze vervallenverklaring kan echter opgeheven worden door de Koning of door hen, die, bij 's Konings ontstentenis, zijn macht uitoefenen in de bij de Grondwet voorziene gevallen, zulks met toestemming van beide Kamers.]

Gewijzigd 7 september 1893; de tekst van 1831 luidde: 'De grondwettelijke machten van de Koning gaan bij erfopvolging over op de natuurlijke en wettige nakomelingen, in de rechte linie, van Z.M. LEOPOLD VAN SAKSEN-COBURG, van man op man, naar orde van eerstgeboorte en met altijd durende uitsluiting van de vrouwen en van haar nakomelingen.'

ART. 61. - [Bij ontstentenis van mannelijke nakomelingen van Z.M. LEOPOLD-JORIS-CHRISTIAAN-FREDERIK VAN SAKSEN-COBURG, kan de Koning zijn opvolger benoemen, mits de Kamers daarmede instemmen op de wijze bij het volgend artikel voorgeschreven.

Indien op deze wijze geen benoeming heeft plaats gehad, is de troon onbezet.]

Gewijzigd 7 september 1893; de tekst van 1831 luidde: 'Bij ontstentenis van mannelijke nakomelingen van Z.M. LEOPOLD VAN SAKSEN-COBURG kan de Koning zijn opvolger benoemen, mits de Kamers hun bewilliging daarop verlenen op de wijze, bij het volgend artikel voorgeschreven. 'Geschiedt er geen benoeming zooals hierboven is bepaald, dan is de troon onbezet.'

ART. 62. - De Koning kan niet tegelijk hoofd van een andere Staat zijn, zonder de toestemming van beide Kamers.

Geen van beide Kamers kan over die zaak beraadslagen, zo niet ten minste twee derden van de leden aanwezig zijn, en alleen wanneer ten minste twee derden van de uitgebrachte stemmen zich er voor verklaard hebben, is het besluit aangenomen.

ART. 63. - De persoon van de Koning is onschendbaar; zijn ministers zijn verantwoordelijk.

ART. 64. - Geen besluit van de Koning is van kracht, tenzij het medeondertekend is door een minister die, door zijn medeondertekening alleen, daarvoor verantwoordelijk wordt.

ART. 65. - De Koning benoemt en ontslaat zijn ministers.

Zie artt. 86 en volg.

ART. 66. - Hij verleent de graden in het leger.

Hij benoemt de ambtenaren bij het algemeen bestuur en bij de buitenlandse betrekkingen, behoudens de bij de wet voorziene uitzonderingen.

Andere ambtenaren benoemt hij alleen krachtens een uitdrukkelijke wetsbepaling.

ART. 67. - Hij maakt de verordeningen en neemt de besluiten, die voor de uitvoering van de wetten nodig zijn, zonder ooit de wetten zelf te mogen schorsen of van hun uitvoering te ontslaan.

ART. 68. - De Koning voert het bevel over land- en zeemacht, verklaart oorlog, sluit de vredes-, verbonds- en handelsverdragen

Hij geeft er kennis van aan de Kamers, zodra het belang en de veiligheid van de Staat het toelaten, onder bijvoeging van de passende mededelingen.

De handelsverdragen en de verdragen, waardoor de Staat zou kunnen worden bezwaard of Belgen persoonlijk gebonden, zijn slechts van kracht nadat zij door de Kamers zijn goedgekeurd.

Geen afstand, geen ruiling, geen aanhechting van grondgebied kan plaats hebben dan krachtens een wet. In geen geval kunnen de geheime artikelen van een verdrag de openbaar gemaakte artikelen te niet doen.

ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Zie art. 26.

Zie hierna W. 18 april 1898, betreffende het gebruik van de Nederlandse taal bij officiële bekendmakingen, gewijzigd in haar art. 3, door de wet van 17 maart 1934 betreffende de bekrachtiging en de afkondiging der wetten.

ART. 70. - De Kamers komen van rechtswege bijeen ieder jaar, de tweede dinsdag van november, tenzij ze vóór die datum door de Koning bijeengeroepen zijn.

De Kamers moeten elk jaar ten minste veertig dagen bijeen blijven.

De Koning sluit de zitting.

De Koning heeft het recht de Kamers in buitengewone zitting bijeen te roepen.

ART. 71. - De Koning heeft het recht de Kamers, beide samen of elke afzonderlijk, te ontbinden. Bij het ontbindingsbesluit worden de kiezers binnen veertig dagen en de Kamers binnen twee maanden bijeengeroepen.

Zie wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerking treden van wetten en verordeningen.

ART. 72. - De Koning kan de Kamers verdagen. De verdaging mag echter, zonder instemming van de Kamers, de termijn van één maand niet overschrijden noch gedurende een zelfde zitting worden herhaald.

ART. 73. - Hij heeft het recht om de straffen, door de rechters uitgesproken, kwijt te schelden of te verminderen, behoudens hetgeen ten aanzien van de ministers is bepaald.

Z. art. 91.

ART. 74. - Hij heeft het recht van de munt, ter uitvoering van de wet.

ART. 75. - Hij heeft het recht brieven van adeldom te verlenen, zonder ooit enig voorrecht daaraan te mogen verbinden.

ART. 76. - Hij verleent de militaire orden met inachtneming van hetgeen de wet daaromtrent voorschrijft.

ART. 77. - De civiele lijst wordt door de wet vastgesteld voor de duur van 's Konings regering.

ART. 78. - De Koning heeft geen andere macht dan die welke de Grondwet en de bijzondere krachtens de Grondwet uitgevaardigde wetten hem uitdrukkelijk toekennen.

ART. 79. - Bij 's Konings overlijden komen de Kamers zonder bijeenroeping samen, uiterlijk de tiende dag na die van het overlijden. Indien de Kamers te voren ontbonden zijn en de nieuwe Kamers bij het ontbindingsbesluit zijn bijeengeroepen tegen een later tijdstip dan de tiende dag, treden de oude Kamers weer op totdat de Kamers, die haar plaats moeten innemen, bijeenkomen.
Is slechts één Kamer ontbonden, dan wordt, ten aanzien van die Kamer, op gelijke wijze gehandeld. Te rekenen van het overlijden van de Koning en tot de eedaflegging van zijn troonopvolger of van de regent, wordt 's Konings grondwettelijke macht in naam van het Belgische volk uitgeoefend door de in rade verenigde ministers, en onder hun verantwoordelijkheid.

ART. 80. - De Koning is meerderjarig als zijn achttiende jaar vervuld is.
Hij neemt eerst bezit van de troon nadat hij, in de verenigde vergadering der Kamers, de volgende eed plechtig heeft afgelegd:
'Ik zweer de Grondwet en de wetten van het Belgische volk na te leven, 's Lands onafhankelijkheid te handhaven en het grondgebied ongeschonden te bewaren.'

ART. 81. - Indien, bij 's Konings overlijden, zijn opvolger minderjarig is, komen beide Kamers in verenigde vergadering bijeen, ten einde in het regentschap en in de voogdij te voorzien.

ART. 82. - Indien de Koning in de onmogelijkheid verkeert, te regeren, roepen de ministers, na van deze onmogelijkheid te hebben doen blijken, de Kamers dadelijk bijeen. Door de verenigde Kamers wordt in de voogdij en in het regentschap voorzien.

Wet van 19 juli 1945 strekkend tot het voorzien in de uitvoering van artikel 82 der Grondwet (*Staatsbl.* 3 aug. 1945): Enig artikel. - 'Wanneer toepassing werd gemaakt van artikel 82 van de Grondwet, hervat de Koning de uitoefening van zijn grondwettelijke machten slechts na een beraadslaging van de verenigde Kamers vaststellend dat de onmogelijkheid te regeren een einde heeft genomen.'

ART. 83. - Het regentschap mag slechts aan één persoon worden opgedragen.
De regent aanvaardt eerst zijn bediening nadat hij de bij artikel 80 voorgeschreven eed heeft afgelegd.

ART. 84. - Gedurende een regentschap kan geen verandering aan de Grondwet worden toegebracht.

ART. 85. - Ingeval de troon onbezet is, voorzien de Kamers, tezamen beraadslagende, voorlopig in het regentschap totdat de geheel vernieuwde Kamers bijeenkomen; deze bijeenkomst heeft plaats binnen twee maanden. De nieuwe Kamers, te zamen beraadslagende, voorzien voorgoed in het bezetten van de troon.

Afdeling II. - De ministers.

ART. 86. - Niemand kan minister zijn, indien hij niet Belg is door geboorte of indien hij de staatsnaturalisatie niet heeft verkregen.

ART. 87. - Geen lid van de koninklijke familie kan minister zijn.

ART. 88. - De ministers zijn alleen stemgerechtigd in de ene of in de andere Kamer, wanneer zij er lid van zijn.
Zij hebben zitting in elke Kamer, en hun moet het woord verleend worden wanneer zij het vragen. De Kamers kunnen vorderen dat de ministers zullen aanwezig zijn.

ART. 89. - In geen geval kan het mondeling of schriftelijk bevel van de Koning een minister van zijn verantwoordelijkheid ontheffen.

ART. 90. - De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft het recht de ministers in beschuldiging te stellen en ze te dagen voor het Hof van Verbreking, dat alleen bevoegd is ze in verenigde zitting te berechten, behoudens hetgeen bij de wet zal worden bepaald wat betreft het instellen van de burgerlijke vordering door de benadeelde partij en wat betreft de misdaden en wanbedrijven, die de ministers buiten hun ambtelijke werkkkring begaan hebben.

Een wet zal de gevallen van verantwoordelijkheid bepalen, alsmede de aan de ministers op te leggen straffen en de wijze waarop tegen hen in rechte kan worden opgetreden, zowel bij inbeschuldigingstelling door de Kamer van Volksvertegenwoordigers als bij vervolging door de benadeelde partijen.

ART. 91. - De Koning kan aan een door het Hof van Verbreking veroordeelde minister geen genade schenken, dan op het verzoek van een van beide Kamers.

De Belgische Grondwet is een fundamentele wet en definieert de staatsvorm, bepaalt de bevoegdheid van de gezagsdragers en de wijze waarop zij hun bevoegdheden uitoefenen. Omdat de Grondwet de fundamentele regels van de staatsorganisatie vermeldt, komt de grondwettelijke norm vóór de wet en het decreet in de hiërarchie van de normen.

De Grondwet is een fundamentele akte. Het juridische fundament van de Staat moet duurzaam zijn. Het is daarom niet wenselijk dat de Grondwet om de haverklap gewijzigd wordt en de speelbal is van wisselende politieke meerderheden.

De Grondwet kan niet gewijzigd worden in oorlogstijd en tijdens een regentschap. In artikel 84 van de Grondwet staat daarover letterlijk het volgende geschreven:

ART. 84. - Gedurende een regentschap kan geen verandering aan de Grondwet worden toegebracht.

In artikel 60 van de Grondwet staat letterlijk het volgende geschreven:

ART. 60. - [De grondwettelijke macht van de Koning gaat bij erfopvolging over op de natuurlijke en wettige nakomelingschap, in rechte linie, van Z.M. LEOPOLD-JORIS-CHRISTIAAN-FREDERIK VAN SAKSEN-COBURG, van man op man, volgens recht van eerstgeboorte en met altyddurende uitsluiting van de vrouwen en haar nakomelingen. Van zijn recht op de kroon wordt vervallen verklaard de prins die gehuwd is zonder de toestemming van de Koning of van hen die, bij 's Konings ontstentenis, zijn macht uitoefenen in de bij de Grondwet voorziene gevallen. Deze vervallenverklaring kan echter opgeheven worden door de Koning of door hen, die, bij 's Konings ontstentenis, zijn macht uitoefenen in de bij de Grondwet voorziene gevallen, zulks met toestemming van beide Kamers.]

Gewijzigd 7 september 1893; de tekst van 1831 luidde: 'De grondwettelijke machten van de Koning gaan bij erfopvolging over op de natuurlijke en wettige nakomelingen, in de rechte linie, van Z.M. LEOPOLD VAN SAKSEN-COBURG, van man op man, naar orde van eerstgeboorte en met altyddurende uitsluiting van de vrouwen en van haar nakomelingen.'

Dit betekent dat Koning Leopold III tot zijn overlijden op 25 september 1935 grondwettelijk de koning van België is geweest.

Dit betekent ook dat koning Boudewijn vanaf zijn eedaflegging op 17 juli 1935 tot aan zijn overlijden op 31 juli 1993 grondwettelijk geen koning van België is geweest.

Op wikipedia staat over zijn oudste zoon prins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold letterlijk het volgende geschreven:

In 1991 trouwde hij met Léa Wolman. Zij werd als Léa Inge Dora geboren te Etterbeek op 2 december 1951 als enige kind van Sigismund Wolman en Lisa Bornstein. Haar ouders waren actief in de vastgoedsector. Zij had toen al twee kinderen uit vorige huwelijken: een dochter, Laetitia Spetschinsky (1976) en een zoon, Renaud Bichara (1983). Bij haar dochter heeft ze een kleinzoon, Charles Albert (2009). Omdat het al vanaf zijn geboorte duidelijk was dat hij niet in aanmerking kwam voor eventuele troonopvolging, gelet op het morganatisch karakter van het huwelijk van zijn ouders, gesloten zonder ministeriële toestemming, hoefde hij geen toestemming aan koning Boudewijn te vragen, zoals anders zou nodig zijn geweest. Het koppel bleef kinderloos.

Dit is niet correct. Koning Boudewijn heeft na het overlijden van Koning Leopold III op 25 september 1983 geen eedaflegging gedaan, waarmee België vanaf die tijd zonder koning zat. Vanaf het overlijden van zijn vader op 25 september 1983 had prins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold op grond van artikel 60 van de Grondwet tot aan zijn overlijden op 29 november 2009 grondwettelijk de koning van België moeten zijn.

Vanaf 29 november 2009, na het overlijden van prins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold, is Koning Albert I grondwettelijk de koning van België maar heeft daarvoor nooit een eed afgelegd. Zijn op 9 augustus 1993 afgelegde eed is namelijk in strijd met de Belgische Grondwet.

Dit betekent dat alle door een van de Kamers na de Tweede Wereldoorlog aangenomen wetten nooit door de koning zijn bekrachtigd, wat ingevolge het hieronder ingelaste artikel 69 in de Grondwet grondwettelijk verplicht is.

ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Zie art. 26.

Zie hierna W. 18 april 1898, betreffende het gebruik van de Nederlandse taal bij officiële bekendmakingen, gewijzigd in haar art. 3, door de wet van 17 maart 1934 betreffende de bekrachtiging en de afkondiging der wetten.

Dit wordt bevestigd door voormalig premier [Wilfried Martens](#) (CD&V) in zijn daarover in 2006 geschreven memories over de weigering van koning Boudewijn om de euthanasiewet te bekrachtigen overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet. Betreffende memories van premier Martens vindt u hieronder ingelast.

Koning weigert handtekening

(Memoires Wilfried Martens)

Mijn laatste regering (1988-1992) kreeg eind maart 1990 af te rekenen met een ongeziene grondwettelijke crisis. Koning Boudewijn weigerde een door het parlement goedgekeurde wet inzake zwangerschapsafbreking te bekrachtigen. Het plaatste mijn partij, die evenals het staatshoofd gekant was tegen het wetsontwerp, in een uitermate delicate positie.

De abortuskwestie kende tot 1988 een eerder sluimerend bestaan. Zoals de lezer weet had ik als jonge partijvoorzitter het standpunt van mijn partij helpen vastleggen. In alle formatiegesprekken die ik sindsdien had meegemaakt, bleek telkens dat er geen compromis mogelijk was tussen de voorstanders van een verregaande liberalisering van de zwangerschapsafbreking en zij die, zoals de meeste van mijn partijgenoten, vonden dat abortus slechts legaal kon zijn in uitzonderlijke en welomschreven omstandigheden.

In 1974 had de regering-Tindemans 1 een staatscommissie voor de ethische problemen opgericht. Haar eindrapport van 15 juni 1976 bevatte een minderheids- en meerderheidsstandpunt. Alle leden bleken voorstander van een wetswijziging. Een krappe meerderheid van 13, overwegend vrijzinnige, leden sprak zich uit voor een gedeeltelijke schrapping van abortus uit de strafwet en nam elementen van sociaalpsychologische aard van een vrouw in nood in aanmerking. Een minderheid van 12, veelal christelijke, leden wilde alleen maar de therapeutische abortus uit de strafwet halen, waarbij het begrip gezondheid objectiveerbaar moest zijn.

De verenigde commissies van Justitie en Volksgezondheid van de Senaat werden vervolgens belast met het zoeken naar een consensus. In de volgende twaalf jaar werden er tientallen wetsvoorstellen ingediend waarbij men telkens moest vaststellen dat ze geen meerderheid behaalden. De houding van de liberalen was daarin meestal doorslaggevend. Zij verwierpen de radicale voorstellen van Willy Calewaert of Leona Detiège. In 1978 kwam daarin een eerste verandering toen Lucienne Herman-Michielsens, de voorzitter van de liberale vrouwen en gewezen kabinetsmedewerkster van minister Vanderpoorten, een relatief gematigd voorstel uitwerkte dat de brug moest leggen tussen de verschillende partijen.

In het licht van de verdere geschiedenis moet ik toegeven dat de CVP destijds niet erg attent reageerde op die liberale tegemoetkoming. Integendeel, vooral in onze Senaatsfractie trad een verharding van het abortusstandpunt op, terwijl de publieke opinie veeleer toleranter werd. De afspraken tussen de procureursgeneraal om abortusmisdrijven niet te vervolgen, kon op een vrij grote instemming van de bevolking rekenen.

Binnen de CVP ging men er tot diep in de jaren tachtig van uit dat de samenhang onder de coalitiepartners zo sterk was dat er nooit een meerderheid ten gunste van abortus zou ontstaan, zelfs geen alternatieve parlementaire meerderheid.

Lucienne Michielsens is CVP-obstructie moe

Steeds meer liberalen, waaronder L. Herman-Michielsens, waren de jarenlange obstructie- en afhoudingsstrategie van de CVP ondertussen meer dan moe. Vanaf 1985 deed zich echter een tweede kentering voor. Samen met de Franstalige socialist Roger Lallemand presenteerde Herman-Michielsens een zoveelste compromis: tijdens de eerste vijftien weken van de zwangerschap - twaalf weken in een latere tekst - zou de abortus op verzoek van de vrouw mogen worden uitgevoerd; in de daaropvolgende weken zou de zwangerschap slechts mogen worden afgebroken onder bepaalde voorwaarden en mits er toezicht is.

Het voorstel, dat werd ingediend op 6 april 1986, verkreeg de steun van de socialisten, de meeste liberalen, de groenen en het FDF. Ook enkele PSC'ers en VU-leden bleken er niet totaal afwijzend tegenover te staan. Cruciaal in dit dossier waren de regeringsonderhandelingen met de socialisten van begin 1988, die onder leiding van formateur **Dehaene** plaatsvonden. CVP-voorzitter **Swaelen** had aan informateur **Spitaels** laten weten dat het voorstel Lallemand-Michielsens onaanvaardbaar was voor zijn partij en dat de klassiek geworden passus over de vrije parlementaire behandeling voor de CVP niet langer kon. De socialistische onderhandelaars, met **Karel Van Miert**, verwierpen dit standpunt. Men kwam uiteindelijk overeen dat er een moratorium in acht zou worden genomen tot januari 1989, om overleg tussen de coalitiepartners mogelijk te maken. Leverde dit niets op dan kon de jarenlange parlementaire traditie die van abortus een parlementaire kwestie had gemaakt, worden voortgezet.

Op 22 februari 1989 herbegonnen de besprekingen van het voorstel Lallemand-Michielsens en nog voor het zomerreces van 20 juni 1989 keurden de Senaatscommissies het voorstel goed, met 26 stemmen tegen 15 bij 2 onthoudingen. Tot de tegenstemmers behoorden de 10 CVP'ers, 2 PSC'ers en een lid van de Volksunie. Op 6 november nam de Senaat met een wisselmeerderheid van 102 stemmen tegen 73 bij 7 onthoudingen - 6 liberalen en 1 PSC'er - het haast ongewijzigde wetsvoorstel Lallemand-Michielsens aan.

Als regeringsleider had ik mij buiten het debat gehouden. Toch kende iedereen mijn opvatting. Zo zei ik na de zomervakantie van 1989 in een interview met VTM dat ik het volledig eens was met de opvatting van de Belgische bisschoppen, volgens wie het wetsvoorstel op een radicale manier afbreuk deed aan het recht op leven in het beginstadium. 'Maar,' zo voegde ik eraan toe, 'ik blijf volledig loyaal ten aanzien van het regeerakkoord dat zegt dat het een kwestie is van

gewetensvrijheid en opvatting, ieder parlamentslid zal dus volgens zijn gewetensovertuiging moeten stemmen. Voor mij betekent dat: tegen stemmen. Ik zal daarom echter het bestaan van de regering niet op het spel zetten.'

Na de goedkeuring in de Senaat spoorde ik mijn partij aan om een eigen voorstel in te dienen en ik spande me in om alsnog een consensus te bereiken. Zo organiseerde ik begin februari 1990 op het kasteel van Stuyvenberg een tweetal gesprekken tussen de Franstalige socialistes Spitaels en Lallemand en de Vlaamse christendemocraten Jean-Luc Dehaene en Herman Van Rompuy. Allerlei formules werden uitgetest die een vergelijk mogelijk moesten maken, maar de Franstalige socialistes hadden, na de harde verwijten die ze van onze senatoren hadden moeten incasseren, geen vertrouwen meer in de CVP. Ze verdachten ons van manoeuvres.

Vragen bij een handtekening

Ofschoon de koning mij er nooit had over gesproken, bestond er in politieke kringen, ook in mijn partij, twijfel of de koning ooit zijn handtekening zou zetten onder een abortuswet. Ik herinner me dat dit eens ter sprake was gekomen bij **Mgr. Alfred Daelemans** te Meise in aanwezigheid van kardinaal Danneels, ongeveer een jaar voor de goedkeuring van de wet. Ik had toen gezegd dat zo een weigering tot een crisis van de monarchie kon leiden. **Kardinaal Danneels** had gerepliceerd dat we in dat geval een beroep op hem konden doen.

Die vrees werd weer levendig toen de koning er in zijn nieuwjaarstoespraak geen twijfel over liet bestaan dat de bescherming van het leven voor de geboorte voor hem een belangrijke zaak was. Hij verwees hierbij nadrukkelijk naar de in 1960 internationaal aangenomen *Verklaring van de Rechten van het Kind*, waarin te lezen stond dat 'het kind vanwege zijn lichamelijke en geestelijke onvolwassenheid speciale bescherming en zorg nodig heeft, waaronder de juiste wettelijke bescherming, zowel voor als na de geboorte'. Ook in de groep van de CVP-ministers bespraken we toen herhaaldelijk de mogelijke weigering van het staatshoofd, maar steeds in hypothetische zin, tot Vlaams minister Jan Lenssens me halverwege februari kwam vertellen dat het probleem van de koninklijke handtekening van de baan was. Hij had het rechtstreeks uit de mond van de koning vernomen, zei hij. Maar hoe kon Jan Lenssens zich zo vergissen?

Aangemoedigd door partijvoorzitter Van Rompuy stelden de CVP-ministers van de Vlaamse Executieve beleidsnota's op om preventief op te treden tegen de abortuskwaal. Hugo Weckx van Volksgezondheid, Jan Lenssens van Welzijn, en Daniël Coens van Onderwijs werkten teksten uit voor hulp aan ongewenst zwangere vrouwen en voor een aangepast beleid inzake anticonceptie. Het ging om meer mogelijkheden voor kinderopvang, positieve discriminatie van ongehuwde moeders, opleiding van jonge mensen tot relatiebekwaamheid, waarbij seksualiteit als een waardevolle menselijke activiteit werd gezien. De koning toonde zeer veel belangstelling voor die nota's en hij ontving, nog voor de abortusstemming in de Kamer, de auteurs ervan in audiëntie: Hugo Weckx op vrijdag 2 februari, Jan Lenssens op donderdag 15 februari, en Daniël Coens op vrijdag 9 maart. Uit zijn onderhoud met de koning had Jan Lenssens menen te kunnen opmaken dat het staatshoofd de abortuswet wel zou ondertekenen. Lenssens was me dit dadelijk op mijn kabinet komen meedelen en hij had ook partijvoorzitter Herman Van Rompuy ingelicht over de 'beking' van de koning. Voor mij betekende die mededeling een hele opluchting.

Ik laat ontwerpbrief aanvullen

Groot en oprecht was dan ook mijn verbazing toen ik op 30 maart 1990, de dag na de definitieve goedkeuring van het abortusontwerp door de Kamer, werd uitgenodigd op het kasteel van Laken. De koning legde mij er een ontwerp van brief voor waarin hij verklaarde dat zijn geweten het hem niet toeliet de door het parlement aangenomen abortuswet met zijn handtekening te bekrachtigen.

In aanwezigheid van de koning las en herlas ik de ontwerpbrief, die in het Nederlands was uitgetikt. Ik overzag in een oogwenk alle mogelijke gevolgen van de weigering. Was het de muze of de heilige geest die mij inspireerde, maar ik zei: '**Sire, uw brief roept een fundamenteel probleem op. Zoals hij nu is geformuleerd, kan ik niet anders dan het ontslag van de regering aanbieden.**' Dat kan leiden tot een constitutionele crisis en een crisis van de monarchie. Als u dat wil vermijden, dan moet u tot mij het verzoek richten om te zoeken naar een oplossing waardoor twee elementen kunnen worden verenigd: uw gewetensnood en de goede werking van onze democratische instellingen.' De koning nam vervolgens zijn ontwerp terug en liet me enkele uren later een brief bezorgen:

Kasteel te Laken

30 maart 1990

Mijnheer de Eerste Minister,

In de loop van de voorbije maanden heb ik aan verscheidene gezagsdragers gezegd hoezeer ik bezorgd ben om het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking. De tekst werd thans door de Kamer gestemd na reeds door de Senaat aangenomen te zijn. Ik betreurt dat over zulk een fundamenteel onderwerp geen consensus kon worden bereikt tussen de belangrijkste politieke formaties.

Dit wetsontwerp stelt mij voor een ernstig gewetensprobleem. Ik vrees namelijk dat het ontwerp door een groot deel van de bevolking wordt beschouwd als een toelating tot vruchtafdrijving tijdens de twaalf eerste weken na de bevruchting.

Ik ben tevens erg bezorgd omtrent het artikel dat bepaalt dat ook abortus mag worden gepleegd na die twaalf weken als het kind dat zou geboren worden "zal lijden aan een uiterst zware kwaal die als ongeneeslijk wordt erkend op het ogenblik van de diagnose". Heeft men erover nagedacht hoe die boodschap zou overkomen bij de gehandicapten en hun families?

Kortom, ik vrees dat het ontwerp een gevoelige vermindering inhoudt van de eerbied voor het leven van de zwaksten. U zult dan ook begrijpen waarom ik bij die wet niet betrokken wens te worden.

Door het wetsontwerp te ondertekenen en er dus als derde tak van de Wetgevende Macht mijn akkoord mede te betuigen, meen ik dat ik er onvermijdelijk een zekere medeverantwoordelijkheid zou voor dragen. Om de hiervoor uiteengezette redenen, kan ik zoiets niet doen.

Ik geef er mij rekenschap van dat ik, door deze houding, geen gemakkelijke weg kies en dat ik het risico loop door heel wat landgenoten niet begrepen te worden. Dit is echter de enige weg die ik in geweten kan volgen.

Aan hen die zich verbazen over mijn beslissing stel ik de volgende vraag: "Is het normaal dat ik de enige Belgische burger ben die verplicht is tegen zijn geweten te handelen in zulke belangrijke materie? Geldt de gewetensvrijheid voor allen behalve de Koning?"

Ik besef echter zeer duidelijk dat het onaanvaardbaar zou zijn dat ik door mijn beslissing de goede werking van onze democratische instellingen zou belemmeren. Daarom vraag ik aan de Regering en het Parlement een juridische oplossing te vinden die zowel het recht van de Koning om niet verplicht te zijn tegen zijn geweten te handelen als de goede werking van de parlementaire democratie waarborgt.

Ik wens deze brief te beëindigen door de nadruk te leggen op twee belangrijke argumenten op het menselijk vlak. Mijn gewetensbezwaar houdt in mijnen hoofde geen enkel oordeel in over de personen die voorstander zijn van het wetsontwerp. Ook betekent mijn houding geenszins dat ik geen begrip heb voor de zeer moeilijke en soms dramatische toestand waarin sommige vrouwen verkeren.

Mijnheer de Eerste Minister, mag ik u vragen deze brief, te gepasten tijde ter kennis van de Regering en het Parlement te brengen?

*Uw toegenegen,
(get.) Boudewijn*

Met een zucht van verlichting stelde ik vast dat de koning aan de derde laatste paragraaf de vraag had toegevoegd om op zoek te gaan naar een juridische oplossing van het probleem.

Een moeizame zoektocht

De zoektocht naar zo'n oplossing kon nu beginnen. De besprekingen moesten zeer discreet, meer nog, in absolute geheimhouding, gebeuren. Een perslek kon een ongeziene politieke crisis uitlokken. De eerste die ik inlichtte over de koninklijke brief was vicepremier **Philippe Moureaux**. 'Ik heb daar altijd voor gevreesd', kwam er spontaan uit zijn mond. Daarna had ik een gesprek met Jean-Luc Dehaene. Zijn conclusie was formeel: 'Hierover mag de regering niet vallen, zoniet gaan we naar verkiezingen met de koning als inzet. We moeten een oplossing vinden. Maar hiervan mag niets uitlekken, zeker niet naar onze senatoren, want die zullen de brief aangrijpen om hun gelijk te halen.' Daarom spraken we af om partijvoorzitter **Van Rompuy** zo laat mogelijk op de hoogte te brengen. Vervolgens lichtte ik vicepremier **Claes** in. 'De koning moet op zijn beslissing terugkomen', zo klonk hij somber. 'Zoniet staat het land op stelten.' De socialistische vicepremier stond op het punt om aan het hoofd van een economische missie naar de Sovjet-Unie te vertrekken en moest stante pede een smoes verzinnen. Hij riep 'dringende familiale redenen' in om thuis te blijven. Vicepremier Schiltz kon ik die vrijdag niet informeren, want die was met zijn familie vertrokken naar Portugal. Ik liet hem met het regeringsvliegtuig naar Brussel halen om hem zaterdag de koninklijke brief te laten lezen.

Diezelfde zaterdagavond nodigde ik de vicepremiers uit op het kasteel van Stuyvenberg voor een eerste gedachtewisseling. Het werd een soort brainstorming waarin alle mogelijkheden werden besproken, zelfs de meest radicale. Zo werd de mogelijkheid geopperd van een troonsafstand, onmiddellijk gevolgd door de aanstelling van een regent of de beëdiging van een nieuwe vorst. Een ander voorstel was om een officiële delegatie van hoge morele gezagsdragers en constitutionalisten naar de koning te sturen om hem van zijn voornemen te doen afzien. Ook werd voorgesteld om de koning toe te laten een annotatie bij de wet te schrijven, waarin hij zijn principieel bezwaar tegen de wet publiek kon maken. Een constituante uitroepen, gevolgd door nieuwe verkiezingen, behoorde ook tot de mogelijkheden, of de Noorse oplossing, waarbij de koning niet langer alle wetten dient te bekrachtigen.

De meeste van deze oplossingen werden dadelijk verworpen, bleken onuitvoerbaar of stuitten op bezwaren van het Paleis. **De zogeheten Noorse oplossing werd door de secretaris van de ministerraad, professor André Alen, de haalbaarste genoemd en hij liet uitschijnen dat die oplossing ook op de steun van de kabinetschef van de koning, Jacques van Ypersele, kon rekenen.** Ik was daar echter honderd procent tegen. Die oplossing veronderstelde immers een wijziging van artikel 26 (nu artikel 36) van de Grondwet: 'De federale wetgevende macht wordt gezamenlijk uitgeoefend door de Koning, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat'. Het hield ook in dat artikel 69 (nu artikel 109) van de Grondwet, 'de koning bekrachtigt de wetten en kondigt ze af, moest worden gewijzigd, terwijl dat artikel niet voor herziening vatbaar was verklaard. Bovendien zou zo een grondwetswijziging weken in beslag nemen, en dat in een uiterst woelig klimaat. Los van de juridische bezwaren plaatste die oplossing mijn partij ook in een onmogelijke positie. Van haar zou immers worden gevraagd de tweederdemeerderheid te leveren, nodig om de macht van de koning in te perken - wat mijn partij allerm minst wilde - om een abortuswet te kunnen bekrachtigen waartegen ze had gestemd! Die Noorse oplossing opende dus wijd de poort naar een nieuwe koningskwesitie, een regeringscrisis en verkiezingen met abortus en koning als inzet.

Ik bleef ook hameren op absolute geheimhouding. De buitenwereld, de andere ministers en het parlement mochten pas op de hoogte worden gebracht wanneer er een haalbare oplossing was gevonden. Inmiddels waren ikzelf en alle vicepremiers ook apart bij de koning geweest. Uit hun verslagen op het kernkabinet bleek overduidelijk de onverzettelijkheid van het staatshoofd. Tegen mij, maar ook tegen enkele vicepremiers, had de koning gezegd: 'U mag morgen de kardinaal of zelfs de paus op mij afsturen. Ik wijzig mijn standpunt niet.'

De inspiratie van Jean Stengers

Nadat we die zaterdagavond en ook 's zondags uiteen waren gegaan zonder een begin van oplossing, **besepte ik steeds meer dat alleen de toepassing van het toenmalige artikel 82 (nu artikel 93) van de Grondwet een snelle en discrete oplossing mogelijk maakte. Dit artikel zegt: 'Indien de Koning in de onmogelijkheid verkeert te regeren, roepen de ministers, na deze onmogelijkheid te hebben laten vaststellen, de Kamers dadelijk bijeen. Door de Verenigde Kamers wordt in de voogdij en in het regentschap voorzien.'**

Bij een eerste lectuur lijkt dit artikel alleen bedoeld in geval van een zware lichamelijke of geestelijke handicap van de koning, maar er kwamen mij een aantal passages voor de geest uit *Leopold III et le gouvernement*, het boek van Jean Stengers dat ik tien jaar voordien tot driemaal toe had gelezen. **Vooraf de passus over 'les trois audaces' van premier Hubert Pierlot bij zijn verklaring van 28 mei 1940, waarin hij stelde dat koning Leopold III in de onmogelijkheid verkeerde te regeren, waren blijven hangen Hubert Pierlot had zich volgens historicus Stengers bij zijn gewaagde interpretatie van artikel 82 laten leiden door een ongeschreven regel, namelijk die van de continuïteit van de macht.** Deze regel liet volgens Pierlot een zekere compensatie toe tussen de essentiële organen van de staat wanneer een van hen het laat afweten. Ik herinnerde me ook nog dat Stengers noteerde dat het Hof van Cassatie na de bevrijding in december 1944, de vermetele interpretatie van Hubert Pierlot had bekrachtigd.

Ook op maandag 2 april kwam het beperkt ministercomité van de vicepremiers onder mijn leiding niet tot een werkbare oplossing en wij dreigden in een impasse terecht te komen. **Daarom heb ik toen mijn idee al eens vaag afgetast bij André Alen, die hoogleraar is in grondwettelijk recht.** Hij reageerde niet afwijzend. Zijn reactie deed mij ertoe besluiten op dinsdagmorgen 3 april mijn voorstel voor te leggen aan de vicepremiers. Philippe Moureaux liet zich vrij positief uit over het voorstel. 'Dat is een goede benadering', zei hij. 'Ik heb ook al in die richting gedacht.' Maar de volgende dag was hij angstig en werd hij overvallen door twijfels. Ik moest toen haast beton in zijn ruggengraat gieten. **Zonder de steun van de Franstalige socialisten had ik die oplossing immers moeten afblazen. Schiltz, Claes en Wathelet kon ik vrij gemakkelijk overtuigen.** In de grootste discretie lichtten de vicepremiers hun partijvoorzitters en hun ministers in. Inmiddels was ik na een persoonlijk onderhoud met de koning verzekerd van de instemming van het staatshoofd met de toepassing van artikel 82 (nu artikel 93) en artikel 79 (nu artikel 90) van de gecoördineerde tekst van de Grondwet.

Na deze gunstig afgelopen terreinverkenning, waarvan elke stap dus in overleg met het Paleis was gezet, schreef ik een handgeschreven brief aan de koning. De volledige briefwisseling tussen de koning en mijzelf werd overigens met de hand geschreven, op voorstel van enkele vicepremiers, om een authentiek karakter aan de documenten te geven. Ook zijn aanvankelijk uitgetikte brief van 30 maart heeft de koning met de hand herschreven.

Brussel, 3 april 1990

Sire,

Ik heb de eer ontvangst te melden van de brief die de Koning mij op 30 maart 1990 stuurde inzake het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking.

Ik heb de inhoud ervan aan de Vice-Eerste Ministers medegedeeld. Wij hebben akte genomen, enerzijds van het feit dat het geweten van de Koning hem niet toelaat dat wetsontwerp te ondertekenen, anderzijds, dat de Koning beklemt omtrent "dat het onaanvaardbaar zou zijn dat ik door mijn beslissing de goede werking van onze democratische instellingen zou belemmeren".

Uitgaande van deze beide verklaringen, vraagt de Koning aan de Regering en het parlement "een juridische oplossing te vinden die zowel het recht van de Koning om niet verplicht te zijn tegen zijn geweten te handelen, als de goede werking van de parlementaire democratie waarborgt".

Na vastgesteld te hebben dat de Koning bij zijn overtuiging blijft, heb ik samen met de Vice-Eerste Ministers een oplossing gezocht die de goede werking van de instellingen niet belemmert, hetgeen inhoudt dat een door beide Kamers aangenomen wetsontwerp moet worden bekrachtigd, afgekondigd, bekendgemaakt en in werking moet treden.

Daarom stel ik de volgende oplossing voor: mits instemming van de koning zou men artikel 82 van de Grondwet toepassen dat handelt over de onmogelijkheid om te regeren. Overeenkomstig artikel 82 van de Grondwet roepen de Ministers, na die onmogelijkheid te hebben laten vaststellen, dadelijk de kamers bijeen.

Die onmogelijkheid om te regeren zou berusten op het feit dat de Koning oordeelt dat hij dat wetsontwerp niet kan ondertekenen en dus niet kan optreden als derde tak van de wetgevende macht.

Bij toepassing van artikel 79 van de Grondwet, wordt de grondwettelijke macht van de Koning tijdens de periode van onmogelijkheid te regeren uitgeoefend door de in raad verenigde Ministers en onder hun Ik zal hen voorstellen het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking te bekrachtigen en af te kondigen.

Na die bekrachtiging, en dat krachtens de wet van 19 juli 1945 strekkende tot het voorzien in de uitvoering van artikel 82 van de Grondwet, zal de Ministerraad aan het Parlement voorstellen dat de Koning de uitoefening van zijn grondwettelijke machten hervat, na een beraadslaging van de Verenigde Kamers vaststellende dat de onmogelijkheid te regeren een einde heeft genomen. Om te vermijden dat in de toekomst gelijkaardige problemen zouden rijzen, heeft de Regering bovendien de bedoeling een structurele wijziging voor te stellen.

Ziedaar, Sire, de antwoorden, die ik aan de Koning wens mee te delen, als gevolg van zijn brief van 30 maart 1990.

Indien de Koning zijn instemming wil betuigen met de toepassing van artikel 82 van de Grondwet, zou ik hiertoe de Ministerraad bijeenroepen om de hierboven beschreven procedure toe te passen. Tevens zal ik, volgens de wens van de Koning, de tekst van zijn brief van 30 maart 1990 aan het Parlement mededelen, en er het antwoord van de Regering bijvoegen.

Ik moge de Koning verzoeken de betuiging van mijn diepe eerbied wel te willen aanvaarden,

(gel.) Wilfried Marlens

Een uur later antwoordde de koning me al.

Kasteel te Laken

Mijnheer de Eerste Minister,

*In antwoord op uw brief van 3 april 1990, wens ik u mede te delen dat ik instem met het **inroepen van artikel 82 van de Grondwet** om te verhelpen aan de toestand die geschapen is door mijn gewetensbezwaar het wetsontwerp op de zwangerschapsafbreking te ondertekenen.*

*Uw toegenegen,
(gel.) Boudewijn - 3 IV 1990*

Met bonkend hart

Met een bonkend hart wachtte ik 's avonds laat in het kasteel van Stuyvenberg de bijeenkomst van alle ministers af. Zij moesten immers allemaal akkoord gaan met de tijdelijke zijstap van de koning en de abortuswet in zijn plaats willen ondertekenen. Ik was me maar al te goed bewust van de historiciteit van het ogenblik en van de schok die door het land zou gaan zodra de media van onze oplossing op de hoogte zouden zijn. In een gesprek, net voor de ministerraad, had ik al kunnen vaststellen hoe de voorzitters van Kamer en Senaat, Frank Swaelen en Charles-Ferdinand Nothomb, met ontzetting, grenzeloze verbazing en zelfs ongeloof reageerden op mijn relaas en op de voorgestelde procedure.

De ministerraad nam een aanvang om 23u20 in een geladen sfeer. Met uitzondering van Robert Urbain en André Geens - verontschuldigd wegens opdracht in het buitenland - waren alle ministers aanwezig. Guy Coëme kwam met enige vertraging aan op het kasteel.

Ik gaf vooreerst lezing van de briefwisseling met de koning en besloot dat de in Raad verenigde ministers drie akten dienden goed te keuren: een besluit houdende vaststelling van de onmogelijkheid van de koning om te regeren, gedateerd op 3 april; een beslissing van de raad dat de ministers het wetsontwerp betreffende zwangerschapsafbreking zelf bekrachtigen en afkondigen; en

het besluit, te dateren op 4 april en te nemen door de raad die na middernacht zou samenkomen, tot bijeenroeping op 5 april van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat in Verenigde Kamers om hun te vragen het einde van de onmogelijkheid van de koning om te regeren, vast te stellen. Ik verduidelijkte dat na de goedkeuring van de twee eerste akten, de koning mij een nieuwe brief zou overmaken waarin hij mij zou meedelen dat de onmogelijkheid om te regeren voor hem had opgehouden te bestaan.

Gezien het historische belang van de gebeurtenis beschrijf ik hier het verloop van de discussie, mij steunend op de notulen van de betreffende ministerraden.

Vicepremier **Dehaene** vroeg welke de reactie was van de voorzitters van Kamer en Senaat, die door mij vóór het begin van de raad werden geïnformeerd. Ik antwoordde dat zij, ondanks hun verbazing over de voorgestelde procedure, geen enkel alternatief zagen en dat zij van mening waren dat in de vergadering van de Verenigde Kamers van volgende donderdag 5 april het best geen hoofdelijke stemming zou worden gevraagd.

Vervolgens gaf vicepremier **Wathelet** nadere uitleg omtrent de publicatie van de goed te keuren akten: het eerste besluit van 3 april zal verschijnen in een tweede uitgave van het Belgisch Staatsblad van 4 april om 10 uur; de tweede beslissing, zijnde de door de in Raad verenigde ministers bekrachtigde en afgekondigde wet van 3 april 1990, betreffende de zwangerschapsafbreking zal verschijnen in het Belgisch Staatsblad van 5 april om 7 uur; het derde besluit van 4 april zal op zijn beurt verschijnen in een tweede uitgave van het Belgisch Staatsblad van 5 april, om 10 uur.

Verscheidene leden kwamen tussenbeide met opmerkingen over de gevolgde procedure en de hierdoor geschapen situatie.

Vicepremier **Moureaux** betreurde dat de instellingen niet normaal hadden kunnen functioneren. De publicatie van de eerste brief van de koning kan trouwens aan gevoeld worden als een inmenging van het staatshoofd in de politiek, wat zeer betreurenswaardig is en slecht voor de koninklijke functie en voor het land. Hij beklemtoonde overigens dat de gekozen oplossing noodzakelijk was om het ergste te vermijden.

Vicepremier **Dehaene** sloot zich hierbij aan en voegde eraan toe dat na afloop van de huidige procedure, het probleem waarschijnlijk in de toekomst gesteld zou blijven. Hij benadrukte nog het heuglijke feit dat de eerste minister en de vicepremiers in deze pijnlijke dagen als één hechte groep waren opgetreden.

Vicepremier Claes betuigde zijn accoord met de twee voorgaande sprekers en drukte zijn bekommernis uit voor wat nog ging komen. Hij vreesde met name dat de delicate evenwichten, vastgelegd in de Grondwet van 1831, fundamenteel werden aangetast, maar voegde eraan toe dat geen betere oplossing mogelijk was.

Minister van Buitenlandse Zaken Eyskens zei dat de eerste minister en de vicepremiers en vervolgens de in Raad verenigde ministers met de gevolgde procedure een bijzondere dienst aan het land bewezen. Ook hij beklemtoonde dat de monarchie uit deze zaak zwakker tevoorschijn zou komen. Bovendien mocht de gevolgde procedure geen precedent scheppen. Ter zake is een structurele oplossing nodig, hetgeen een andere rol van de monarchie in de toekomst kan meebrengen. Vicepremier Schiltz beaamde dit en zei dat deze gewijzigde rol van de monarchie morgen in de geesten reeds een feit zou zijn.

Ten slotte sloot vicepremier Wathelet zich aan bij wat zijn collega's hadden gezegd en hij beklemtoonde nog dat de gekozen weg nodig was om erger te voorkomen.

Vervolgens ging de Raad, op mijn voorstel, over tot de goedkeuring van het besluit houdende vaststelling van de onmogelijkheid van de koning om te regeren en werd dit besluit door elk lid ondertekend. Daarna besliste hij dat de verenigde ministers het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking bekrachtigden en afkondigden. Daarop werd dit wetsontwerp door ieder lid ter plaatse ondertekend.

Even vóór middernacht begaf ik mij naar de koning, waarna een nieuwe ministerraad zou plaatsvinden. Intussen zou ik telefonisch contact opnemen met de voornaamste partijvoorzitters van de oppositie teneinde ze 's anderendaags te kunnen ontmoeten.

Op woensdag 4 april om één uur 's nachts opende ik op het kasteel van Stuyvenberg de nieuwe ministerraad. Ik las zowel in het Nederlands als in het Frans de brief van de koning voor gedateerd op 4 april 1990:

Mijnheer de eerste minister,

Ik heb akte genomen van uw mededeling volgens dewelke de in Raad verenigde ministers, onder hun verantwoordelijkheid, het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking hebben bekrachtigd en afgekondigd.

Ten gevolge hiervan heeft de reden van mijn onmogelijkheid te regeren opgehouden te bestaan.

Mag ik u verzoeken dit te willen mededelen aan de regering en aan de wetgevende Kamers.

*Uw toegenegen
(get.) Boudewijn*

Vervolgens informeerde ik de Raad dat ik, **Guy Verhofstadt** (PVV) en **Antoine Duquesne** (PRL) had ingelicht en dat ik hen in de ochtend zou ontvangen samen met mevrouw **Aelvoet** (Agalev), **Clerfayt** (FDF) en **Vaes** (Ecolo).

Vooraleer te beslissen over de bijeenroeping van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat in de Verenigde Kamers, moest er volgens vicepremier Moureaux een akkoord zijn over de inhoud van de regeringsmededeling aan het parlement. Vicepremier Dehaene antwoordde hierop dat alleen de gevoerde briefwisseling tussen de koning en de eerste minister moest worden voorgelezen met een zekere bindtekst. Vervolgens keurde de raad een perscommuniqué goed waarin op aandringen van Moureaux en Dehaene de passus werd opgenomen die reeds voorkwam in mijn brief van 3 april 1990: 'dat de goede werking van de instellingen, die het staatshoofd niet wenst te belemmeren, inhoudt dat een door beide Kamers aangenomen wetsontwerp wordt bekrachtigd, afgekondigd, bekendgemaakt en in werking treedt'.

Nadien werden nog praktische afspraken gemaakt om in de Verenigde Kamers het quorum zeker te bereiken en om geen verklaringen af te leggen tot aan de regeringsmededeling. Tot slot bracht ik een woord van dank vanwege de koning over aan de vicepremiers voor het bereiken van een consensus over de gevolgde procedure. De raad werd om 1u30 uur opgeheven.

Historische zitting

De teerling was geworpen, de Rubicon in volledige geheimhouding overgestoken op woensdag 4 april 1990. Vanaf halfzes in de ochtend kregen de radioluisteraars voor het eerst te horen dat de koning had geweigerd een door het parlement goedgekeurde wet met zijn handtekening te bekrachtigen en dat mijn regering hem in de onmogelijkheid tot regeren had verklaard. Dit nieuws sloeg in als een bom. Aanvankelijk scheen niemand de juiste draagwijdte te vatten. Inderhaast opgetrommelde juristen en constitutionalisten improviseerden erop los. Er ontstond grote politieke opwinding. Twee socialistische Europarlementsleden, Raymonde Dury van de PS en Marijke Van Flemeldonck van de SP vroegen vanuit Straatsburg openlijk de troonafstand van Boudewijn. Maar naarmate de dag vorderde en woordvoerders de nodige toelichtingen verschaften, trad er bezinning op.

De avond voor de vergadering van de Verenigde Kamers op donderdag moest ik in Nossegem een vrij kritische vergadering van de CVP-fracties trotseren. Vooral de juristen uit de Senaat vonden mijn oplossing kreupel, maar zij hadden zelf niets beter voor te stellen. In hun verklaringen hoorde ik een verwijtende ondertoon. 'De koning heeft gedaan wat wij eigenlijk hadden moeten doen: een open crisis veroorzaken rond deze barslechte wet.'

Op 5 april belegden we 's ochtends om 8u40 nog een ultieme ministerraad om het scenario van de vergadering van de Verenigde Kamers nog eens door te nemen. We wilden te allen prijze vermijden dat er een debat zou ontstaan over de regeringsverantwoordelijkheid of over procedurefouten. De vergadering moest gewoon het einde van de onmogelijkheid tot regeren van de koning vaststellen. Andere kwesties moesten worden verwezen naar latere vergaderingen in de Kamer of in de Senaat afzonderlijk. Sommige ministers vreesden dat er zich een debat zou ontspinnen over de vraag of de onmogelijkheid van de koning om te regeren wel op de juiste wijze was vastgesteld. Op die vraag zou ik antwoorden dat de juiste wijze van vaststelling van de onmogelijkheid van de koning om te regeren impliciet begrepen was in het besluit van de in Raad verenigde ministers van 3 april 1990. De Verenigde Kamers hadden overigens niet het einde van de onmogelijkheid van de koning om te regeren kunnen vaststellen, als er ook geen begin van onmogelijkheid was.

Ik moest dit punt gaan verdedigen in de conferentie van de voorzitters van de wetgevende Kamers, die dezelfde morgen nog bijeen zou komen. Tijdens het middaguur begon ik de honderden krantenpagina's door te nemen. Ook voor buitenlandse kranten was de tijdelijke onmogelijkheid tot regeren frontpaginanieuws. Opvallend was een enquête van *Het Laatste Nieuws* waaruit bleek dat 31 procent van de ondervraagden meende dat de vorst zijn plicht niet had gedaan, 52 procent begreep dat de koning zijn geweten had gevolgd en 77 procent antwoordde resoluut 'neen' op de vraag of de koning moest aftreden. Ook uit de krantencommentaren sprak begrip voor het staatshoofd en waardering voor de manier waarop mijn regering een crisis van het regime had voorkomen.

Rustig en vol vertrouwen in de goede afloop gaf ik voor een overvol halfrond en uitpuilende tribunes, lezing van de brief van de koning, van mijn antwoord en van de antwoorden van de koning op de initiatieven van de regering. De vergadering, geleid door de parlementsvoorzitters Nothomb en Swaelen, verliep vlekkeloos. Het Vlaams Blok verliet de zaal voor de stemming, 245 Kamerleden en senatoren stemden voor, 93 onthielden zich, onder wie de VU'ers Luyten en Caudron als enige leden van de meerderheid. De onmogelijkheid tot regeren had maar 36 uur geduurd, maar haast iedereen was het erover eens dat dit een eenmalige gebeurtenis was en moest blijven.

Boudewijn zou euthanasiewet nooit bekrachtigen

Ik kijk met zeer gemengde gevoelens op die politiek bewogen periode terug. De toenmalige voorzitter van het Davidsfonds, Lieven Van Gerven, vroeg zich bijvoorbeeld publiek af waarom het geweten van Martens zoveel ruimer was dan dat van de koning. Het antwoord is zeer eenvoudig, maar voor het grote publiek misschien moeilijk te vatten. Als wetgever had ik mijn geweten laten spreken en tegen de wet gestemd. Als lid van de uitvoerende macht was ik geen persoon met een geweten, maar een functie. Als persoon stemde ik dus tegen, maar als lid van de uitvoerende macht moest ik mijn functie vervullen. Het is een vrij eenvoudige, maar voor een politicus fundamentele aangelegenheid. Ik heb mijn geweten gevolgd in het parlement, maar in een andere functie heb ik de wet bekrachtigd.

Een groot deel van de bevolking begreep dat niet. Het bewijs daarvan kreeg ik enkele dagen later. De koning en de koningin bezochten de Floraliën in Gent en de bezoekers waren uitermate verrast door onze vriendschappelijke omgang met elkaar. Vele aanwezigen dachten dat er een zwaar conflict was ontstaan tussen de koning en de eerste minister en begrepen onze goede verstandhouding niet. Ieder inzicht in wat er zich werkelijk had afgespeeld was aan de publieke opinie ontsnapt. Ofschoon de koning mij achteraf uitvoerig en warm dankte voor de manier waarop ik de monarchie uit een patstelling had gered, meende ik toch uit sommige van zijn reacties te kunnen opmaken dat hij ontgoocheld was over de abortuswet en wegens het feit dat er nooit een consensus was gevonden over een alternatieve en menswaardige oplossing.

Ik had begrip voor zijn houding en was het zelfs ten gronde eens met hem. Boudewijn zou zeker zijn afgetreden als wij het tot een crisis hadden laten komen. Niet Fabiola was, zoals vaak is beweerd, de beslissende factor. Het ging om zijn meest persoonlijke en intieme overtuiging. Zelf was ik voorstander van een beperkte wetswijziging. Hadden we, toen het nog kon, samen met de liberalen, een wetsontwerp uitgewerkt zoals onze Duitse christendemocratische vrienden, dan hadden we nu een veel stringenter wetgeving. Ik was en blijf absolute tegenstander van abortus op aanvraag. Een losbandig leven leiden, geen voorbehoedsmiddelen gebruiken en bij zwangerschap toevlucht nemen tot abortus, dat vind ik menonwaardig. Ik kan dat, net zoals koning Boudewijn, niet met mijn geweten in overeenstemming brengen.

Boudewijns opvolger, koning Albert I, maakt wel het onderscheid tussen persoonlijk geweten en functie. Ik ben er honderd procent zeker van dat wijlen koning Boudewijn de euthanasiewet nooit zou hebben ondertekend. Hij zou zelfs alles hebben ondernomen om een wet op de euthanasie te voorkomen. Hij vertrouwde me eens toe dat koningin Beatrix die grote bekommernis met hem deelde: 'Maar ze kan gelukkig vertrouwen op de vastberadenheid van premier Ruud Lubbers.

Ten slotte nog dit: het blijft verbazen dat de politieke wereld onvoldoende lessen trekt uit belangrijke gebeurtenissen. Het probleem van de gewetensnood van het staatshoofd kan zich in de toekomst opnieuw in volle scherpste stellen. Immers, van alle voorstellen die in 1990 werden geformuleerd om de koninklijke functie te wijzigen, is er geen enkel dat ooit de Kamer of de Senaat heeft gehaald.

Met de inhoud van deze door voormalig premier Wilfried Martens (CD&V) geschreven memories is feitelijk komen vast te staan dat premier Wilfried Martens dit heeft gedaan op advies van de secretaris van de ministerraad, professor André Alen, welke volgens hem kon rekenen op de steun van de kabinetschef van de koning, Jacques van Ypersele.

Professor [André Alen](#) is op 21 november 2012 gekozen tot Nederlandstalig voorzitter van het [Grondwettelijk Hof](#). Hij is hiervan dan ook volledig op de hoogte.

Voormalig Agalev Senator Eric Gryp heeft hierover in 1990 letterlijk het volgende artikel geschreven:

Boudewijn en de abortuswet: De koningscrisis van 1990

Alle versies van dit artikel: [français] [Nederlands]

Eric Gryp is één van onze leden en was in 1990 senator (Agalev). Hij interpelleerde toen premier Martens over de schending van de Grondwet, en publiceerde daarover later een bijdrage in Mores, een publicatie van het Humanistisch Verbond. Naar aanleiding van een voordracht door Eric Gryp over hetzelfde thema in het Gentse Geuzenhuis op 1 juni 2001 vindt u hier een ingekorte versie van zijn toenmalige bijdrage in Mores. De tekst werd door Philipp Bekaert aangepast.

Reeds maanden voor de eindstemming van het wetsvoorstel Lallemand/ Herman-Michielsens deden in de wandelgangen van het parlement hardnekkige geruchten de ronde dat de koning zou weigeren de wet te ondertekenen. Wilfried Martens was dus een verwittigd man. Niemand zal betwisten dat ook een koning gewetensproblemen kan hebben. Maar het koppelen van een gewetensprobleem aan het ondertekenen van een wet was een primeur die op een verkeerde inschatting van de koninklijke functie berustte. Het gaat hier namelijk om een gebonden bevoegdheid. Als het staatshoofd een wet ondertekent, betekent dit geenszins dat hij persoonlijk achter de inhoud staat. De draagwijdte van de ondertekening is beperkt tot de constitutionele waarborg dat de wet op een democratische wijze tot stand is gekomen. Bij het plaatsen van kernraketten met hun vreselijke bedreiging voor het geboren en ongeborn leven schijnt het staatshoofd geen last te hebben gehad van gewetensnood. Het ging dus om een erg selectief geweten. In een pluralistische samenleving kan enkel het respect voor de levensbeschouwelijke meningen van andersdenkenden de basis zijn van humane oplossingen voor ethische problemen. Geen enkel individu of groep mag zijn eigen normen opdringen, zeker een staatshoofd niet: de koninklijke functie staat boven elke menselijke specificiteit. Als de koning zich niet kan verzoenen met de verplichtingen van zijn ambt, rest hem slechts één mogelijkheid: troonsafstand. De Grondwet overtreden i.p.v. deze conclusie te trekken, om toch macht en functie te behouden, is in een democratische rechtsstaat ondenkbaar. Het is zeer de vraag of België deze kwalificatie nog verdient. Op 30 maart 1990 ontvangt premier Martens een brief van de koning. Blijkbaar beseft het staatshoofd dat zijn houding niet strookt met de Grondwet, want hij vraagt hierin een juridische constructie op te zetten, die hem in staat moet stellen én zijn geweten én zijn ambt te behouden. Vanaf dan gaan de poppen aan het dansen: **Martens zet het parlement gezwind buiten spel alsook de meerderheid van de regeringsleden, denkt geen ogenblik aan een ontslag van de regering, stelt de koning voor om raad te vragen aan enkele Roomse prominenten en geeft tenslotte opdracht aan de secretaris van de kabinetsraad, prof. A. Alen, iets te verzinnen.** Op 1 april is de klus geklaard. De constitutionele klucht in drie bedrijven kan opgevoerd worden. In de

hoofdrol: Wilfried de achtste. Het verkrachte slachtoffer: een vodge papier dat hier Grondwet wordt genoemd. Applaudisserende toeschouwers: de senatoren en volksvertegenwoordigers van het Koninkrijk. Afwezig: de moraal.

Eerste bedrijf

Artikel 82 van de Grondwet voorziet in de vaststelling van de onmogelijkheid om te regeren indien de koning geestesziek is of gedwongen afwezig (bv. krijgsgevangen). Dit artikel is hier dus niet van toepassing, maar geen nood, de onmogelijkheid te regeren wordt uitgebreid tot tijdelijke onwil om te regeren. Artikel 82 bepaalt verder dat de ministers deze onmogelijkheid moeten laten vaststellen, vanzelfsprekend door het medisch korps in geval van ziekte. De ministers stellen hier de onmogelijkheid dan maar zelf vast. Artikel 82 voorziet ten slotte in de onmiddellijke bijeenroeping van de Verenigde Kamers, niet om, zoals nu gebeurd is, een tijdelijke, ongrondwettelijke en onbestaande onmogelijkheid te regeren op te heffen, maar om in het regentschap te voorzien en de voogdij te regelen. De grondwetverkrachting ging hier gewoon door.

Tweede bedrijf

Nu is artikel 79 van de Grondwet aan de beurt. Volgens artikel 79 kan de ministerraad bij overlijden van de koning diens macht uitoefenen tot aan de eedaflegging van zijn troonopvolger of van de regent - en dus niet tot het opnieuw regeren van een springlevende doch tijdelijk stakende koning. Zodra de regering op grond van artikel 79 en een tijdelijk dode koning de abortuswet ondertekend heeft, wordt Boudewijn plots weer levend en verwittigt Wilfried VIII ervan dat hij weer in staat is te regeren en dit aan de Verenigde Kamers moet medegedeeld worden.

Derde bedrijf

Dan komt de apotheose. Bij zijn toespraak voor de plechtig Verenigde Kamers van het Koninkrijk België op 5 april 1990 citeert Martens artikel 79 van de Grondwet gewoon in een vervalste versie: "Krachtens artikel 79, derde lid, van de Grondwet, wordt de grondwettelijke macht van de Koning tijdens de onmogelijkheid om te regeren, in naam van het Belgische volk en onder hun verantwoordelijkheid, uitgeoefend door de in raad verenigde ministers." Parlementaire Handelingen van België, Verenigde Kamers, Vergadering van 5 april 1990, p.4 (art. 79 & 82 van de Grondwet waarvan hier sprake is, dragen sinds 1994 andere nummers, resp. 90 & 93). De juiste tekst luidt als volgt: "Te rekenen van het overlijden van de Koning en tot de eedaflegging van zijn troonopvolger of van de Regent, wordt de grondwettelijke macht van de Koning in naam van het Belgische volk uitgeoefend door de in raad verenigde ministers en onder hun verantwoordelijkheid."

Epiloog

Daar blijkbaar niemand van het publiek - noch de voorzitters van Kamer en Senaat, noch andere parlamentsleden, noch de pers, noch tv-kijkend België - deze onvoorstelbare openlijke vervalsing van de Grondwet opmerkt, interpelleer ik de premier hierover in de Senaat op 19 april 1990. Op mijn zware beschuldiging van grondwetvervalsing en op mijn vraag of hij in eer en geweten nog langer eerste minister kan blijven, reageert Martens niet, geeft het bedrog dus stilzwijgend toe en blijft het land regeren. Geen woord in de pers, geen commentaar bij de collega's verkozenen des volks. De abortuswet is van kracht zonder 's Konings geweten te verstoren en zonder de Dynastie in opspraak te brengen. België kan weer gaan slapen. Ach, deed het dat al?

(1) Parlementaire Handelingen van België, Verenigde Kamers, Vergadering van 5 april 1990, p.4 (art. 79 & 82 van de Grondwet waarvan hier sprake is dragen sinds 1994 andere nummers, resp. 90 & 93).

Zoals u uit bovengenoemd artikel kunt opmaken was voormalig Agalev Senator Eric Gryp niet op de hoogte van het feit dat het koning Leopold III was waarop de Wet van 19 juli 1945 van toepassing is. Als wettelijk bewijs daarvan vindt u bijgevoegd de Parlementaire Handelingen van België, Verenigde Kamers, Vergaderingen 6 juli 1950 en Vergaderingen van 6 juli tot 20 juli 1950 en de vergadering van 11 augustus 1950, welke u vindt bijgevoegd ([Stuk G](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In deze Parlementaire Handelingen staat ondermeer letterlijk het volgende geschreven:

Hervatting van de bespreking (12 Juli 1950).

Rede van de heren Bohy, volksvertegenwoordiger (betreffende: het percentage der door Leopold III behaalde stemmen, de ministeriële verklaring van de regering Duvieusart, de vroegtijdige bijeenroeping der Verenigde Kamers en de eerbieding van de Grondwet); R. Lefebvre, volksvertegenwoordiger (betreffende : de grondwettelijkheid van de wet van 19 Juli 1945, de politieke en morele onmogelijkheid om te regeren, de koninklijke boodschap van 15 April 1950 en de toepassing van de grondwettelijke principes betreffende de uitoefening van de koninklijke prerogatieven); Larock, volksvertegenwoordiger (betreffende : de getuigenissen van de heer Dabin en kanunnik Dermine, het geschil dat in Mei 1940 tussen de ministers en de Koning is gerezen, de onderrichtingen die door Koning Leopold III aan de Belgische diplomaten werden gezonden, het onderhoud te Berchtesgaden, de houding van Leopold III ten opzichte van de weerstand en ten opzichte van de kollaborateurs, de betrekkingen met H. de Man, **het politiek testament van Leopold III**, de brief van Walter Baels die door de geallieerden werd onderschept, de gevoelens van de Koning ten opzichte van de Belgische regering te Londen en ten opzichte van de geallieerde zaak, het huwelijk van de Koning, de herneming van de titels Saksen-Coburg-Gotha en de betrekkingen van Leopold III met de bezettende overheid), en Terfve, volksvertegenwoordiger (betreffende : de redenen die zijn groep er toe aanzetten een terugkeer van Leopold III niet te kunnen aannemen, redenen die berusten : 1° op het feit dat zij gekant is tegen het beginsel zelf van de monarchie; 2° op het feit dat voor zijn groep Leopold III niet meer bevoegd is de functies van een grondwettelijk vorst te vervullen, en 3° op het gebruik dat de kapitalistische en reactionaire bourgeoisie en haar bondgenoten van Leopold III denkt te maken)* blz. 33 tot 48.

Bij motie stelt de heer Van Rernoortel, senator, voor een commissie op te richten van een en twintig leden, die tot opdracht heeft het statuut van 's Konings echtgenote en van **haar zoon Alexander** te bestuderen om hierover bij de Verenigde Kamers verslag uit te brengen, blz. 74. Opmerkingen van de heren voorzitter en Bohy, blz. 74. **De ontvankelijkheid van de motie wordt verworpen, blz. 74.**

Hervatting van de bespreking (14 Juli 1950).

Rede van de heren Pholien, senator (betreffende: de voorwaarden in dewelke de wet van 1945 werd gestemd, het decreet houdende instelling van het Regentschap, het verwerven van de meerderheid door de C.V.P., de nota die op 6 December 1940 door de heer Spaak aan het diplomatisch korps werd gezonden, de door de heer Pierlot op 17 September 1944 afgelegde verklaring in verband met de hervatting der grondwettelijke prerogatieven door het Staatshoofd, de door de heer Spaak afgelegde verklaring wat de eer van de Koning betrof, en de onderhandelingen in 1940 met Duitsland); Spaak, volksvertegenwoordiger (betreffende de capitulatie in 1940), en Pholien, senator (betreffende : een redevoering door de heer Spaak op 19 December 1939 uitgesproken en waarbij de Koning werd geprezen, de oprichting van de Dienst voor Werkzaamheden van het gedemobiliseerd leger, de betrekkingen met de geallieerden, de onschendbaarheid van de Koning, de legerleiding door Leopold III uitgeoefend, de gedenkschriften van Weygand, de Gaulle en Churchill waarbij is gebleken dat België zou dienen opgeofferd te worden, en het buitenlands komplot 'dat aan de basis ligt van de koningskwesie), blz. 78 tot 84.

De vergadering wordt geschorst.

Hervatting van de bespreking (14 Juli 1950). De heer Pholien, senator, herinnert aan de woorden die door de heer Rolin in verband met de koningskwesie in de Senaat werden uitgesproken, blz. 34 en 85. Een ontwerp van decreet, waarbij wordt vastgesteld **dat de onmogelijkheid om te regeren niet heeft opgehouden**, wordt ingediend door de heren Rolip, R. Lefebvre en Coulonvaux, blz. 85. De heer De Schryver, volksvertegenwoordiger, stelt voor de ingediende ontwerpen naar de commissie te verwijzen, blz. 86. Opmerkingen van de heer Bohy, volksvertegenwoordiger. en de heer voorzitter (betreffende de samenstelling van die commissie blz, 86. De heer Van Rernoortel, senator, brengt een wijziging aan het *Beknopt Verslag* aan wat betreft een door hem ingediende motie, blz. 86. Rede van de heer Hoyaux, volksvertegenwoordiger (betreffende: de gevolgen die de terugkeer van de Koning zou met zich slepen, de houding van die weerstand ten opzichte van het

koningsvraagstuk, de fouten die de Koning worden aan gewreven, de houding van de katholieke pers ten opzichte van Leopold II, de gedurende de Oorlog door de heer Leemans geschreven artikelen en het standpunt, der politieke gevangenen ten opzichte van het koningsvraagstuk), blz. 86 tot 90. ' Rede. van de heren Rey, volksvertegenwoordiger (betreffende : de middelen die werden aangewend ten einde tot een nationale oplossing te komen, de sfeer in dewelke men de onvoorwaardelijke terugkeer van de Koning , wil opdwingen, de verdeeldheid van de openbare mening wat de houding van de Koning gedurende de oorlog betreft, de ongenade van de heer Pierlot, de raadgevers van Leopold III de politieke houding van de C.V.P. ten opzichte van het Waalse vraagstuk, de koninklijke boodschap na de volksraadpleging en de uiterste inspanning die nog zou kunnen worden gedaan te Pregny door de heer Duvieusart ten einde tot een nationale oplossing te kunnen komen), en Fayat, volksvertegenwoordiger (betreffende : de voorkeurstemmen door de heer Delwaide verworven, de onschendbaarheid van de Koning in verband met de ministeriële verantwoordelijkheid, de commissie belast met het onderzoek van de grondwettelijke prerogatieven, de werkzaamheden van de Koning sedert Mei 1940, het huwelijk van de Koning, de. houding van Z. Em. Mgr Van Roey en de reizen van Leopold III naar Berchtesgaden en Wenen), blz. 92 tot 98.

Hervatting van de bespreking (19 Juli 1950).

Rede van de heer Hoste, senator (betreffende: de gebrekkige werking van onze instellingen, het werk dat werd verricht door de commissie die als opdracht had advies uit te brengen over de prerogatieven van de Koning en de verhoudingen van de grote openbare machten onderling, de betekenis van de koninklijke boodschap en de redenen die de indiening van zijn motie rechtvaardigen), blz. 130 tot 132.

Stemming over de motie ingediend door de heren Favat en Rey.

De voorzitter doet opmerken dat de motie onontvankelijk is, blz. 133. Opmerkingen van de heer Rolin, senator (betreffende de interpretatie van artikel 15 van het reglement), blz. 133.

De motie wordt niet aangenomen, blz. 134.

Opmerkingen van de heren Duvieusart, e.-m., en Hoste, senator (betreffende de bespreking van de motie door de heer Hoste ingediend), blz. 134.

Rede van de heer Gillon, senator (betreffende de reacties die de terugkeer van de Koning zou verwekken), blz. 134.

Opmerkingen van de heren Spaak, volksvertegenwoordiger, en Duvieusart, e.-m., blz. 134 en 135.

Rede van de heer Spinoy, volksvertegenwoordiger (betreffende : de argumenten die de Vlaamse socialisten aanvoeren tegen de onvoorwaardelijke terugkeer van de Koning, de aarzelingen in de houding van de koning sedert de bevrijding, de inspanningen die door zijn partij werden gedaan om tot een oplossing te komen, de uitslagen van de volksraadpleging, de redenen waarom de C.V.P. de meerderheid verwierf, het taalvraagstuk, de beschuldigingen gericht tegen de regering van Londen, het vraagstuk van de onschendbaarheid van de Koning, de aangetrouwde familie van de Koning **en de onmogelijkheid voor de socialisten zich te kunnen verzoenen met een regering van de Koning**), blz. 135 tot 139.

De heer du Bus de Warnaffe, volksvertegenwoordiger, dient het verslag in van de bijzondere commissie belast met het onderzoek van het ontwerp van decreet en de ontwerpen van adres aan de Prins-Regent, blz. 139.

Rede van de heren Lahaye, volksvertegenwoordiger (betreffende: de meerderheid die door de koningsgezinden bij de volksraadpleging werd bekomen, de redenen die een terugkeer van de koning noodzakten, **de ongrondwettelijkheid van de wet van 19 Juli 1945**, de kritiek die op andere Belgische Koningen werd uitgebracht, het dossier van Londen, de houding van de regering te Limoges, het boek dat door de heer Charles Houdret werd geschreven en de manifestaties ten gunste van de Prins-Regent); Merlot, volksvertegenwoordiger (betreffende : de opstand van de Waalse provinciën, de politiek van Leopold III ten opzichte van Vlaanderen, de militaire politiek die door de Koning werd bevolen, de houding van de Koning ten opzichte van de Waalse gevangenen, de Waalse weerstand, de brief die in 1941 door de heer Marcel Philippart aan de Koning werd gericht, de structuur van de volksraadpleging, het federalisme, de zelfstandigheid van de gewesten en het bestendig karakter van de Waalse eisen); Dejace, volksvertegenwoordiger (betreffende de theorie van het fascisme); A. Van Acker, volksvertegenwoordiger (betreffende : de betrekkingen tussen de koning en de heer Pierlot, de sociale wanorde die in België heerst, de gevolgen van de volksraadpleging, de oorzaken die aan de onmogelijkheid van een terugkeer van de Koning ten

grondslag liggen, de gehechtheid van het Belgische volk aan het koninkdom, de mogelijkheid van een afstand van de troon ten gunste van Prins Boudewijn en de bedreiging die een terugkeer van de Koning in zich zou sluiten); Van Glabbeke, volksvertegenwoordiger (betreffende : de ongewenstheid van een onvoorwaardelijke terugkeer van de Koning en de mogelijkheid een verzoeningsoplossing te bewerkstelligen in de geest van de koninklijke boodschap); Buset, volksvertegenwoordiger (betreffende het standpunt van de socialisten moreel noch politiek opzicht, een einde zal gemaakt hebben aan de onmogelijkheid tot regeren); Demuyter, volksvertegenwoordiger (betreffende de wenselijkheid van troonsafstand), en Spaak, volksvertegenwoordiger (betreffende : de politieke, morele en sentimentele redenen waarop zijn verzet tegen een terugkeer van de Koning berust, de inspanningen die gedurende jaren werden gedaan om tot een nationale oplossing te komen, het misbruik dat de rechterzijde maakt van het juridisch argument, **de redenen die de heer Van Acker hebben aangezet aan het parlement de wet van 1945 voor te leggen**; het stilzwijgen van de C. V.P. tijdens het debat, de houding die spreker had ingenomen vóór de oorlog ten opzichte van de Koning, de gebeurtenissen van Wijnendaal zoals zij door de heer Pierlot werden weergegeven, de raadpleging die de heren Devèze, Pholien en Hayoit de Termicourt ' met de Koning hebben gehad, de actie van de regering te Limoges en te Londen, de brief die spreker van uit Lissabon aan Leopold III heeft gericht, de brief die door de regering te Londen in November 1943 aan de Koning werd gezonden, het herstel dat door de Koning bij zijn bevrijding werd geëist, het onderhoud te Sankt-Wolfgang, het gevaar dat schuilt in de publicatie van de gesprekken die de Koning met zijn ministers heeft gevoerd, het symbool dat dient vertegenwoordigd door de Koning, de reis van de Koning naar Berchtesgaden, **het politiek testament van Leopold III**, het hernemen van de Duitse titels, de verantwoordelijkheid die op de C.V.P. rust, de opinie van diegenen die voor het vaderland hebben geleden en het respect van de rechten der minderheid), blz. 139 tot 159.

Opmerkingen van de heer De Vleeschauwer, m. b. z. (betreffende de trouw van de regering van Londen ten opzichte van de Koning), blz. 159.

Rede van de heer Duveusart, e.-m. (betreffende: de wettelijke weg die kan leiden tot de toepassing van de wet van 1945, de onmogelijkheid zich bij een troonsafstand te kunnen aansluiten, de vrijheid van appreciatie waarmede zijn partij het vraagstuk heeft aangevat, de risico's die onze democratische instellingen lopen, de wijze waarop de oppositie de houding van de Koning apprecieert, het standpunt van de C.V.P. sedert September 1944, de onrechtvaardigheden jegens de Belgische regering gedurende de oorlog en jegens diegenen die tijdens de oorlog zware administratieve en economische verantwoordelijkheden hebben moeten dragen, de redenen die de inspanningen om *tot een nationale* verzoening te komen hebben doen spaak lopen, de verantwoordelijkheden die de C.V.P. op zich neemt en de onwettelijkheid van de politieke stakingen), blz. 159 tot 165.

Stemming, over de motie

door de heren Hoste, Lilar en consorten ingediend.

De heer voorzitter doet opmerken dat die motie niet ontvankelijk is. blz. 166.

Opmerkingen van de heren Van Glabbeke, volksvertegenwoordiger (die deze motie verdedigt en voorstelt een wijziging aan te brengen), Direkx, Lefebvre, Rolin en Hoste, blz. 166 en 167.

De ontvankelijkheid van de motie wordt niet aangenomen, blz. 167.

Stemming over de motie

door de heren Hoyaux en Spinoy ingediend.

Opmerkingen van de heer Spinoy, volksvertegenwoordiger, blz. 167.

De voorzitter doet opmerken dat de motie niet ontvankelijk is, blz. 167.

De ontvankelijkheid van de motie wordt niet aangenomen, blz. 167.

De bespreking is gesloten.

Ontwerp van. decreet als besluit van de beraadslaging over de toepassing van de wet van 1945.

Bespreking (20 Juli 1950).

Rede van de heren Rolin, senator (betreffende : de aard van de onmogelijkheid: om te regeren waaraan een einde zal worden gesteld, het recht gebruik te maken van politieke stakingen, de hypothese van troonsafstand en de mogelijkheid nog vóór de uiteindelijke stemming de onderhandelingen, die werden verbroken, terug aan te knopen), en du Bus de Warnaffe, verslaggever (betreffende : de oorsprong van de wet van 19 Juli 1945, de reden van de

onmogelijkheid om te regeren op 19 juli 1945 en het recht dat voorbehouden is aan de Verenigde Kamers om een einde te stellen aan de onmogelijkheid om te regeren), blz. 170 tot 175.

Ontwerp van adres aan de Prins-Regent.

Rede van de heren Huysmans, volksvertegenwoordiger (betreffende de wijze waarop de Prins-Regent zich van *zijn* taak als Staatshoofd heeft gekweten en de laster die sommige dagbladen tegen de Prins-Regent hebben gericht), en De Schryver, volksvertegenwoordiger (die het standpunt van de rechterzijde ten opzichte van de tekst van het ontwerp van adres toelicht en de aanvallen laakt die tegen de Prins-Regent als Staatshoofd werden gericht), blz. 175 tot 177.

De bespreking is gesloten.

Samenstelling van een afvaardiging.

De voorzitter stelt voor een afvaardiging samen te stellen die het hulde-adres ter kennis van de Prins-Regent zal brengen, blz. 178.

De heer Spaak, volksvertegenwoordiger, doet opmerken dat zijn groep het adres aan de Prins-Regent niet kan stemmen *en* dat de leden van zijn groep weigeren deel te maken van de afvaardiging; — De heer Terfve, volksvertegenwoordiger, verklaart dat zijn groep zich niet kan aansluiten bij een adres aan de Prins-Regent, blz. 178.

De afvaardiging wordt *samengesteld*, blz. 178.

Stemming (20 Juli 1950).

Rede van de heren Lefebvre, volksvertegenwoordiger (die verklaart dat de liberalen onder voorbehoud het ontwerp van adres aan de Prins-Regent zullen stemmen, maar dat zij weigeren deel te nemen aan de stemming over het ontwerp van decreet); Hoste, senator (die eveneens verklaart geen deel te kunnen nemen aan de stemming over het ontwerp van decreet); Spaak, volksvertegenwoordiger (die verklaart dat de leden van zijn partij op het ogenblik van de stemming over het decreet de zaal zullen verlaten ten einde hun hulde- adres aan de Prins-Regent te gaan overhandigen); baron de Doriodot, senator, en Lahaye, volksvertegenwoordiger (die hun affirmatieve stemming rechtvaardigen); De Schryver, volksvertegenwoordiger (die doet opmerken dat de leden van de C.V.P. hun stemming zullen uitbrengen als vrije leden van de wetgevende vergaderingen), en du Bus de Wamaffe, volksvertegenwoordiger (die voorstelt een wijziging aan de inleidingsformule van het decreet aan te brengen), blz. 178 tot 179.

Decreet.

Het ontwerp van decreet wordt eenparig door de 198 aanwezige leden aangenomen, blz. 180. Het decreet wordt ter kennis van de Koning en van de Prins- Regent gebracht. Adres.

Het ontwerp van adres aan de Prins-Regent wordt eenparig *door* de 232 aanwezige leden aangenomen, blz. 180. Het adres wordt door de afvaardiging ter kennis van de Prins- Regent gebracht.

H

Hulde aan de Koning. — Z. Koning en Koninklijke Familie.

Incidenten. — Z. Wetgevende Kamers.

K

Koning en Koninklijke Familie.

HULDE AAN KONING LEOPOLD III.

Hand. — De heer voorzitter Struye stelt aan de vergadering der Verenigde Kamers voor een afvaardiging samen te stellen die, volgens de overeenkomst gesloten tussen de drie grote partijen, zich, na de plechtige eedaflegging van de Koninklijke Prins, naar het Paleis van Laken zou begeven om hulde te brengen aan Z. M. de Koning. — Dit voorstel wordt aangenomen, blz. 185 (11 Augustus 1950).

TOEKENNING VAN DE UITOEFENING VAN DE GRONDWETTELIJKE MACHT DES KONINGS AAN DE VERMOEDELIJKE TROONOPVOLGER, Z. K. H. PRINS BOUDEWIJN.

Vergadering der Verenigde Kamers die werden bijeengeroepen bij koninklijk besluit van 10 Augustus 1950 met het oog op de uitvoering van de wet tot opdracht van de uitoefening van 's Konings grondwettelijke machten aan de vermoedelijke troonopvolger. Bespreking en stemming van het ontwerp van decreet (11 Augustus 1950).

Hand. — Baron de Doriodot rechtvaardigt zijn onthouding bij de stemming, blz. 184. De algemene beraadslaging wordt gesloten. Tijdens de naamafroeping wordt een rookbom geworpen vanuit de voorbehouden tribune naar de banken der socialistische linkerzijde. De vergadering wordt geschorst. De heer voorzitter tekent verzet aan tegen het procédé waarvan de vergadering getuige is geweest, blz. 184.

Het ontwerp van decreet wordt met 351 stemmen, bij 8 onthoudingen. aangenomen, Wz. 185.

Onthielden zich: de heren Terfve, Bonenfant, Boutanger, baron de Doriodot, Glineur (Georges), Glineur (Henri), Lahaut en Taülard.

Er wordt kennis gegeven van het decreet aan Z. K. H. Mgr de Koninklijke Prins.

Plechtige vergadering der Verenigde Kamers op 11 Augustus 1950, ter gelegenheid van de aflegging van de grondwettelijke eed door Z.K.H. Prins Boudewijn, Hertog van Brabant, Prins van België.

Hand. — Aanwijzing van de afvaardiging die tot taak heeft Z.K.H. te ontvangen en hem in de vergadering binnen te leiden:

Voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers: De heren Van Belle, eerste-ondervoorzitter; Joris, tweede- ondervoorzitter; Brunfaut en Philippart, ondervoorzitters; de heren Juste en Héger, secretarissen; de heren Marck, Merget en Masquelier, quaestoren.

Voor de Senaat: De heren Matagne, eerste-ondervoorzitter; Catteau, ondervoorzitter; de heren Bouilly en De Boodt, secretarissen; De Man, Doutrepont en Van -Buggenhout, quaestoren, blz. 192.

Aankomst van Mgr de Koninklijke Prins, blz. 192.

Lezing, door de heren Hanqnet en Maes, van de tekst van het decreet waarbij de uitoefening van de grondwettelijke macht van de Koning wordt opgedragen aan Z. K. H. de Koninklijke Prins, blz. 192.

De Koninklijke Prins legt de grondwettelijke eed af, blz. 193.

Rede van de heer voorzitter van Cauwelaert, blz. 193.

Toespraak van Mgr. de Koninklijke Prins, blz. 195 en 196.

Koningskwestie. — Z. Grondwettelijk recht. — Z. ook : Koning en Koninklijke Familie.

M

Machtsoverdracht. — Z. Koning en Koninklijke Familie.

O

Onmogelijkheid om te regeren. — Z. Grondwettelijk recht.

In deze Parlementaire Handelingen is vastgelegd dat de wet van 19 juli 1945 niet door Koning Leopold III is bekrachtigd overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, welke luidt:

ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Het is daarom goed om te weten welke regering deze wet van 19 juli 1945 heeft vastgesteld en wat voorafgaande daaraan de voorgeschiedenis was vanaf het moment dat de Tweede Wereldoorlog was uitgebroken. Deze voorgeschiedenis was als volgt:

Op 10 mei 1940 brak de Tweede Wereldoorlog uit en werd België binnengevallen door de Duitsers.

Op 28 mei 1940 capituleerde koning Leopold III met zijn leger en werd hij formeel krijgsgevangene.

Vanaf 28 mei 1940 tot 7 juni 1944 Hoewel formeel krijgsgevangen verbleef de koning met zijn hofhouding en kinderen in het kasteel van [Laken](#) en onderhield hij contact met politici in België, zoals de autoritaire socialist [Hendrik De Man](#).

Op 21 oktober 1943 heeft Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg de Monetaire Overeenkomst gesloten. Deze overeenkomst is door Koning Leopold III nooit bekrachtigd overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, welke luidt:

ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Deze door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Monetaire Overeenkomst **is nooit bekrachtigd door Koning Leopold III overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet**. De op 5 augustus 1955 gesloten Europese Monetaire Overeenkomst met:

• De Bondsrepubliek Duitsland, • De Republiek Oostenrijk, • Het Koninkrijk België, • Het Koninkrijk Denemarken, • Spanje, • De Franse Republiek, • Het Koninkrijk Griekenland, • Ierland, • De Republiek IJsland, • De Italiaanse Republiek,	• Het Groothertogdom Luxemburg, • Het Koninkrijk Noorwegen, • Het Koninkrijk der Nederlanden, • De Portugese Republiek, • Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Bretagne, • Noord-Ierland, • Koninkrijk Zweden, • Zwitserse Bondsstaat, • Turkse Republiek,
--	---

is gebaseerd op deze op 21 oktober 1943 door Paul Henri Spaak te Londen gesloten overeenkomst, welke nooit is bekrachtigd door Koning Leopold III en daarmee in strijd met de Belgische Grondwet. De grote economische problemen van dit moment zijn dus volledig toe te schrijven aan Paul Henri Spaak en zijn Belgische Socialistische partij.

In Januari 1944 hebben de ministers van de Belgische regering in ballingschap vanuit Londen verschillende pogingen gedaan om hierover een passende overeenkomst met Leopold III gerealiseerd te krijgen. Ze stuurden in januari 1944 de schoonzoon van premier [Hubert Pierlot](#) als afgezant naar koning Leopold III met een briefaanbod tot verzoening van de Belgische regering in ballingschap. Deze brief heeft koning Leopold III nooit bereikt omdat de schoonzoon van premier [Hubert Pierlot](#), door de Duitsers onderweg werd gedood.

Op 25 Januari 1944 schreef koning Leopold III zijn "[politiek testament](#)" kort na deze mislukte poging tot verzoening. In dat testament eiste Koning Leopold III dat het door de Belgische Federale Regering moest worden gepubliceerd in het geval hij niet in België zou zijn als de geallieerde troepen arriveerden. In dit politieke testament heeft koning Leopold III onder meer letterlijk het volgende geschreven:

8. De buitenlandse en koloniale politiek

Inzake het internationale statuut eis ik **in naam van de grondwet** dat België in zijn volledige onafhankelijkheid zou worden hersteld en dat het **geen verbintenissen of akkoorden met andere staten zou aanvaarden, van welke aard ook**, dan in volledige soevereiniteit en mits de noodzakelijke tegenprestaties.

Ik houd er ook aan dat geen afbreuk wordt gedaan aan de banden tussen de kolonie en het moederland.

Ik herinner er bovendien aan dat volgens de grondwet een verdrag geen enkele waarde heeft indien het niet de koninklijke handtekening draagt.

Leopold,

Koning der Belgen,
gevangene in het kasteel van Laken

Hiermee heeft Koning Leopold III in zijn testament van 25 januari 1944 aan de Belgische regering in Londen onmiskenbaar kenbaar gemaakt dat aan de op 21 oktober 1943 door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Monetaire Overeenkomst geen enkele waarde kan worden toegekend omdat het niet de Koninklijke handtekening draagt.

Op 7 juni 1944 werd Koning Leopold III, daags na de invasie van [Normandië](#), naar [Duitsland](#) en nadien naar [Oostenrijk](#) gedeporteerd.

Op 5 september 1944 heeft Paul-Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen de Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst ondertekend. Deze ondertekening heeft Paul Henri Spaak wederom gedaan zonder het door koning Leopold III te laten bekrachtigen op grond van artikel 69 van de Grondwet in strijd met het op 25 Januari 1944 geschreven testament van Koning Leopold III. Deze **niet door koning Leopold III bekrachtigde Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane overeenkomst** tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg heeft tot gevolg gehad dat onder leiding van dezelfde Paul-Henri Spaak, de toenmalige Belgische minister van Buitenlandse zaken, een comité is opgericht om onderzoek te doen naar de eenwording van de Europese markt. In april 1956 heeft het Comité twee voorstellen gedaan over “*de invoering van een algemene gemeenschappelijke markt*” en “*de oprichting van een Gemeenschap voor atoomenergie*”. Op 25 maart 1957 werd met het ondertekenen van “*het EEG-verdrag*” of “*het Verdrag van Rome*” de Europese Economische Gemeenschap (EEG) opgericht. Het verdrag van Rome is door de deelnemende landen: België, (Bondsrepubliek) Duitsland, Italië, Luxemburg en Nederland geratificeerd en per 1 januari 1958 in werking getreden. Namens België werd dit “*EEG-verdrag*” ondertekend door [Paul-Henri Spaak](#) en [Jean-Charles Snoy et d'Oppuers](#).

Op het in samenwerking met Robert Rothschild per 1 januari 1958 in werking getreden “[Verdrag van Rome](#)” volgde het “[Verdrag van Maastricht](#)” welke op 1 november 1993 in werking is getreden. In het Verdrag van Maastricht werd onder andere bepaald dat er een [Economische en Monetaire Unie](#) (EMU) gevormd zou worden, met een gemeenschappelijke munteenheid, die de ‘euro’ genoemd zou worden. Voor de invoering van de monetaire unie werd een [Europese begrotingsdiscipline](#) afgesproken, de zogenaamde “Maastrichtnorm”. Verder werd er een kader ontworpen voor de toekomstige politieke en economische eenmaking. Het verdrag werd ondertekend door België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk. Het verdrag werd in 1997 gewijzigd door het [Verdrag van Amsterdam](#), in 2001 door het [Verdrag van Nice](#) en in 2007 door het [Verdrag van Lissabon](#), welke per 1 december 2009 in werking is getreden. Heden is gebleken dat de gevolgen daarvan rampzalig zijn voor België, voor Europa en voor de rest van de Wereld. Enkel het Belgische Grondwettelijk Hof is in de mogelijkheid om een ramp van een omvang, waarin zo’n 90% van 7000.000.000 wereldbewoners worden vernietigd, te voorkomen door **per direct** uitvoering te geven aan het “[politiek testament](#)” van koning Leopold III, waartoe België al vanaf 10 september 1944 Grondwettelijk verplicht is.

Op 8 september 1944 keerde de regering [Pierlot in Londen](#) terug naar België.

Op 9 september 1944 is het politiek testament van Leopold III door tussenpersonen overhandigd aan Belgisch Premier [Hubert Pierlot](#) en aan [Paul-Henri Spaak](#) (minister van Buitenlandse Zaken).

Op 10 september 1944 nam de ministerraad kennis van het politiek testament, door de koning als een publiek manifest opgesteld in januari –maart 1944. Leopold gaf hierin een verantwoording van zijn

optreden naast politieke krachtlijnen voor de naoorlog en vroeg van zijn ministers een publiek mea *culpa*, een knieval voor hun gedrag en “vergissingen” in de eerste oorlogsmaanden. Pierlot las waarschijnlijk enkel het hoofdstuk 7 voor, waarin Leopold zijn ministers de schuldbekentenis en voor zichzelf eerherstel en de “noodzakelijke genoegdoening” eiste. **Dit testament waarin de vorst zijn ervaringen uit de jaren 1930 en het begin van de oorlog staande hield sloeg in als een bom.** Zij bezorgden het document terug aan zijn dragers en gedroegen zich alsof er niets was. (Bron: [Het boek “August-Edmond De Schrijver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518](#)). Dit betekent dat Premier [Hubert Pierlot](#) de hoofdstukken 1 t/m 6 en 8 uit het “[politiek testament](#)” van Leopold III niet heeft voorgelezen aan de ministerraad en ook niet aan het Belgische publiek ter kennis heeft gebracht, terwijl het een publiek manifest betrof. In deze door Premier Hubert Pierlot niet voorgelezen hoofdstukken 1 t/m 6 en 8 staat letterlijk het volgende geschreven:

Voltooid op 25 Januari 1944

We zijn in het zesde oorlogsjaar aanbeland. Niets laat ons toe met zekerheid te stellen dat het staken van de vijandelijkheden in Europa of de bevrijding van ons grondgebied dichtbij zijn. Maar een zodanige wending van de gebeurtenissen, die een plotselinge wijziging van het bezettingsregime in België met zich zou brengen, is in de toekomst mogelijk.

Op 29 mei 1940 werd ik, op bevel van de Führer Kanselier van het Reich, van Brugge naar het kasteel van Laken overgebracht. Dat werd mijn verplichte verblijfplaats, ondanks mijn uitdrukkelijke wens om het lot van mijn leger te delen.

Het is niet uitgesloten dat de Duitse overheid mij om militaire of politieke redenen een nieuwe verblijfplaats oplegt en ditmaal buiten het koninkrijk.

Ik vind het belangrijk dat het land, in de misschien lange tussentijd tussen zijn bevrijding en mijn terugkeer uit gevangenschap, in die beslissende dagen niet verstoken zou blijven van adviezen van mijn kant over aangelegenheden van het allergrootste belang.

Dat is de reden waarom ik hier, ten gerieve van hen die de macht tijdelijk zouden uitoefenen, mijn aanbevelingen op papier zet betreffende het te volgen beleid in het hoger belang van de natie.

Om alle vooroordelen en twijfels weg te nemen, meen ik dat het nuttig is om vooraf kort uiteen te zetten welke mijn houding is geweest sedert mei 1940.

1. Vooreerst heb ik op 25 mei geoordeeld - en ik ben inmiddels nooit van gedacht veranderd - dat het strijdig geweest ware met het belang van het land als ik met de ministers naar het buitenland zou zijn vertrokken.

Het leger in de steek laten voordat de strijd beëindigd was, zou een militaire fout zijn geweest, want elke weerstand zou ogenblikkelijk zijn gestaakt.

Vluchten op het moment dat de wapens werden neergelegd, leek mij een daad die strijdig was met de eer van een legeraanvoerder.

Mijn aanwezigheid in het buitenland zonder militaire macht van betekenis, zou een louter symbolische waarde hebben gehad. Daartoe volstonden enkele ministers.

Maar, eens het grondgebied zich in de macht van de aanvaller bevond, was het belangrijk dat het staatshoofd het land slechts verliet, weggevoerd door de overwinnaar. Zijn aanwezigheid

was des te noodzakelijker omdat de eenheid van het land was bedreigd door ernstig plichtsverzuim dat plotseling aan het licht was gekomen en omdat als gevolg van een noodlottige verstandsverbijstering, de meeste gezagsdragers waren gevlucht en te veel overheden hun post hadden verlaten.

Op een moment waarop de bondgenoten waren uitgeteld door een verschrikkelijk onheil en de vijand was opgewonden door militaire successen zonder voorgaande, was het door de tegenspoed van mijn leger en van mijn volk te delen dat ik de onverbreekelijke eenheid van het vorstenhuis en van de Staat bevestigde en dat ik de belangen van het vaderland behoeftte, welke ook de afloop van de oorlog zou zijn. De militaire eer, de waardigheid van de kroon en het belang van het land wezen in de dezelfde richting en maakten het mij onmogelijk om samen met de regering België te verlaten.

2. Ik heb het steeds als mijn opperste plicht beschouwd om met al mijn krachten bij te dragen tot het instandhouden van de nationale onafhankelijkheid. Net als al mijn voorgangers heb ik altijd de Grondwet nageleefd. In geen enkele omstandigheid heb ik overwogen om die te schenden. Ik neem een mogelijke herziening ervan slechts in overweging als het Belgische volk zijn wil daartoe vrij tot uitdrukking brengt.

De geruchten die de bedoeling hadden daarover twijfel te zaaien, zijn uit de lucht gegrepen en al wie ze heeft verspreid, heeft het vorstenhuis belastend en een misdaad tegen België gepleegd.

Voor het overige heb ik me sedert 28 mei 1940 strikt gehouden aan mijn status van krijgsgevangene in handen van de vijand en heb ik geoordeeld dat het niet met de waardigheid van de kroon en met de belangen van het land strookte dat ik daar rechtstreeks of onrechtstreeks ooit van afweek.

Die afzijdigheid op het politieke vlak belette niet dat ik op het humanitaire vlak tussenkwam ten voordele van personen, groepen of zelfs de hele bevolking.

De genadeverzoeken, de vrijlating of op zijn minst de verlichting van het lot van onze krijgsgevangenen, de bevoorrading van de bevolking, daarvoor heb ik voortdurend aandacht gehad. Op dat vlak zijn mijn inspanningen gedeeltelijk met succes bekroond. Inzake de wegvoeringen en de financiële lasten stuitte ik spijtig genoeg op de weigering om terug te komen op de getroffen beslissingen.

Men heeft mij vaak verweten dat ik tussenbeide was gekomen op het administratieve vlak. Ik verklaar dat ik helemaal niets te maken had noch met de keuze noch met het beleid van de secretarissen-generaal, wie ze ook waren. Wel eis ik het initiatief op van de oprichting van de O.T.A.D.

Hiermee is dus voldoende licht geworpen op het verleden, laten we het nu hebben over de opdrachten voor de toekomst.

1. De verstandhouding tussen Vlamingen en Walen

De verstandhouding tussen Vlamingen en Walen zal de belangrijkste taak van de regering zijn. Het voortbestaan van een onafhankelijk België zal daarvan afhangen.

De historici zullen vaststellen dat België tussen 1914 en 1944 een vreselijke nationaliteitscrisis heeft meegemaakt.

Na een lange periode van ongelijkheden en onmiskenbare onrechtvaardigheden heeft ons Vlaamse volk, trots op zijn schitterend verleden en bewust van zijn mogelijkheden in de toekomst, besloten een einde te maken aan de pesterijen van een egoïstische en bekrompen leidende minderheid die weigerde zijn taal te spreken en deel te nemen aan het volksleven.

Het onbegrip van het parlement en de traagheid van de opeenvolgende regeringen om die

rechtmatige verzuchtingen te voldoen, hebben de eisers verbitterd. Sommigen zijn ertoe gekomen om zich te willen afscheiden van de Walen en om België te vervloeken. Dit lokte een Waalse reactie uit en het zou gevaarlijk zijn de draagwijdte ervan te onderschatten.

Onder het voorwendsel van cultuur en van taal, hebben extremisten, al dan niet onder de bescherming van de bezetter, bewust gewerkt aan de vernietiging van de Belgische Staat – we hebben dat gezien en gehoord.

Anderzijds is onze publieke opinie – die slecht is voorgelicht en te gevoelig is voor de sentimentele verleidingen uit het buitenland – sedert 30 jaar geneigd om te geloven dat haar veiligheid in de eerste plaats afhangt van de gevoelens van genegenheid van het buitenland. Ze schijnt te vergeten dat het behoud van de nationale onafhankelijkheid voortvloeit uit en altijd en vooral zal voortvloeien uit de geografische ligging van het land, zijn natuurlijke rijkdommen, de werklust van zijn inwoners en hun wil om vrij te blijven.

De verkondiging van dit historisch vast gegeven moet het postulaat vormen dat elke internationale samenwerking voorafgaat en die laatste kan alleen worden opgevat op basis van een billijke wederkerigheid.

Omdat ze dezelfde belangen hadden, hebben Vlaanderen en Wallonië sedert heel lang een gemeenschappelijke lotsbestemming gehad en hebben ze een eenheid gevormd die ontembaar aan alle annexatiepogingen het hoofd heeft geboden. Nooit heeft hun eenheid een crisis beleefd die ook maar bij benadering zo erg was als die van de huidige generatie.

Ik hoop dat de hevigheid van de beroering die we nu beleven de ogen van de brave burgers heeft geopend voor sommige aspecten van de werkelijkheid waarvoor ze te weinig belangstelling hadden betoond. Ik hoop dat dit bij Vlamingen en Walen de wil zal hebben aangewakkerd om zich in een nieuw België opnieuw rond de nationale drieluur te scharen en dat zij, verenigd op volstrekt gelijke voet, België met eenzelfde liefde en ijver zullen dienen. Ik reken op het doorzicht van het Brusselse gemeentebestuur opdat de hoofdstad van het koninkrijk eindelijk zijn rol van taalkundig bindteken en bicultureel uitstralingscentrum zou spelen die het nationaal fatsoen hem voorschrijft.

2. De sociale reorganisatie

Deze wereldoorlog is de geboorte van een nieuwe wereld. Goedschiks of kwaadschiks ontwikkelt zich, in de staten die zich beroepen op tradities van vrijheid en individualisme net als in de staten die hebben gekozen voor een autoritair regime, een economische, organieke en sociale revolutie zonder weerga die wezenlijk dezelfde is – zij het dat ze gebeurt onder verschillende vlaggen en door gebruik van uiteenlopende middelen.

Ook al kan men noch het kader noch het eindpunt van die verandering bepalen, toch heeft men het recht te verklaren dat een onomkeerbare stroom alle samenlevingsvormen naar een volkomen nieuwe toekomst meevoert.

Het komt erop aan zich niet uit te sloven om in duigen vallende normen te handhaven. Men moet zich vastberaden aan de onvermijdelijke ontwikkeling aanpassen en België de economische en sociale onderbouw bezorgen die het de nodige sterkte en doelmatigheid geeft opdat het zijn bevolking een waardige en bevredigende levensstandaard kan verschaffen. Die bevolking leeft bijeen gepakt op een klein grondgebied en wordt bedreigd door een buitenlandse concurrentie die scherper en oneindig machtiger is dan weleer.

Het individualisme en het economisch liberalisme waarvoor de negentiende eeuw de gouden tijd was, zullen willens en wetens plaats ruimen voor een systeem dat meer gelijkheid nastreeft. Het zal de leiders toekomen erover te waken dat onze toekomstige sociale organisatie zal zijn doordrongen van en meer in overeenstemming zal zijn met de christelijke naastenliefde en de menselijke waardigheid.

Mijn rol van grondwettelijke vorst draagt me de taak niet op om een programma van verwezenlijkingen op te stellen noch om te kiezen voor of tegen een of andere leerstelling, maar ik zou in mijn opdracht tekortschieten als ik hier niet enkele beginselen ter overweging meegaf die alleen de uitdrukking zijn van de billijkheid.

Ik beschouw ruime sociale hervormingen als dringend, want de schandalige tegenstelling tussen de armoede waarmee de oorlog tot tweemaal toe de enen heeft overladen en de buitensporige winsten die de anderen zich hebben toegeëigend, stelt de onrechtvaardigheid in het licht van een egoïstisch en kwaadaardig regime, waaraan een einde moet komen.

Zodra het land is bevrijd, zullen de regeringen de plicht hebben het recht op arbeid en de plicht daartoe te bevestigen. Door de vaststelling van rechtvaardige lonen en de uitbreiding van de verplichte verzekeringen, moeten ze de arbeiders de waardigheid en de veiligheid bezorgen die zij in het verleden al te vaak hebben moeten ontberen.

De paritaire verbondenheid van de werkgevers- en werknemersorganisaties in beroepsgroeperingen, alsook een nauwgezette en billijke herschikking tussen arbeid en kapitaal zullen het mogelijk maken in de schoot van de ondernemingen de voorwaarden voor een gezonde samenwerking te vestigen. Door in de wereld van de arbeid een sfeer van stabiliteit en welzijn te scheppen, zal deze vooruitgang een geest van sociale solidariteit doen waaien die voor het land van even wezenlijk belang zal zijn als de verstandhouding en de gelijkheid tussen Vlamingen en Walen. Op het hogere niveau komt het de staat toe het algemeen belang te vertolken, de harmonische werking van het geheel van de grote beroepsgroepen te coördineren en de organisatie van de arbeid en van de sociale verhoudingen te controleren.

Het komt de Staat ook toe de economische ontwikkeling in een richting te leiden die meer is aangepast aan de natuurlijke rijkdommen van onze bodem en aan de mogelijkheden en de levensbehoeften van onze bevolking.

Het is van belang een beter evenwicht tot stand te brengen tussen de verschillende takken van de economische bedrijvigheid van het land door de landbouw die zo belangrijk is voor ons onafhankelijk bestaan, de plaats te geven die haar toekomt.

Het is ten slotte aangewezen een billijkere verdeling van de verbruiksgoederen te verzekeren.

Arbeidsplicht, recht op arbeid en bescherming van de arbeid – herstel van de beroepseer en de beroepsbekwaamheid – nationale samenwerking en solidariteit – verstandige organisatie van de economie, ordelijke productie en consumptie – ziedaar de grondslagen van de onmiddellijke vernieuwing die een betere toekomst moet voorbereiden.

Ik reken erop dat de gezagsdragers die weg zullen inslaan en elke andere overweging dan het belang van het land en de sociale rechtvaardigheid opzij zullen schuiven.

Als ze dit zouden verzuimen, zou België tijden van gevaarlijke politieke onrust tegemoet gaan.

3. De politieke hervormingen

Zullen de wijzigingen aan de economische en sociale structuren een hervorming van de politieke instellingen teweegbrengen? Dat lijkt onvermijdelijk.

De gebreken van de oude manier van regeren en de ongehoorde incidenten die er in 1940 het sluitstuk van waren, hebben de ogen geopend van de meest behoudsgezinde kringen. Het land zal niet aanvaarden dat men zonder meer naar deze vooroorlogse dwalingen terugkeert. Het wenst dat de macht wordt uitgeoefend door onkreukbare en bekwame mensen, die ermee ophouden het algemeen belang in te vullen op de maat van de partijbelangen. Het wenst dat die mensen de nodige macht krijgen om met gezag en continuïteit de belangrijkste en dringende problemen op te lossen.

Een Raad van State had al lang moeten zijn opgericht. Koning Albert had de oprichting ervan al aanbevolen. Het land heeft nood aan wetten en verordeningen die behoorlijk zijn opgesteld. De burgers hebben het recht te worden beschermd tegen de mogelijke willekeur van een regering waarvan de machten uitgebreider zullen zijn.

De ministeriële verantwoordelijkheid moet ophouden een abstract beginsel te zijn dat nergens in een wetboek is vastgelegd. Ze moet een juridisch werkbaar begrip worden dat het mogelijk maakt de ministers te treffen wier zware fouten de belangen van de Staat hebben geschaad.

In welke mate en op welke wijze is het nodig het politiek statuut van het koninkrijk een nieuwe inhoud te geven?

Het komt het Belgische volk toe daarover te beslissen: zodra de omstandigheden het mogelijk maken, kan het zich daarover vrij uitspreken.

4. De hervorming van de opvoeding

Ik pleit ervoor bijzondere aandacht te besteden aan de jeugd, die het lot van het België van morgen in handen houdt.

Indien het land in 1940 zijn geloof in zijn lotsbestemming tijdelijk heeft verloren, dan is dat te wijten aan het feit dat onze kinderen onvoldoende tot burgerzin worden opgevoed, wat een schuldig verzuim is. De toekomst van de natie vereist dat onze jeugd fysiek sterk is, doordrongen van edele verzuchtingen en grootmoedige idealen, gedreven door persoonlijke fierheid en sociale solidariteit, in hart en nieren en vastberaden patriottisch. Op dat vlak staan we nog bijna nergens.

5. De militaire reorganisatie

Het einde van de vijandelijkheden zou een gezagscrisis kunnen veroorzaken die weleens de vorm van geweldplegingen kan aannemen. Bij gebrek aan een gewapende macht – die op een wettelijke basis is gevormd en bestaat uit manschappen wier vaderlandsliefde buiten kijf staat en die zijn gespeend van elke partijdige passie – zou het moeilijk zijn om die te beteugelen.

Om redenen van orde en rust in het binnenland en aanzien in het buitenland, beveel ik aan zo spoedig mogelijk weer een Belgisch leger op de been te brengen, bestaande uit sterke beroepsmilitairen, aangevuld met vrijwilligers, bij voorkeur mannen die in het vuur van de strijd hebben gestaan. Met het oog daarop zullen we de onmiddellijke repatriëring moeten eisen van onze officieren en soldaten die in Duitsland gevangen zijn en van al wie zich nog in het buitenland bevindt.

6. De ordehandhaving en de sancties

Men moet vrezen dat het einde van de vijandelijkheden gepaard zal gaan met de ontketening van een publieke vergelding en het uitvechten van talrijke persoonlijke en groepsvetes. De voorlopige machthebbers zullen de uitingen van de publieke opinie binnen de legale perken moeten houden. Ze zullen evenwel ook de sancties moeten vorderen en toepassen in hoofde van de verantwoordelijken van aanslagen tegen de verdediging en de eenheid van het land.

De daders van deze misdaden tegen de natie hebben hun verraad voldoende van de daken geschreeuwd, ja zelfs gevierd, opdat de noodzakelijke repressie alleen de werkelijke en grote schuldigen zou treffen.

Het past dat de straffen zonder uitstel worden uitgesproken en uitgevoerd, maar volgens de normale rechtspleging.

8. De buitenlandse en koloniale politiek

Inzake het internationale statuut eis ik **in naam van de grondwet** dat België in zijn volledige onafhankelijkheid zou worden hersteld en dat het **geen verbintenissen of akkoorden met andere staten zou aanvaarden, van welke aard ook**, dan in volledige soevereiniteit en mits de noodzakelijke tegenprestaties.

Ik houd er ook aan dat geen afbreuk wordt gedaan aan de banden tussen de kolonie en het moederland.

Ik herinner er bovendien aan dat volgens de grondwet een verdrag geen enkele waarde heeft indien het niet de koninklijke handtekening draagt.

Leopold,

Koning der Belgen,
gevangene in het kasteel van Laken

De enige tekst die Premier Hubert Pierlot uit het “politiek testament” van Leopold III heeft voorgelezen aan de ministerraad en aan het Belgische publiek ter kennis heeft gebracht is hoofdstuk 7, waarin letterlijk het volgende staat geschreven:

7. De noodzakelijke genoegdoening

Er is geen enkele patriot die sommige toespraken is vergeten die ten overstaan van de hele wereld werden uitgesproken en waarin Belgische ministers zich hebben veroorloofd, in uitzonderlijke hachelijke omstandigheden, toen de vrijwaring van de nationale waardigheid gebod een uiterste voorzichtigheid aan de dag te leggen, ondoordacht de meest ernstige beschuldigingen te uiten ten overstaan van de houding van ons leger en het optreden van de legeraanvoerder.

Die beschuldigingen die in een eigenzinnige verblindheid de eer van onze soldaten en van hun opperbevelhebber besmeurden, hebben België een onberekenbare en moeilijk te herstellen schade toegebracht.

Men zou vergeefs in de geschiedenis een ander voorbeeld zoeken van een regering die haar vorst en de nationale vlag op zo’n manier en zo ongegrond met schande heeft overladen.

Het aanzien van de kroon en de eer van het land verzetten zich ertegen dat degenen die de redevoeringen hebben gehouden nog enig gezag uitoefenen in het bevrijde België zolang ze hun beslissing niet zullen hebben betreurd en plechtig en volledige genoegdoening zullen hebben gegeven. De natie zou noch begrijpen noch ermee instemmen dat het vorstenhuis in de uitoefening van zijn taak mensen zou betrekken die datzelfde huis een belediging hebben aangedaan waarvan de wereld met ontsteltenis kennis nam.

Op deze wijze hebben Premier Hubert Pierlot (katholieke partij) samen met minister Paul Henri Spaak (Socialisten) de ministerraad en het Belgische publiek bewust onjuist geïnformeerd over de inhoud van het Testament van Koning Leopold III met als doel hem bewust in een verkeerd daglicht te stellen en hem daarop te kunnen verbannen naar Pregny in Zwitserland waarmee de Belgische Grondwet buiten werking is gesteld, zonder de Belgische inwoners daarover te hebben geïnformeerd.

Op 20 september 1944 werd prins Karel, graaf van Vlaanderen (tweede zoon van koning [Albert I](#)) verkozen tot regent van het koninkrijk België, omdat zijn broer [Leopold III](#) weggevoerd was naar Duitsland ([artikel 93 Belgische Grondwet](#)).

Op 21 september 1944 legde Prins Karel de grondwettelijke eed af en sprak de kamers toe met een door Pierlot en De Schryver bijgewerkte en vertaalde boodschap waarin hij zich op dezelfde lijn plaatste als de regering (Bron: [Het boek "August-Edmond De Schryver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518"](#)). Dit betekent dat Premier [Hubert Pierlot](#) en [August-Edmond de Schryver](#) het "[politiek testament](#)" van Leopold III voor [Prins Karel](#) hebben achtergehouden. [Prins Karel](#) heeft daarmee de grondwettelijke eed afgelegd in strijd met de Belgische Grondwet. Dit heeft August-Edmond de Schryver in het door hem geschreven boek zelf bevestigd. Een duidelijker bewijs kan niet. Dit betekent dat hier de oorzaak ligt dat alle daarop volgende regeringen het door Leopold III geschreven "[politiek testament](#)" niet hebben uitgevoerd en daarmee hebben geregeerd in strijd met de Belgische Grondwet.

Op 22 september 1944 bood Pierlot de regent het ontslag aan van zijn regering (Bron: [Het boek "August-Edmond De Schryver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518"](#)). Dit aangeboden ontslag heeft Prins Karel een dag na zijn afgelegde ambtseed aanvaard ([artikel 91 Belgische Grondwet](#)) zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 27 september 1944 heeft zich de regering [Pierlot V](#) gevormd, een regering van nationale eenheid. Regent Prins Karel heeft de ministers benoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft [Regering-Pierlot V](#) door toedoen van de regering [Pierlot in Londen](#) geen uitvoering gegeven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 1 oktober 1944 werd het laatste deel van België bevrijd. Later werd nog een deel opnieuw bezet tijdens het Ardennenoffensief.

Op 12 december 1944 heeft zich de regering [Pierlot VI](#) gevormd. Regent Prins Karel heeft de ministers benoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft ook de regering [Pierlot VI](#) door toedoen van de regering [Pierlot in Londen](#) geen uitvoering gegeven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 12 februari 1945 heeft zich de regering [Van Acker I](#) gevormd. Regent Prins Karel heeft deze ministers benoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft ook de regering [Van Acker I](#) door toedoen van de regering [Pierlot in Londen](#) geen uitvoering gegeven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 7 mei 1945 werd koning Leopold III bevrijd door het Amerikaanse leger. Hij wilde meteen terugkeren naar België. Bij de terugkomst van koning Leopold III zou dat betekenen dat vanaf dat moment uitvoering had moeten worden gegeven aan zijn op 9 september 1944 aan Premier [Hubert Pierlot](#) en aan [Paul-Henri Spaak](#) overhandigde "[politiek testament](#)", waarmee naar buiten zou komen:

- dat de ministers in de regeringen [Pierlot V](#), [Pierlot VI](#) en [Van Acker I](#) door regent Prins Karel zijn benoemd op grond van een door Prins Karel op 21 september 1944 afgelegde grondwettelijke eed overeenkomstig een door Pierlot en De Schryver bijgewerkte en vertaalde boodschap in strijd met de Belgische Grondwet.
- dat overeenkomstig zijn "[politiek testament](#)" alle door de Belgische regering tijdens de Tweede Wereldoorlog in Londen gesloten verdragen moesten worden verworpen, waaronder de buiten koning Leopold III om door [Paul Henri Spaak](#) op 21 oktober 1943 en 5 september 1944 tussen Nederland, België en Luxemburg gesloten Monetaire - en Douane-overeenkomst.

Dit mocht nooit aan het licht komen. Daarom mocht koning Leopold III niet terugkeren naar België. Dit des te meer dezelfde [Paul-Henri Spaak](#) in de regering [Van Acker I](#) de verantwoordelijke minister van Buitenlandse Zaken was.

Na 8 mei 1945 werd koning Leopold III door met name [Paul-Henri Spaak](#), in de regering [Van Acker I](#), zwaar onder druk gezet en werd van hem geëist dat hij enkel als koning kon terugkomen als hij bereid was om hulde te brengen aan de geallieerden. Dit gaf zoveel druk op koning Leopold III dat hij kort daarna na een onderhoud met Prins Karel, Achille Van Acker en Paul Henri Spaak heeft laten weten dat hij zijn terugkeer naar België om gezondheidsredenen uitstelde.

Op 14 juni 1945 liet Leopold III dan weer weten dat hij als koning wilde terugkeren naar België. De regering [Van Acker I](#) zag het echter niet zitten daar de verantwoordelijkheid van te dragen en bood

haar ontslag aan, een ontslag dat door de regent geweigerd werd. Ondertussen probeerde de koning een nieuwe regering te vormen - wat mislukte - en aan te dringen op het organiseren van een volksraadpleging.

Op 19 juli 1945 heeft de regering [Van Acker I](#) met Premier [Achiel Van Acker](#) (BSP/PSB) en Minister van Buitenlandse Zaken [Paul-Henri Spaak](#) (BSP/PSB) en zijn ministerploeg bestaande uit 18 ministers met de volgende verdeling: BSP (5), Liberalen (4), Katholieken (6), KPB/PCB (2) met bovengenoemde voorkennis de Wet van 19 juli 1945 vastgesteld zonder het te laten bekrachtigen door koning Leopold III overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, welke luidt:

ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Deze niet door Koning Leopold III bekrachtigde ongrondwettelijke Wet van 19 juli 1945, welke door de regering [Van Acker I](#) met Premier [Achiel Van Acker](#) (BSP/PSB) en Minister van Buitenlandse Zaken [Paul-Henri Spaak](#) (BSP/PSB) en zijn ministerploeg bestaande uit 18 ministers met de volgende verdeling: BSP (5), Liberalen (4), Katholieken (6), KPB/PCB (2) werd vastgesteld bestaat uit slecht één artikel en luidt als volgt:

Artikel 1. Eenig artikel. Wanneer toepassing werd gemaakt van artikel 82 van de Grondwet, hervat de Koning de uitoefening van zijn grondwettelijke machten slechts na een beraadslaging van de verenigde Kamers vaststellend dat de onmogelijkheid te regeren een einde heeft genomen.

Publicatie : 03-08-1945 nummer : 1945071901 bladzijde : 4902

Dossiernummer : 1945-07-19/30

Inwerkingtreding : 13-08-1945

Deze ongrondwettelijke onmogelijkheid om te regeren van Koning Leopold III is op 20 juli 1950 bij stemming van de gemeenschappelijke Kamers met 351 stemmen voor en 8 onthoudingen aangenomen onder aansturing van premier [Achiel Van Acker](#) (BSP/PSB) en senaatvoorzitter [Paul Struyé](#) (CVP-PSC). Voor bewijs lees betreffende gedeelte uit de Parlementaire Handelingen van België, Verenigde Kamers, Vergaderingen 6 juli 1950 en Vergaderingen van 6 juli tot 20 juli 1950 en de vergadering van 11 augustus 1950, welke u vindt bijgevoegd ([Stuk G](#)). .

Stemming (20 Juli 1950).

Rede van de heren Lefebvre, volksvertegenwoordiger (die verklaart dat de liberalen onder voorbehoud het ontwerp van adres aan de Prins-Regent zullen stemmen, maar dat zij weigeren deel te nemen aan de stemming over het ontwerp van decreet); Hoste, senator (die eveneens verklaart geen deel te kunnen nemen aan de stemming over het ontwerp van decreet); Spaak, volksvertegenwoordiger (die verklaart dat de leden van zijn partij op het ogenblik van de stemming over het decreet de zaal zullen verlaten ten einde hun hulde- adres aan de Prins-Regent te gaan overhandigen); baron de Doriodot, senator, en Lahaye, volksvertegenwoordiger (die hun affirmatieve stemming rechtvaardigen); De Schryver, volksvertegenwoordiger (die doet opmerken dat de leden van de C.V.P. hun stemming zullen uitbrengen als vrije leden van de wetgevende vergaderingen), en du Bus de Wamaffe, volksvertegenwoordiger (die voorstelt een wijziging aan de inleidingsformule van het decreet aan te brengen), blz. 178 tot 179.

Decreet.

Het ontwerp van decreet wordt eenparig door de 198 aanwezige leden aangenomen, blz. 180. Het decreet wordt ter kennis van de Koning en van de Prins- Regent gebracht. Adres. Het ontwerp van adres aan de Prins-Regent wordt eenparig door de 232 aanwezige leden aangenomen, blz. 180. Het adres wordt door de afvaardiging ter kennis van de Prins- Regent

gebracht.

H

Hulde aan de Koning. — Z. Koning en Koninklijke Familie.

Incidenten. — Z. Wetgevende Kamers.

K

Koning en Koninklijke Familie.

HULDE AAN KONING LEOPOLD III.

Hand. — De heer voorzitter Struye stelt aan de vergadering der Verenigde Kamers voor een afvaardiging samen te stellen die, volgens de overeenkomst gesloten tussen de drie grote partijen, zich na de plechtige eedaflegging van de Koninklijke Prins, naar het Paleis van Laken zou begeven om hulde te brengen aan Z. M. de Koning. — Dit voorstel wordt aangenomen, blz. 185 (11 Augustus 1950).

TOEKENNING VAN DE UITOEFENING VAN DE GRONDWETTELIJKE MACHT DES KONINGS AAN DE VERMOEDELIJKE TROONOPVOLGER, Z. K. H. PRINS BOUDEWIJN.

Vergadering der Verenigde Kamers die werden bijeengeroepen bij koninklijk besluit van 10 Augustus 1950 met het oog op de uitvoering van de wet tot opdracht van de uitoefening van 's Konings grondwettelijke machten aan de vermoedelijke troonopvolger. Bespreking en stemming van het ontwerp van decreet (11 Augustus 1950).

Hand. — Baron de Doriodot rechtvaardigt zijn onthouding bij de stemming, blz. 184. De algemene beraadslaging wordt gesloten. Tijdens de naamafroeping wordt een rookbom geworpen vanuit de voorbehouden tribune naar de banken der socialistische linkerzijde. De vergadering wordt geschorst. De heer voorzitter tekent verzet aan tegen het procédé waarvan de vergadering getuige is geweest, blz. 184.

Het ontwerp van decreet wordt met 351 stemmen, bij 8 onthoudingen. aangenomen, Wz. 185.

Onthielden zich: de heren Terfve, Bonenfant, Boutanger, baron de Doriodot, Glineur (Georges), Gtineur (Henri), Lahaut en Taülard.

Er wordt kennis gegeven van het decreet aan Z. K. H. Mgr de Koninklijke Prins.

Plechtige vergadering der Verenigde Kamers op 11 Augustus 1950, ter gelegenheid van de aflegging van de grondwettelijke eed door Z.K.H. Prins Boudewijn, Hertog van Brabant, Prins van België.

Hand. — Aanwijzing van de afvaardiging die tot taak heeft Z.K.H. te ontvangen en hem in de vergadering binnen te leiden:

Voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers: De heren Van Belle, eerste-ondervoorzitter; Joris, tweede- ondervoorzitter; Brunfaut en Philippart, ondervoorzitters; de heren Juste en Héger, secretarissen; de heren Marck, Merget en Masquelier, quaestoren.

Voor de Senaat: De heren Matagne, eerste-ondervoorzitter; Catteau, ondervoorzitter; de heren Bouilly en De Boodt, secretarissen; De Man, Doutrepont en Van -Buggenhout, quaestoren, blz. 192.

Aankomst van Mgr de Koninklijke Prins, blz. 192.

Lezing, door de heren Hanqnet en Maes, van de tekst van het decreet waarbij de uitoefening van de grondwettelijke macht van de Koning wordt opgedragen aan Z. K. H. de Koninklijke Prins, blz. 192.

De Koninklijke Prins legt de grondwettelijke eed af, blz. 193.

Rede van de heer voorzitter van Cauwelaert, blz. 193.

Toespraak van Mgr. de Koninklijke Prins, blz. 195 en 196.

Koningskwestie. — Z. Grondwettelijk recht. — Z. ook : Koning en Koninklijke Familie.

M

Machtsoverdracht. — Z. Koning en Koninklijke Familie.

O

Onmogelijkheid om te regeren. — Z. Grondwettelijk recht.

Op 25 september 1983 is Koning Leopold III overleden en is de ongrondwettelijke onmogelijkheid om te regeren op koning Boudewijn overgegaan. Dit betekent dat België vanaf 25 september 1983 grondwettelijk geen koning meer had en ook geen regent. Dit betekent ook dat alle door koning Boudewijn bekrachtigde wetten vanaf 25 september 1983 ongrondwettelijk zijn en Grondwettelijk geen rechtskracht hebben.

Van 25 september 1983 tot 5 april 1990 heeft het volgende plaatsgevonden. Op 1 oktober 1984 werd het Arbitragehof (vanaf 2007 Grondwettelijk Hof genaamd) plechtig geïnstalleerd. Op 5 april 1985 werd het eerste arrest gewezen. Bij de **grondwetsherziening van 15 juli 1988** werd de bevoegdheid van het Hof uitgebreid tot het toezicht op de naleving van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet die het gelijkheidsbeginsel, het discriminatieverbod en de rechten en vrijheden inzake onderwijs waarborgen. Bij dezelfde grondwetsherziening van 1988 is het aan de bijzondere wetgever overgelaten om de bevoegdheid van het Arbitragehof uit te breiden tot de toetsing aan andere grondwetsbepalingen. Als bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd [de tekst](#) die heden hierover op de website van het Grondwettelijk Hof staat geschreven:

Voorstelling

Situering van het Grondwettelijk Hof

1. Oprichting van het Arbitragehof

Het ontstaan van het Grondwettelijk Hof kadert in de ontwikkeling van de Belgische eenheidsstaat tot een federale Staat.

Sinds 1970 is de unitaire Belgische Staat grondig hervormd. Die hervorming, die in verschillende fasen is verlopen, resulteerde in de totstandkoming van een federale Staat waarin **de wetgevende macht is verdeeld tussen de federatie en de deelgebieden**, volgens een systeem waarbij elke wetgever over exclusieve bevoegdheden beschikt. De wetten van de federatie en de decreten en ordonnances van de deelgebieden hebben dezelfde rechtskracht.

De verdeling van de wetgevende bevoegdheid tussen verschillende wetgevende vergaderingen bracht het risico van bevoegdheidsconflicten met zich en de noodzaak om daarvoor een oplossing te zoeken, heeft ertoe geleid dat de Grondwetgever in 1980 heeft besloten – in het toenmalige artikel 107ter van de Grondwet **een nieuw rechtscollege, het Arbitragehof, op te richten**, dat als taak kreeg de grenzen van eenieders bevoegdheid af te bakenen. Daartoe kon het Hof wetten, decreten en ordonnances toetsen aan de bevoegdheidsregels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgelegd.

De voormelde grondwetsbepaling werd uitgevoerd door de wet van 28 juni 1983, die de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van het nieuwe rechtscollege concretiseerde. **Het Arbitragehof werd plechtig geïnstalleerd in de Senaat op 1 oktober 1984. Op 5 april 1985 wees het zijn eerste arrest.**

2. Van Arbitragehof tot Grondwettelijk Hof

Bij de grondwetsherziening van 15 juli 1988 werd de bevoegdheid van het Hof uitgebreid tot het toezicht op de naleving van de artikelen 10, 11 en 24 van de

Grondwet die het gelijkheidsbeginsel, het discriminatieverbod en de rechten en vrijheden inzake onderwijs waarborgen.

Bij dezelfde grondwetsherziening van 1988 is het aan de bijzondere wetgever overgelaten om de bevoegdheid van het Arbitragehof uit te breiden tot de toetsing aan andere grondwetsbepalingen. Van die mogelijkheid is tot op heden tweemaal gebruikgemaakt : de bijzondere wet van 9 maart 2003 breidt de bevoegdheid van het Hof uit tot alle bepalingen van titel II van de Grondwet, die de rechten en vrijheden betreffen (de artikelen 8 tot en met 32), alsook tot de artikelen 170 (het wettigheidsbeginsel in fiscale zaken), 172 (gelijkheidsbeginsel in fiscale zaken) en 191 (de bescherming van de vreemdelingen) van de Grondwet; de bijzondere wet van 6 januari 2014 breidt die bevoegdheid voorts uit tot artikel 143, § 1 (het beginsel van de federale loyaliteit) van de Grondwet.

Bij de coördinatie van de Grondwet in 1994 werd de bepaling over het Arbitragehof overgenomen in artikel 142.

Bij de grondwetsherziening van 7 mei 2007 werd de benaming van het Arbitragehof gewijzigd in die van « Grondwettelijk Hof ».

3. (Grond)wettelijke fundamente

Volgens het huidige artikel 142, eerste lid, van de Grondwet bestaat er voor geheel België een Grondwettelijk Hof, waarvan de samenstelling, de bevoegdheid en de werking door de wet worden bepaald. Het Hof doet bij wege van arrest, uitspraak over bevoegdheidsconflicten, over de schending van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet en over een schending van de artikelen van de Grondwet die de wet bepaalt (de artikelen van titel II van de Grondwet alsook de artikelen 143, §1, 170, 172 en 191). Een zaak kan bij het Hof aanhangig worden gemaakt door iedere bij wet aangewezen overheid, door ieder die doet blijken van een belang of, prejudicieel, door ieder rechtscollege.

Artikel 142 van de Grondwet is uitgevoerd bij de (herhaaldelijk gewijzigde) bijzondere wet van 6 januari 1989, die de inrichting, de bevoegdheid, de werking, de rechtspleging van het Hof en de gevolgen van zijn arresten regelt. Een (gewone) wet van 6 januari 1989 regelt de wedden en pensioenen van de rechters, de referendarissen en de griffiers van het Hof.

Bij de grondwetsherziening van 6 januari 2014 is de bevoegdheid van het Grondwettelijk Hof uitgebreid tot de preventieve toetsing van de gewestelijke volksraadplegingen en tot de toetsing van de beslissingen van de Kamer van volksvertegenwoordigers of van haar organen betreffende de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van die wetgevende vergadering. Die nieuwe bepalingen werden uitgevoerd door twee bijzondere wetten van 6 januari 2014, die de bijzondere wet van 6 januari 1989 hebben gewijzigd.

Ten slotte zijn er verschillende koninklijke besluiten, reglementen van orde en richtlijnen die betrekking hebben op verschillende aspecten van de bevoegdheid en de werking van het Hof.

Al deze teksten zijn op de webstek van het Grondwettelijk Hof beschikbaar onder de rubriek « basisteksten » (www.const-court.be).

Hiermee is het bewijs geleverd dat het Belgisch Grondwettelijk Hof plechtig is geïnstalleerd en de grondwetsherziening van 15 juli 1988 is doorgevoerd op het moment België geen koning had en ook geen regent. Dit omdat koning Boudewijn na het overlijden van koning Leopold III op grond van de nog steeds van kracht zijnde wet van 19 juli 1945 in de onmogelijkheid verkeert om te regeren. Dit betekent dat het Belgische Grondwettelijk Hof van meet af aan (vanaf het eerste gewezen arrest)

illegaal is. Met het niet willen bekrachtigen van de Euthanasiewet door Koning Boudewijn is dit aan het licht gekomen.

Dit mocht nooit naar buiten komen en moest kost wat kost worden verzwegen voor alle Belgen en de rest van de wereld. Om die reden heeft toenmalig premier Wilfried Martens (CD&V) hierover advies ingewonnen bij de secretaris van de ministerraad, professor André Alen. Op zijn advies is (na hierover eerst instemming te hebben verkregen van kabinetschef van de koning, Jacques van Ypersele) beslist om België op 4 april 1990 een dag geen koning te laten hebben, waarmee de onmogelijkheid om te regeren van de al 7 jaar lang overleden koning Leopold III (welke was overgegaan op koning Boudewijn) bij BESLISSING van de Verenigde Kamers kon worden beëindigd.

Ook hierover mochten onder politieke druk van de regering [Martens VIII](#) ([CVP/PSC](#), [SP/PS](#) en [VU](#)) de Belgen en de rest van de wereld niet eerlijk worden voorgelicht. Daarmee moest kost wat kost worden voorkomen dat ook maar ooit naar buiten zou komen:

- dat België vanaf 25 september 1983 tot 5 april 1990 geen koning en geen regent heeft gehad;
- dat het Belgische Arbitragehof (vanaf 2007 Grondwettelijk Hof) ongrondwettig is en vanaf haar oprichting ongrondwettige arresten heeft uitgesproken;
- dat de herziening van de Belgische Grondwet van 1988 en daarmee de eerdere grondwetherzieningen van 1970 en 1980 ongrondwettig zijn.

Dat de regering [Martens VIII](#) ([CVP/PSC](#), [SP/PS](#) en [VU](#)) hierover via de Belgische media alle Belgen bewust onjuist heeft voorgelicht maakt het volgende hieronder ingelaste artikel d.d. 3 april 2003 van Jos Bouveroux in de media DEREDACTIE.BE glashelder.

Een land zonder koning

za 03/04/2010 - 08:59

20 jaar geleden weigerde koning Boudewijn de abortuswet te ondertekenen, waarop de regering hem "tijdelijk in de onmogelijkheid stelde om te regeren". Radiojournalist Jos Bouveroux was, net als de rest van België, met verstomming geslagen.

Op woensdag 4 april 1990 had ik een dagje vrijaf genomen. Het waren hectische weken geweest: enkele dagen voordien had de Kamer met een wisselmeerderheid van socialisten, liberalen en groenen het abortusvoorstel definitief goedgekeurd. De christendemocraten waren diep gekrenkt, maar hadden er zich uiteindelijk bij neergelegd en de regering-Martens VIII niet doen vallen. De crisis leek afgewend, zo leek het toch. Vandaar mijn vrije dag.

Maar het ochtendnieuws op de radio sloeg in als een bom: de Koning had geweigerd om het abortusvoorstel te ondertekenen. De regering had Boudewijn tijdelijk "in de onmogelijkheid verklaard om te regeren" en had dan maar zelf het ontwerp ondertekend. Het hele land reageerde verbijsterd en wist niet goed te plaatsen wat er aan de hand was.

Ik schoot onmiddellijk in actie en vernam al vlug dat de toppolitici al sinds 30 maart wisten dat Koning Boudewijn met een "ernstig gewetensprobleem" kampte. In een brief aan premier Martens vroeg Boudewijn: "Is het normaal dat ik de enige Belgische burger ben die verplicht is tegen zijn geweten te handelen in zulke belangrijke materie? Geldt de gewetensvrijheid voor allen behalve de Koning?"

Het was in bredere kring bekend dat Boudewijn – verzot op kinderen maar kinderloos gebleven – wegens zijn diep-katholiek geloof helemaal niet akkoord ging met het abortusvoorstel. Maar dat hij het zo ver zou drijven om een goedgekeurde wet niet te ondertekenen, was ook voor de topministers een verrassing van formaat.

Premier Martens hield onafgebroken crisisberaad met zijn vicepremiers en drukte hen op het hart de grootste discretie in acht te nemen. Gelukkig leefden we nog niet in het Blackberry-tijdperk en twitteren bestond nog niet. De meeste journalisten, zoals ik, waren er bovendien van overtuigd dat de crisis voorbij was. Ook wij konden niet vermoeden dat de Koning voet bij stuk zou houden. In de Wall Street Journal had journalist Paul Beliën wel zoiets geschreven, maar niemand geloofde hem..

Gelukkig voor de regering Martens wilde Boudewijn zelf geen diepe, institutionele crisis uitlokken. Hij liet weten dat regering en parlement een "juridische oplossing moest vinden...om de goede werking van de parlementaire democratie te waarborgen". Daarop begon eerst een belegering van Boudewijn. Martens en elke vice-premier trokken naar het Paleis om Boudewijn op andere gedachten te brengen. Maar ze botsten op de Coburgse koppigheid. Mijn man was een "faux doux", zou Fabiola later zeggen.

Uiteindelijk vond Martens inspiratie in het boek van ULB-professor Jean Stengers over Leopold III. Daarin werd beschreven dat de toenmalige regering een grondwetsartikel gebruikte waarin staat dat de grondwettelijke macht van de Koning wordt uitgeoefend door de regering, als de Koning in de onmogelijkheid is om te regeren. Hoewel dat laatste in het geval van Boudewijn ietwat bij de haren was getrokken, werd de oplossing in het grootste geheim uitgedokterd en aanvaard. De Belgische bevolking werd op woensdag 4 april ingelicht.

De dag nadien, 5 april, kwamen Kamer en Senaat bijeen. Martens gaf er voor een overvol halfrond en uitpuilende tribunes lezing van zijn briefwisseling met Boudewijn en de gevonden 'regeling'. Er werden amper vragen gesteld. Het Vlaams Blok verliet de zaal en uiteindelijk stemden 245 Kamerleden en senatoren voor de opheffing van de 'onmogelijkheid om te regeren'. Er waren 93 onthoudingen. De mini-Koningskwesitie was voorbij.

Latere opiniepeilingen toonden aan dat Boudewijn op heel wat sympathie kon rekenen voor zijn houding. Maar in de politieke klasse overheerste de indruk dat dit een eenmalige gebeurtenis was en moest blijven. We zijn nu 20 jaar later, maar in feite is er nog geen structurele oplossing voor een Koning in gewetensnood.

Jos Bouveroux

Op 4 april 1990 werd bij besluit van de in Raad Verenigde Ministers, houdende bijeenroeping van de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat in Verenigde Kamers, beslist dat de onmogelijkheid van de inmiddels al zeven jaar geleden overleden koning Leopold III is beëindigd zonder dat koning Boudewijn het heeft bekrachtigd overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, waarin letterlijk het volgende staat geschreven:

ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Op 5 april 1990 hebben de Verenigde Kamers beslist dat de onmogelijkheid van Koning Leopold III om te regeren een einde heeft genomen. Daarmee is niet beslist dat Koning Boudewijn opeens Koning is, daarvoor had hij een nieuwe grondwettelijke eed moeten afleggen wat onmogelijk was want prins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold was op grond van artikel 61 van de Grondwet de rechtmatige opvolger: Voor bewijs vindt u hier onder betreffend artikel 61 uit de Grondwet ingelast:

ART. 61. - [Bij ontstentenis van mannelijke nakomelingen van Z.M. LEOPOLD-JORIS-CHRISTIAAN-FREDERIK VAN SAKSEN-COBURG, kan de Koning zijn opvolger benoemen, mits de Kamers daarmee instemmen op de wijze bij het volgend artikel voorgeschreven. Indien op deze wijze geen benoeming heeft plaats gehad, is de troon onbezet.]

Gewijzigd 7 september 1893; de tekst van 1831 luidde: 'Bij ontstentenis van mannelijke nakomelingen van Z.M. LEOPOLD VAN SAKSEN-COBURG kan de Koning zijn opvolger benoemen, mits de Kamers hun bewilliging daarop verlenen op de wijze, bij het volgend artikel voorgeschreven. 'Geschiedt er geen benoeming zooals hierboven is bepaald, dan is de troon onbezet.'

Op 31 juli 1993 is koning Boudewijn (die grondwettelijk nooit koning is geweest) overleden en had uit zijn huwelijk geen mannelijke nakomelingen.

Op 9 augustus 1993 legt koning Albert II de grondwettelijke eed af als opvolger van koning Boudewijn, die grondwettelijk nooit koning is geweest. Koning Albert II kon ook onmogelijk koning worden want prins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold was op grond van artikel 61 van de Grondwet de rechtmatige opvolger van Koning Leopold III.

Op 29 november 2009 is kroonprins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold overleden en had uit zijn huwelijk geen mannelijke nakomelingen.

Op 3 juli 2013 kondigt koning Albert II (die grondwettelijk nooit koning is geweest) zijn aftreden als koning aan.

Op 21 juli 2013 legt koning Filip de grondwettelijke eed af. Omdat kroonprins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold is overleden en geen mannelijke nakomelingen heeft en omdat de ongrondwettelijke koning Boudewijn geen mannelijke nakomelingen heeft, is koning Filip als oudste zoon van Albert II grondwettelijk een rechtmatige troonopvolger van koning Leopold III.

Dit betekent dat in België nog steeds de Grondwet van 7 februari 1831 met de wijzigingen van 7 september 1893, 15 november 1920, 7 februari, 24 augustus en 15 oktober 1921 van kracht is ([Stuk F](#)). Dit betekent ook dat alle herzieningen van de Belgische Grondwet sinds 1970 ongrondwettelijk zijn en nooit door een Belgische koning zijn bekrachtigd overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, waar in het volgende staat geschreven:

ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Sinds 1970 werd de Belgische Grondwet meer dan vijf maal herzien, waaronder in 1970, 1980, 1988-89, 1993 en 2001. Deze herzieningen hebben de eenheidsstructuur van de staat grondig gewijzigd en bevestigden het federale karakter van België.

Artikel één van de *Grondwet van 17 februari 1994* geeft concreet weer wat het in 1970 aangevangen staatshervormingsproces inhoudt. Het luidt als volgt: "*België is een federale staat, samengesteld uit de gemeenschappen en de gewesten*"

In artikel 2 en 3 van de Grondwet wordt bepaald dat er drie gemeenschappen zijn: de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap en drie gewesten: het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Er dient te worden opgemerkt dat de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap ook de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest uitoefenen. Deze deelstaten beschikken over eigen politieke instellingen: een éénkamersparlement, een regering en een administratie. Hun normatieve handelingen nemen de vorm aan van decreten (behalve voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat via verordeningen handelt) met eenzelfde juridische impact en waarde als de federale wet.

De federale overheid is belast met aangelegenheden van algemeen belang voor alle Belgen, los van enige taal-, culturele of territoriale overwegingen, maar ook met de bescherming van de Belgische belangen in het buitenland, bijvoorbeeld: het rechtssysteem, de ordehandhaving (federale politie), landsverdediging en civiele bescherming, de Economische en Monetaire Unie, de sociale zekerheid, de arbeidsreglementering en de bescherming van de werknemers, het buitenlands beleid, met inbegrip van buitenlandse handel en immigratiebeleid, het territoriale zeebeleid, de exclusieve economische zone en het Continentaal Plat.

De gemeenschapsinstellingen zijn belast met aangelegenheden betreffende de personen zoals cultuur, onderwijs, gezondheid, de hulp aan personen, enz.

De gewestinstellingen zijn dan weer belast met aangelegenheden betreffende een bepaald domein, zoals leefmilieu (waarbij de federale overheid toch nog bepaalde bevoegdheden behoudt), ruimtelijke ordening en stedenbouw, economisch beleid, landbouw, werkgelegenheid, enz.

Box 2: Enkele belangrijke kenmerken van het Belgische federalisme:

- Het Belgische federalisme verkeert in staat van "ontbinding", zo wordt gezegd, aangezien de deelstaten bevoegdheden uitoefenen die langzamerhand van de centrale macht worden onttrokken;
- Afwezigheid van hiërarchie van normen tussen de (federale) wet, het decreet en de verordening (deelstaten): de federale normen staan dus niet boven de gewest- en gemeenschapsnormen;
- Verlenging van de interne bevoegdheden van de Gewesten en Gemeenschappen op internationaal niveau;
- De verdeling van de bevoegdheden is hoofdzakelijk gebaseerd op de regel van toekenning op een bepaald machtsniveau, het Belgische federalisme kan maar weinig gebruik maken van het systeem van concurrerende bevoegdheden zoals dat in andere federale staten bestaat

Deze buiten de Belgische Koning om ongrondwettige grondwetherzelingen hebben van België een land gemaakt waar enkel nog grensoverschrijdende criminelen de dienst uitmaken, welke binnen een generatie de algehele vernietiging van de mensheid op aarde tot gevolg zal hebben als het Belgische Grondwettelijk Hof samen met koning Filip hieraan niet onmiddellijk een einde maken en in overeenstemming brengen met het EERSTE ARTIKEL van de Belgische Grondwet van vóór 1970, welke luidt:

EERSTE ARTIKEL. - [België is verdeeld in provinciën. Deze provinciën zijn: Antwerpen, Brabant, Henegouwen, Limburg, Luik, Luxemburg, Namen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen. De wet kan, zo daartoe reden bestaat, het grondgebied verdelen in een groter aantal provinciën.

Z. artt. 31 en 108.

Voor de koloniën, overzeese bezittingen of beschermde gebieden die België kan verkrijgen, gelden bijzondere wetten. De Belgische troepen, tot hun verdediging bestemd, kunnen alleen bij vrijwillige dienstneming worden aangeworven.

Gewijzigd op 7 september 1893; het oorspronkelijk artikel bestond uit de eerste twee alinea's van het tegenwoordig artikel met toevoeging, aan het slot van de eerste alinea, van de woorden: 'behoudens de betrekkingen van Luxemburg met de Duitse Bond'.

De ongrondwettige grondwetherzelingen van na 1970 hebben België als volgt veranderd:

De verdeling van de bevoegdheden tussen de federale staat en de gewesten op het gebied van leefmilieu

Historische inleiding

De voorloper van het huidige kader van de milieureglementering in België was een wettekst over geklasseerde inrichtingen, aangenomen sinds 1810. De Wet op de jacht, het Bos- en het Veldwetboek, die alle drie meer dan een eeuw hebben bestaan, behoren tot de eerste voorbeelden van milieuwetgeving in België: hoewel herhaaldelijk gewijzigd, zijn deze teksten nog steeds

gedeeltelijk in werking. Tussen het milieu van de jaren 60 en het milieu van de jaren 70, werden een aantal nationale wetten afgekondigd om aan de verschillende milieubekommernissen tegemoet te komen, meer bepaald betreffende de lucht en de waterverontreiniging, natuurbescherming, geluidshinder en gevaarlijk afval.

In januari 1973 werd dan voor het eerst bij de "centrale" regering een minister aangesteld die bevoegd was voor het leefmilieu. Vanaf 1974 werd voorlopig en proefondervindelijk met de overdracht van bepaalde milieubevoegdheden aan de gewesten begonnen. De Wet Perin-Vandekerckhove van 1 augustus 1974 richtte daarom "ter voorbereiding" gewestinstellingen op, die hun beleid, meer bepaald op het gebied van de jacht, visserij, en bos- en waterbeleid vrij konden bepalen. Vervolgens werd met de goedkeuring van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, bevestigd dat ook milieubescherming, natuurbehoud, afval- en waterbeheer onder gewestelijke bevoegdheid kwamen.

1. De federale bevoegdheden op milieugebied.

In het federale België zijn vooral de gewesten bevoegd inzake milieubescherming (principeel gewestelijke bevoegdheid). De federale staat behoudt echter significante bevoegdheden. Het gaat hier, volgens de juridische terminologie, ofwel om expliciete bevoegdheden ofwel om restbevoegdheden.

Expliciete federale milieubevoegdheden

Het gaat om een uitzondering op de principeel gewestelijke bevoegdheid. Deze zogenaamd expliciete federale bevoegdheden worden opgesomd in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980. Het gaat om:

- het vaststellen van de productnormen;
- de bescherming tegen ioniserende stralingen, met inbegrip van het radioactief afval;
- de doorvoer van afvalstoffen;
- de in-, uit- en doorvoer van uitheemse plantensoorten evenals van uitheemse diersoorten en hun krengen.

Er dient te worden opgemerkt dat ook op het gebied van energie, waar de integratie met het milieu onvermijdelijk blijkt, de federale overheid bevoegd is voor:

- het nationaal uitrustingsprogramma in de elektriciteitssector;
- de kernbrandstofcyclus;
- de grote infrastructuur voor de stockering, het vervoer en de productie van energie.

Op het gebied van landbouwbeleid, blijft de federale overheid bevoegd voor de voorbereiding van de onderhandelingen en de beslissingen, alsmede voor de opvolging van de activiteiten van de Europese instellingen.

Residuaire bevoegdheid

Het gaat om de bevoegdheden die niet expliciet zijn voorbehouden, noch aan de deelstaten noch aan de federale overheid. Artikel 35 van de grondwet voorziet in de overdracht ervan aan de deelstaten. Deze bepaling treedt in werking zodra de Grondwet de lijst van exclusieve bevoegdheden van de federale overheid heeft opgesteld en een bijzondere wet de uitoefeningsvoorwaarden van de residuaire bevoegdheid door de deelstaten heeft bepaald. Bij gebrek aan dergelijke bepalingen op dit ogenblik, blijft de federale overheid de residuaire bevoegdheden uitoefenen. Het gaat onder andere om:

- de bescherming van het mariene milieu;
- de toelating tot doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen.

Complexiteit van het Belgische federale systeem

Het Belgische federale systeem is bijzonder ingewikkeld en de milieubevoegdheden kunnen niet helemaal gescheiden worden uitgeoefend. De vertegenwoordiging van België op internationaal vlak of nog de ontwikkeling van een coherent beleid op bepaalde gebieden vereist bijvoorbeeld de invoering van verschillende coördinatiemechanismen tussen de verschillende overheden.

- * Deze mechanismen kunnen rechtstreeks worden voorzien door de wet tot hervorming der instellingen, het gaat meer bepaald over associatie en overleg. Zo is een associatie met de gewesten bijvoorbeeld vereist voor het vaststellen van productnormen en de doorvoer van afvalstoffen.
- * Overeenkomstig de wet tot hervorming der instellingen, kunnen de federale staat, de gewesten of de gemeenschappen samenwerkingsakkoorden afsluiten die meer bepaald betrekking hebben op de gezamenlijke oprichting en het gezamenlijke beheer van gemeenschappelijke diensten en instellingen, op de gezamenlijke uitoefening van eigen bevoegdheden, of op de gemeenschappelijke ontwikkeling van initiatieven.

Voor bepaalde domeinen dient te worden opgemerkt dat de wet tot hervorming der instellingen vereist dat een dergelijk akkoord wordt afgesloten.

2. De internationale betrekkingen in de Belgische staat

Algemeen principe

Volgens het Grondwettelijk Hof geven de internationale betrekkingen aanleiding tot de parallelle uitoefening van exclusieve bevoegdheden tussen de federale staat en de deelstaten. Aangezien de wetgever uitging van het principe van de voortzetting op internationaal vlak van de interne bevoegdheden, deed zich het probleem van samenhang van internationale actie van België voor omdat het internationaal publiekrecht, behoudens uitzondering, alleen de rechtspersoonlijkheid van de staten kent.

Sinds de bijzondere wet van 5 mei 1993, zijn de drie gewesten door de Grondwet gemachtigd om internationale akkoorden te ondertekenen betreffende zaken die onder hun uitsluitende verantwoordelijkheid zijn geplaatst (water, bijvoorbeeld]. Na afloop van een verplichte voorafgaande procedure in het kader van de Interministeriële Conferentie voor het buitenlands beleid, kunnen zij dus onderhandelen, verdragen invoeren en internationale akkoorden afsluiten, zonder via de regering noch via het parlement op federaal vlak te gaan. Hierbij komt nog de mogelijkheid om hun eigen beleid uit te werken om de samenwerking met andere landen in welbepaalde milieudossiers te bevorderen en bepaalde internationale milieugerichte activiteiten te financieren. De bijzondere wet voorziet ook de mogelijkheid voor de federale staat om in een beperkt aantal gevallen de afsluiting van een verdrag door een deelstaat op te heffen of, onder strikte en beperkende voorwaarden, de plaats in te nemen van een deelstaat die verantwoordelijk is voor een veroordeling van de Belgische staat door een internationale of supranationale rechtbank. Andere domeinen vallen onder de exclusieve bevoegdheid van de federale staat (marien milieu bijvoorbeeld], de gewestelijke overheden moeten toezien op de naleving van de internationale akkoorden op hun niveau en zijn nauw verbonden met de bepaling van de koers, de missies en de posities van België op internationaal vlak. Er vallen echter veel domeinen voor milieusamenwerking onder de "gemengde" bevoegdheden tussen de federale en de gewestelijke overheden. In dat geval worden de verdragen ondertekend, hetzij door de vertegenwoordigers van de federale en de gewestelijke overheden, hetzij door de federale minister van Leefmilieu of een vertegenwoordiger van de minister van buitenlandse zaken, in naam van de twee regeringsniveaus. De bekrachtiging is onderworpen aan de goedkeuring door het federaal parlement en de gewestelijke parlementen (van alle betrokken gewesten]. Er is bijgevolg een sterke deelname van alle betrokkenen, maar er zijn ook strikte termijnen die tijdens de onderhandelingen en vóór de concretiseringfase moeten worden nageleefd. Een specifiek samenwerkingsakkoord regelt deze materie en heeft binnen de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) een permanent overlegorgaan, genaamd Werkgroep Gemengde Verdragen, die de associatie van alle partijen die betrokken zijn bij de onderhandelingen en de goedkeuring en de uitvoering van het betreffende internationale instrument regelt.

Uitvoering

België dient een unieke onderhandelingspositie ten opzichte van de internationale organisaties en de Europese Unie aan te nemen. Om dit te bereiken op een manier waarbij alle machtsniveaus een stem in het kapittel hebben, moet wat het milieubeleid betreft met drie samenwerkingsakkoorden rekening gehouden worden. De wetgever had overigens voorzien in de verplichte afsluiting van twee samenwerkingsakkoorden tussen de federale staat en de deelstaten. Het eerste, dat dateert van 8 maart 1994, betreft de vertegenwoordiging van België in de Ministerraad van de Europese Unie. Het tweede betreft het Kaderakkoord van 30 juni 1994 betreffende de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op gemengde bevoegdheden. Gelet op de specifieke aard van het leefmilieu, hebben de federale staat en de drie gewesten op 5 april 1995 een afzonderlijk samenwerkingsakkoord voor het internationaal milieubeleid gesloten.

De vertegenwoordiging van België in de Ministerraad van de Europese Unie

Het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 bepaalt de wijze van vertegenwoordiging van België in de Ministerraad van de Europese Unie. Het Verdrag betreffende de Europese Unie vermeldt dat de lidstaten gedurende de hele zittingsperiode van de Raad zijn vertegenwoordigd door één enkele minister, de "zetelende minister" genoemd. Hij is de enige officieel aangestelde woordvoerder en beschikt over stemrecht. Ingevolge een beslissing van de ICBB is de zetelende minister, in het geval van de Milieuministerraad, op basis van een semestriële beurtrol, één van de gewestelijke milieuministers. Deze minister wordt bijgestaan door een minister-assessor, meer bepaald de minister of staatssecretaris belast met het leefmilieu binnen de federale regering. De federale minister kan in de dossiers betreffende de federale bevoegdheden en in de internationale dossiers tussenkomen.

Internationaal milieubeleid

Aangezien het leefmilieu een zeer specifieke materie betreft, hebben de federale overheid en de gewesten op 5 april 1995 een afzonderlijk samenwerkingsakkoord voor het internationaal milieubeleid gesloten. Dit akkoord is ontstaan uit volgende vaststelling: de activiteiten van talrijke internationale organisaties die zich met milieu bezighouden zijn dermate ingewikkeld in verband met de verdeling van de bevoegdheden in België dat er een voorafgaande coördinatie is vereist om te kunnen spreken over één enkele stem tijdens de internationale onderhandelingen. Dat is de reden waarom dit akkoord een specifiek comité heeft opgericht, meer bepaald het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid, afgekort CCIM.

3. De betrokken actoren in het federale milieubeleid

Definities van het maatschappelijk middenveld, de belanghebbenden en de actoren in het milieubeleid

De UNESCO definieert het maatschappelijk middenveld als de zelfbeschikking van de maatschappij buiten het staats- of commerciële kader, dit wil zeggen een geheel van organisaties of groepen die min of meer formeel zijn samengesteld en die niet tot de regerings- of commerciële sfeer behoren.

De Europese Commissie definieerde het maatschappelijk middenveld in haar witboek over governance als het geheel van syndicale en patronale organisaties (de "sociale partners"), niet-gouvernementele organisaties (NGO), beroepsverenigingen, liefdadigheidsorganisaties, basisorganisaties, organisaties die de burgers in het lokale en gemeentelijke leven betrekken, met een specifieke bijdrage van de kerken en de godsdienstige gemeenschappen. Voor de Economische en Sociale Raad van de Europese Unie, kan het maatschappelijk middenveld, op abstracte wijze, worden gedefinieerd als het geheel van alle organisatorische structuren waarvan de leden het algemeen belang dienen via een democratisch proces op basis van dialoog en consensus en eveneens de rol van bemiddelaar spelen tussen de overheid en de burgers. Men zou het maatschappelijk middenveld ook dynamisch kunnen omschrijven als een collectieve leerschool. Hierin zijn meer bepaald vervat:

- wat men de actoren van de arbeidsmarkt" noemt, dit wil zeggen de sociale partners (werkgevers en vakbonden);
- de organisaties die de socio-economische milieus vertegenwoordigen en die geen sociale partner in strikte zin zijn;
- de NGO's, die personen voor gemeenschappelijke doeleinden samenbrengen, bijvoorbeeld de

organisaties voor milieubescherming, de organisaties ter verdediging van de rechten van de mensen, de verbruikersverenigingen, de liefdadigheidsverenigingen, school- en opleidingsverenigingen, enz.;

- de basisorganisaties (dit wil zeggen de organisaties die zijn ontstaan uit het midden en de basis van de maatschappij en die gericht zijn op hun leden), bijvoorbeeld jeugdbewegingen, familiale verenigingen en alle organisaties die gericht zijn op de deelname van de burgers aan het lokale en gemeentelijke leven;
- de godsdienstige gemeenschappen.

De actoren van het federale milieubeleid

Op deze basis werd het begrip van belanghebbende ontwikkeld en wordt dit momenteel vooral gebruikt in verband met overleg. Het verwijst naar een persoon of een organisatie die een rechtmatig belang heeft in een project of een entiteit. Bijvoorbeeld in de context van het milieubeleid gaat het om:

- de overheid (Verenigde Naties, Europese Unie, nationale administratie, lokale en regionale overheden,...);
- economische en sociale actoren (werkgevers en vakbonden);
- NGO's en verenigingen voor milieubescherming, bescherming van inwoners of buurtbewoners, enz.

Dat zijn dus de drie grote categorieën van actoren in het milieubeleid. Wij bespreken hier alleen de actoren van het milieubeleid die onder de overheid op federaal niveau vallen, met uitsluiting van de wetgevende macht en de raadgevende commissies.

1. Behoudens uitzondering vallen de federale milieubeleidslijnen die werden ontwikkeld in de delen 1 en 2 van het federale milieurapport, volledig of gedeeltelijk onder de bevoegdheid van de federale overheidsdienst (FOD) Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu, en in het bijzonder van het DG Leefmilieu en het DG Dier, Plant en Voeding.
2. De beleidslijnen met betrekking op het milieu, die in deel 3 van het federale milieurapport zijn ontwikkeld, vallen onder de bevoegdheid van volgende federale overheidsdiensten (FOD) en programmatorische federale overheidsdiensten (POD):
 - FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
 - FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie;
 - FOD Financiën;
 - FOD Binnenlandse Zaken;
 - FOD Justitie;
 - FOD Mobiliteit en Vervoer;
 - Ministerie van Defensie;
 - POD Duurzame ontwikkeling;
 - POD Wetenschapsbeleid.
3. Ook organismen van openbaar belang, parastatalen, federale wetenschappelijke instellingen en publiekrechtelijke naamloze vennootschappen hebben bijgedragen aan de drie delen van het federale milieurapport, het gaat om volgende instellingen:
 - Het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen;
 - Het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle;
 - Nationale Instelling voor radioactief afval en verrijkte splijtstoffen (NIRAS);
 - Het Federaal Planbureau;
 - Het Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen, in het bijzonder het departement Beheer van het Mariene Ecosysteem, evenals het Belgisch Nationaal Knooppunt voor het Verdrag inzake biologische diversiteit;
 - Het Belgisch Instituut voor Ruimte-Aëronomie;
 - Het Koninklijk Meteorologisch Instituut;
 - Het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika;
 - De Nationale Kruidtuin;
 - Het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid;
 - FEDESCO, 100% dochtermaatschappij van de Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij op het gebied van energiediensten;
 - Het Fonds ter reductie van de globale energiekost (FRGE), dochtermaatschappij van de Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij.

Al deze na 1970 gerealiseerde federale overheden, zijnde

- De Vlaamse Gemeenschap;
- Het Vlaamse gewest;
- De Franse Gemeenschap;
- Het Waalse Gewest;
- De Duitstalige gemeenschap;
- Het Brusselse Hoofdstedelijke gewest;

en alle daarvoor werkende organisaties en instanties zijn ongrondwettelijk en moeten overeenkomstig de Belgische Grondwet van 7 februari 1831 met de wijzigingen van 7 september 1893, 15 november 1920, 7 februari, 24 augustus en 15 oktober 1921 worden teruggebracht naar de provinciën Antwerpen, Brabant, Henegouwen, Limburg, Luik, Luxemburg, Namen, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen. **Koning Filip en het Belgisch Grondwettelijk Hof zijn grondwettelijk verplicht om als zodanig te beslissen.** Als grondwettelijk bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd het hieronder ingelaste EERSTE ARTIKEL uit die Grondwet.

EERSTE ARTIKEL. - [België is verdeeld in provinciën. Deze provinciën zijn: Antwerpen, Brabant, Henegouwen, Limburg, Luik, Luxemburg, Namen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen. De wet kan, zo daartoe reden bestaat, het grondgebied verdelen in een groter aantal provinciën.

Z. artt. 31 en 108.

Voor de koloniën, overzeese bezittingen of beschermde gebieden die België kan verkrijgen, gelden bijzondere wetten. De Belgische troepen, tot hun verdediging bestemd, kunnen alleen bij vrijwillige dienstneming worden aangeworven.

Gewijzigd op 7 september 1893; het oorspronkelijk artikel bestond uit de eerste twee alinea's van het tegenwoordig artikel met toevoeging, aan het slot van de eerste alinea, van de woorden: 'behoudens de betrekkingen van Luxemburg met de Duitse Bond'.

Met inachtneming van bovengenoemde feiten, waarvan niemand beter dan huidig voorzitter André Alen van het Belgisch Grondwettelijk Hof op de hoogte is, zal in de zaak van:

1. Erik Verbeek, KROATIE, Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac
2. No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt

welke onder nummer: 6038 in behandeling is genomen door het Grondwettelijk Hof arrest moeten worden gewezen **dat in overeenstemming met het testament van koning Leopold III alle na de Tweede Wereldoorlog gesloten verdragen alsnog moeten worden getoetst aan de Belgische Grondwet van 7 februari 1831 met de wijzigingen van 7 september 1893, 15 november 1920, 7 februari, 24 augustus en 15 oktober 1921 door het Belgisch Grondwettelijk Hof.**

Na toetsing van al die door België na de Tweede Wereldoorlog gesloten verdragen aan de Belgische Grondwet van 7 februari 1831 met de wijzigingen van 7 september 1893, 15 november 1920, 7 februari, 24 augustus en 15 oktober 1921 komt er een einde aan de ongrondwettigheid van het Belgisch Grondwettelijk Hof en komt daarmee het Belgisch Grondwettelijk Hof onder voorzitterschap van E. Alen en J. Spreutels:

- boven de Verenigde Naties en het Internationaal Strafhof te Den Haag (Nederland);
- boven de Europese Unie;
- boven de NATO;
- boven de Benelux Unie;

te staan, waarmee alle landen die vallen onder de Verenigde Naties, Europese Unie en Benelux Unie zich moeten houden aan de Belgische Grondwet. Daarmee heeft België, dank zij Koning Leopold III, de gehele wereld behoed voor het totaal uitroeien van het menselijk leven op aarde binnen één generatie en kan vanuit deze Nieuwe Wereld een nieuwe politiek en een nieuwe economie ontstaan waarin nieuwe technische oplossingen niet langer meer worden geboycot en natuurlijke geneesmiddelen zonder nadelige bijwerkingen ([zoals Flaraxin](#)) bij miljarden wereldbewoners een vroegtijdige vergiftigingsdood (kanker) zal voorkomen tegen extreem lage kosten.

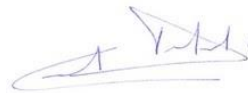
richten wij aan federaal procureur Frédéric Van Leeuw het nadrukkelijke verzoek om hiernaar zo spoedig mogelijk een strafrechtelijk onderzoek in te stellen en dat, mede namens bovengenoemde vijf rechtspersonen, schriftelijk te bevestigen aan A.M.L. van Rooij op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven (België).

In afwachting van de hierboven verzochte schriftelijke bevestiging, verblijven wij;

Hoogachtend,

A.M.L. van Rooij
Hazendansweg, 36A, 3520 Zonhoven

Erik Verbeek
Seovacki, Put 43, 34550 Pakrac (Kroatië).

Ecologisch Kennis Centrum B.V.
Namens deze A.M.L. Van Rooij
Hazendansweg, 36A, 3520 Zonhoven

No Cancer Foundation vzw
Namens deze, Erik Verbeek
Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt.

VERIMMOBAN NV
Dikke Linde 10, 3640 Ophoven
Namens deze
Ecologisch Kennis Centrum B.V.
Namens deze
A.M.L. van Rooij
Hazendansweg, 36A, 3520 Zonhoven

Bijbehorende producties:

Productie 1 (6 blz.)	Productie 7 (1 blz.)	Productie 13 (1 blz.)	Productie 19 (29 blz.)
Productie 2 (4 blz.)	Productie 8 (49 blz.)	Productie 14 (25 blz.)	Productie 20 (9 blz.)
Productie 3 (74 blz.)	Productie 9 (1 blz.)	Productie 15 (13 blz.)	Productie 21 (127 blz.)
Productie 4 (1 blz.)	Productie 10 (2 blz.)	Productie 16 (1 blz.)	
Productie 5 (1 blz.)	Productie 11 (1 blz.)	Productie 17 (1 blz.)	
Productie 6 (21 blz.)	Productie 12 (10 blz.)	Productie 18 (4 blz.)	